

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1049
4. II 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ДЕТЕКТИВСКА
НАГРАДНА ЗАГОНЕТКА

СТРАНА
10

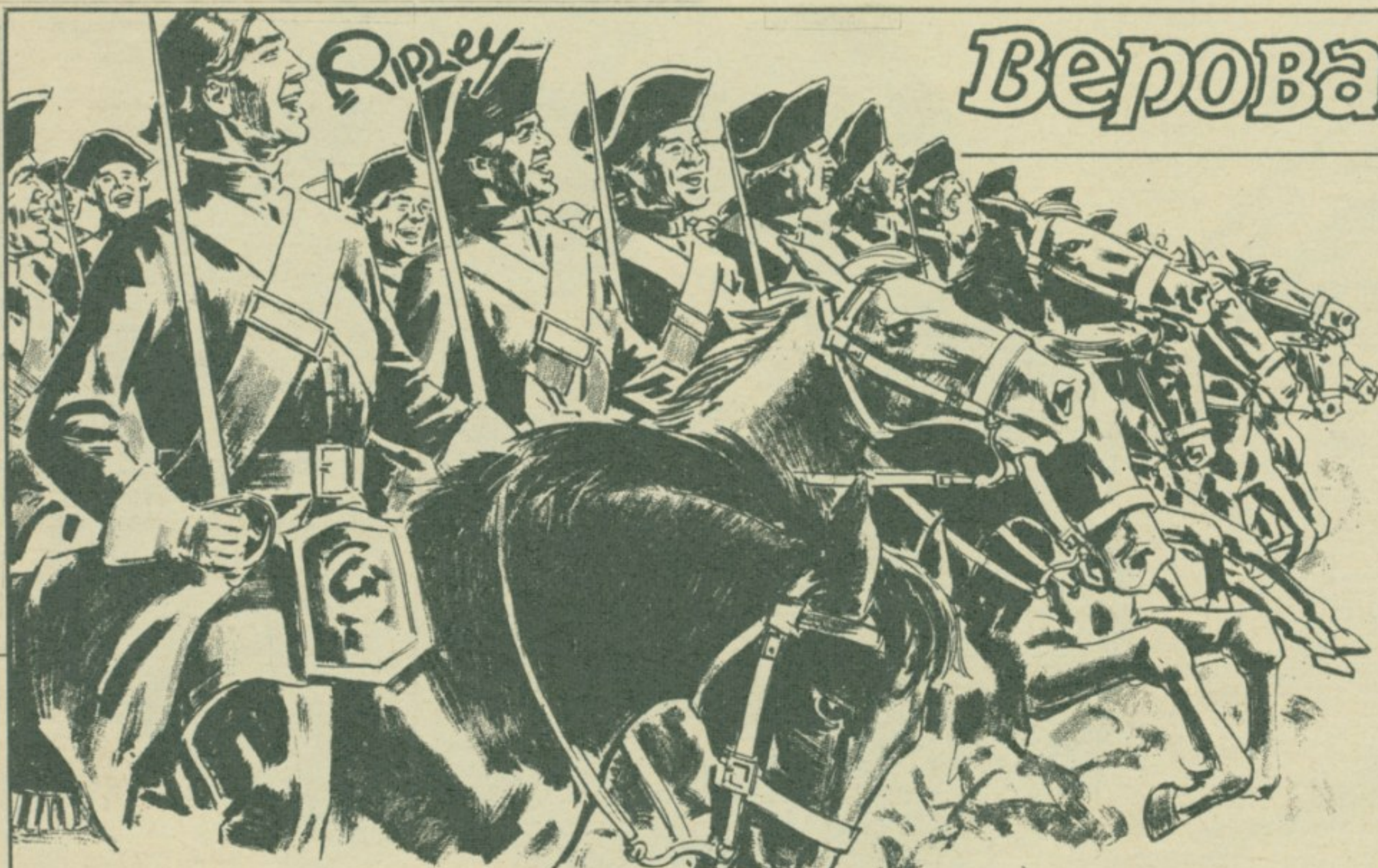
ДОГОДИЛО СЕ...

АМАЗОНКА. — Висока је 160 см, има 22 године и 50 кг, зове се Тицијана Сеци и прва је жена професионални цокеј у Италији. Донедавно се такмичила само са јахачицама а сада су је јахачи примили као себи равну јер је у трци с њима постигла одличне резултате. Сан јој је да што пре учествује у неком међународном такмичењу.

ДИВЉА МАЧКА. — Деветнаестогодишњи фармер Хју Пикок остао је после једне саобраћајне несреће парализован. Како је пре удеса био страствен ловац и риболовац, непомичност му је још теже падала. На молбу његовог оца Технички институт из Ист Килбрајда, у близини Глазгова, конструисао је недавно специјалан мали аутомобил назван „Дивља мачка“ којим младић поново може да одлази у лов и на реку. Кола се крећу брзином од 18 км на час и могу да савладају успон од 40 степени.

Веровати или не!

ДЕНИЗА ЦИН- МЕТРОУ

ИЗ
ВИЛИСТОНА
(САД)
РОЂЕНА ЈЕ
СА 4
БУБРЕГА
КОЈИ
СВИ
НОРМАЛНО
ФУНКЦИОНИШУ.

ЗРНО БИСЕРА-

КОЈЕ БИ ДАНАС ВРЕДЕЛО
75 МИЛИОНА СТАРИХ ДИНАРА
ПОКЛОНИО ЈЕ ЈУЛИЈЕ ЦЕЗАР
СЕРВИЛИЈИ, МАЈЦИ БРУТА,
КОЈИ ЈЕ КАСНИЈЕ
УБИО ЦЕЗАРА.

ПЕСМА СПАСЛА 400 ЖИВОТА!

400 ВЕЛШАНА КОЈИ СУ 6. СЕПТЕМБРА 1759. ГОДИНЕ КРЕНУЛИ ДА ОСВОЈЕ СЕН МАЛО, У ФРАНЦУСКОЈ, ПЕВАЛИ СУ, МАРШИРАЈУЋИ, ЈЕДНУ СТАРУ БРЕТОНСКУ ПЕСМУ. КАДА СУ БРЕТОНСКИ ВОЈНИЦИ, КОЈИ СУ ЛЕЖАЛИ У ЗАСЕДИ, ЧУЛИ ПЕСМУ КОЈА ЈЕ ПОТИЦАЛА ИЗ СТАРИХ ВРЕМЕНА КАДА СУ ВЕЛШАНИ И БРЕТОНЦИ БИЛИ ЈЕДАН НАРОД, ИЗЛЕТЕЛИ СУ ИЗ СВОЈИХ СКРОВИШТА И ЗАПЕВАЛИ ЗАЈЕДНО С НЕПРИЈАТЕЉИМА. И ВЕЛШКИ И БРЕТОНСКИ ВОЈНИЦИ ОДБИЛИ СУ ПОТОМ ДА ИЗВРШАВАЈУ НАРЕЂЕЊА СВОЈИХ ОФИЦИРА. ВЕЛШКИ ОСВАЈАЧКИ ОДРЕД ВРАТИО СЕ У БРИТАНИЈУ И НЕ СТУПИВШИ У БОРБУ.

ИЗВАБЕНИ ЗУБ

ЗОВЕ СЕ ЈЕДНА
ШКОЉКА ЗБОГ СВОЈЕ
СЛИЧНОСТИ СА
ТЕК ИЗВАБЕНИМ
ЗУБОМ.

ВОДЕНИ КОС

СА ЛЕПЕЗАСТИМ
РЕПОМ ГРАДИ ГНЕЗДО
ПРИ ВРХУ
СТАВЉАЈКА ТРЕКЕ
ТАКО ДА СЕ ПРИ
НАЈМАЊЕМ ВЕТРУ
ЊИШЕ КАО
КОЛЕВКА.

КОМАДА
ПОЛУДРАГОГ
КАМЕНА

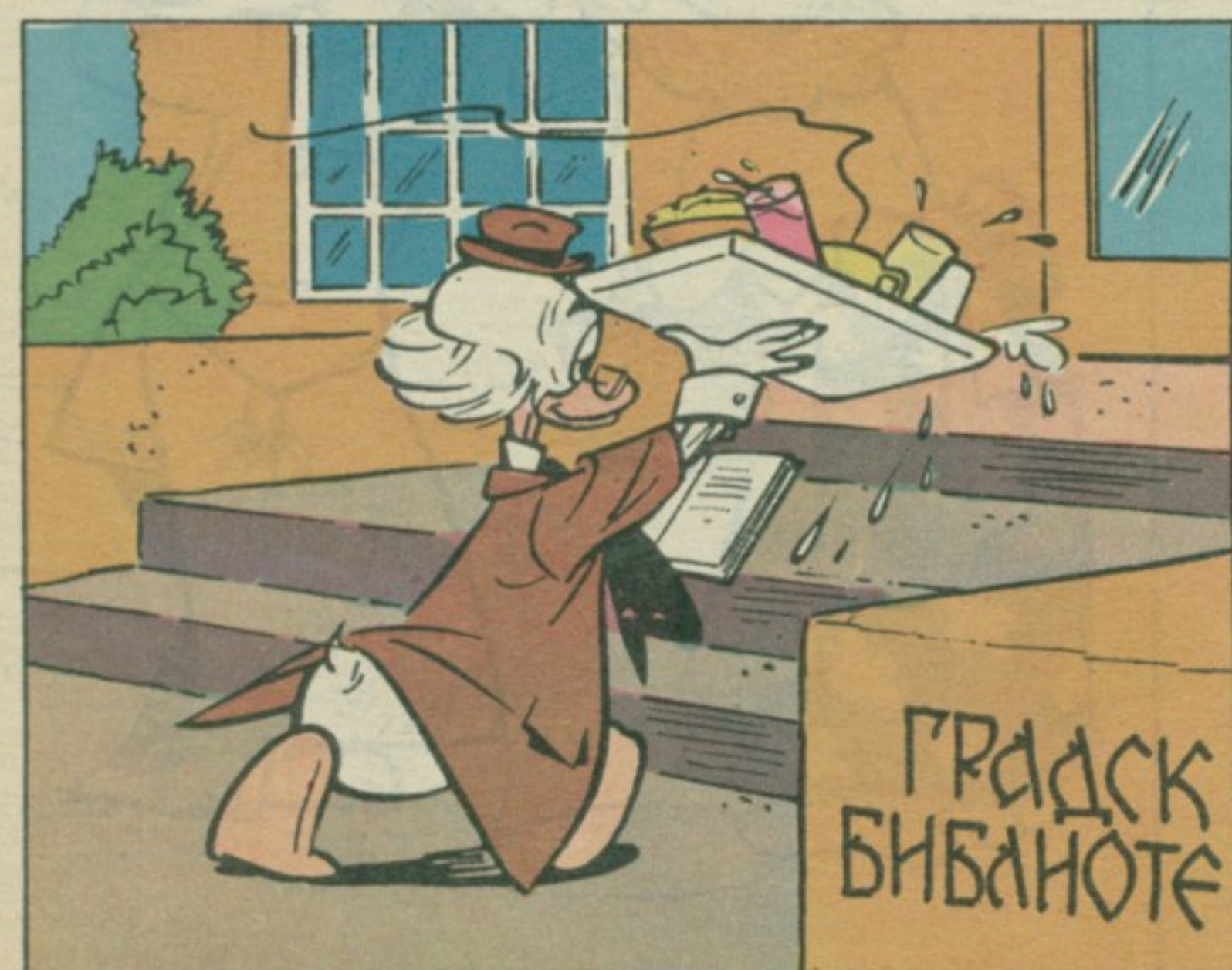
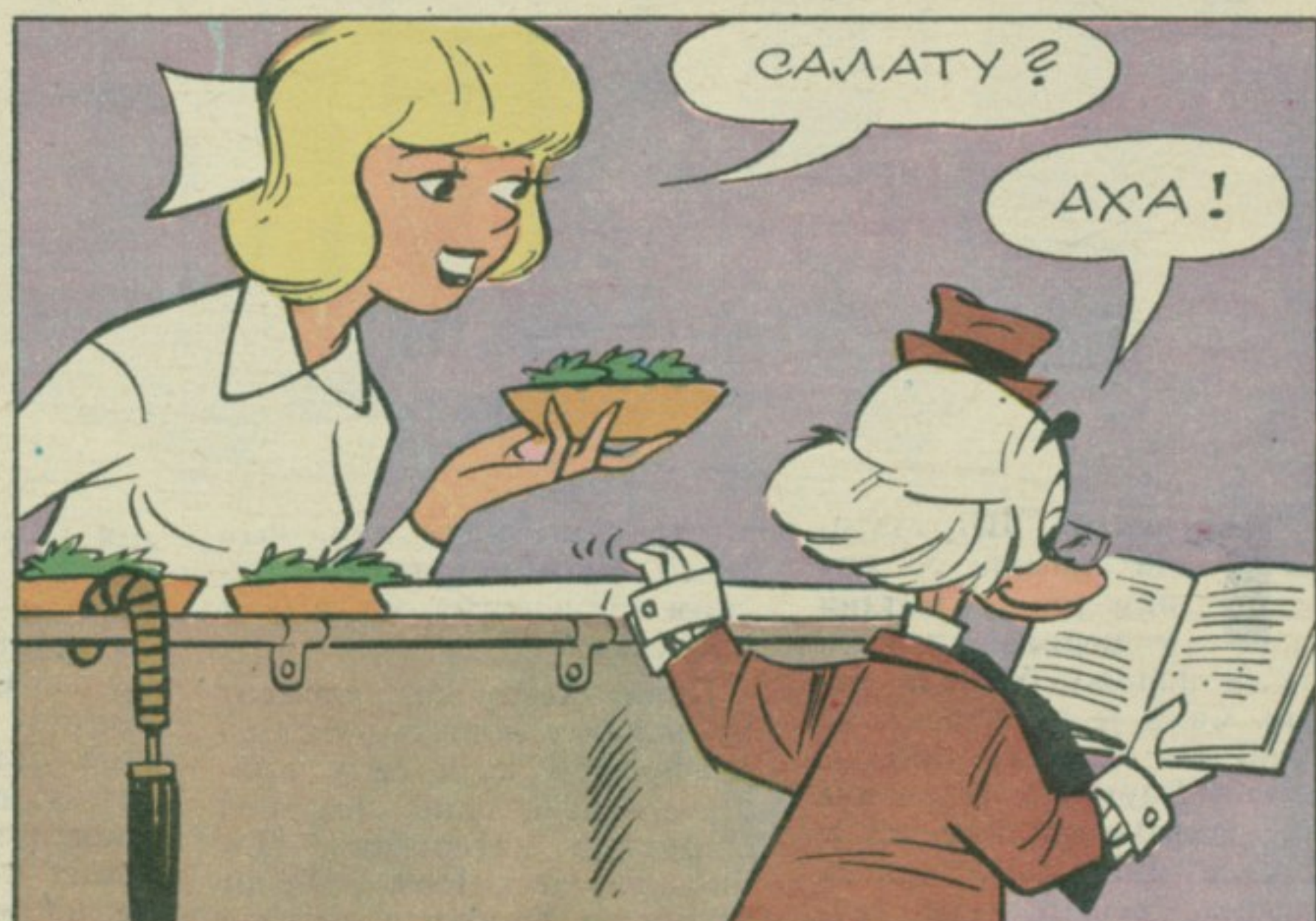
ЖАДА

КОЈИ ЈЕ
ЕРМЕСТ
ПОРТЕР
НАШАО У
МОРУ КРАЈ
КАЛИФОРНИЈСКЕ
ОБАЛЕ НА
ДУБИНИ ОД
10 МЕТАРА,
ТЕЖАК
ЈЕ
652
КИЛО-
ГРАМА.

WALT
Disney

ПАЈА

ПАТАК

ЧУДО КОЈЕ СВЕТАМ У МРАКУ

Грађани Штралзунда спавали су мирним сном умотани у перине до носа док је напољу беснела мећава. Само је прозорчић на шути иза апотеке био осветљен. Унутра је један младић, дрхтећи од зиме јер је на себи имао само кратак капутчић, мешао неке течности. Наједном је одјекнула снажна експлозија, подигла се узбуна, спигли су и ватрогасци. На месту где је некад стајала шути затекли су младог апотекарског помоћника Шелеа у жалосним дротицима, без обрва и трепавица.

Сутрадан је млади Карл Шеле добио отказ а месне власти су му саопшtile да се хитно сели из Штралзунда док му је шеф полиције пријатељски саветовао да престане с тим опасним „мућкањем“. Младић је морао да оде из родног града али овај савет није послушао, наставио је да се бави истраживањем и постао највећи хемичар свог времена и рекордер у проналазку нових хемијских елемената.

Како су уопште проналазени нови хемијски елементи и ко су били људи који ма припада велика заслуга што данас познајемо и користимо материје без којих је немогуће замислити индустрију, медицину, свакодневни живот?

УВЕК ИМА ИЗУЗЕТАКА

Прве хемијске елементе пронашао је, и то сасвим случајно праисторијски човек: злато, сребро, олово, калај, цинк, живу. Нешто касније људи су успели да добију бакар, бронзу и гвожђе, па се ни уз ове елементе не може ставити име проналазача. Па ипак,

то је само мали део, шта је са оним осталим хемијским елементима, ко је њих пронашао?

Први хемијски елемент пронађен у новије доба био је фосфор који се у природи налази само сједињен с другим материјама. Добио га је 1669. Хениг Бранд из Хамбурга дестилацијом мокраће. Пријатељи овог бившег војника који се у зрелим годинама одушевио алхемијом нису могли да пропусте а да га не пецну због тога. Тако га је један упитао да ли је за експерименте користио коњску или људску мокраћу.

— Наравно, људску — одговорио му је Бранд не збуњујући се. — Јер, човек је, мада ниједно правило није без изузетака, па метнији од коња, па његова мокраћа садржи више фосфора. Не заборавите, од количине фосфора у нама зависи и наша памет! (Још дупо после Бранда владало је уверење да је човек у толико паметнији што има више фосфора у себи зато што овог елемента има у нервним ћелијама!)

Годинама после овог експеримента Бранд је добијао фосфор искључиво од људске мокраће, разуме се у врло малим количинама јер у 100 литара има само 100—150 гр фосфора! Тајну добијања продавао је по 10 талира, па ипак се фосфор мало правио и цена му је била опромна. У практичне сврхе није се тада ни употребљавао него је само показиван као „чудо које свети у мраку“. Тек касније произведене су од фосфора свиће које се и данас тако праве.

Шведски хемичар немачког порекла Карл Вилхелм Шеле, онај који је летео у ваздух заједно с посудама и хемикалијама, често је говорио да хемичари имају веће главобоље са сво-

јом околином него с тврдоглавим новим елементима које је неки пут немогуће издвојити из разних једињења. Он је лично у том погледу имао богата искуства. Да би постао рекордер у проналажењу нових елемената — открио је 6 нових — морао је да изведе на хиљаде експеримената што његову околину, наравно, није одушевљавало.

НЕВОЉЕ ЗБОГ МИРИСА

Једнога дана грађанима Кепинга где је Шеле држао апотеку прекипело је и они су поднели градоначелнику тужбу наводећи да читав крај око апотеке несносно заудаја. Председник града решио је да испита ствар и изненада бауо у малу али одлично опремљену лабораторију иза апотеке. Међутим, чекало га је изненађење: уместо омирада „напоковарена јаја“, како је писало у тужби, градоначелника и његову пратњу дочекали су прави рајски мириси. Апотекар Шеле са мо им је љубавно климнуо главом јер су му руке биле заузеле мешањем скупocenних смола чак са Молучких острва. Градоначелник Херман фон Бух нашао се у неприлици и морао је да поручи туце непотребних ствари како би оправдао своју изненадну посету. Иза ње психички леђа задовољно се смешкао писар Кепен, одличан Шелеов пријатељ који је, погађате, о свему на време известио хемичара, па је овај имао времена да промени „атмосферу“ у својој лабораторији.

Иначе, руку на срце, суседи су имали рашта да се жале пошто је Шеле, нарочито док је радио на добијању хлора, тако карио околину да није никакво чу-

Мада је војник Бранд љрби на свећу љронашао фосфор, другови су му се љогсмебали јер је он нови хемијски елемент љ добио из мокраће!

до што су се побунили. Међутим, због тих истих грађана, тачније због њихових жена, Шеле је и радио на добијању хлора, а не због славе како би се могло помислити.

Домаћице из Кепинга често су му се обраћале с молбом да им да неко средство за бељење рубља а хлор је у том погледу не надмашан мада, мора се признати, доприноси и бржем цепању (зато данас на детерџентима пише — гарантовано без хлора). Шеле се узалуд мучио да добије чист хлор а успео је у томе тек 1774. и то сасвим случајно док је проучавао пиролузит, манганов диоксид!

Исте године Шеле је открио кисеоник и назвао га „ватрени гас“ због тога што потпомаже горење. Потпуно независно од њега до ис-

тог открића дошао је и енглески научник Пристли са мо је он кисеоник назвао „добрим гасом“ зато што без њега нема живота.

БЕС ТЕТКА ГЕРТРУДЕ

1775. године Шеле је изабран за члана Шведске академије наука, али он је одбио сва места на универзитету и вратио се у своју апотеку у малом граду Кепингу на острву Меларен. Наставио је с експериментима и први пронашао да су дијамант, прафит и угаљ — исти елемент! Али, кад је својој тетци Гертруди покласио за рођендан прстен који је уместо дијаманта имао парченце угља, добио

га је натраг — у плаву — заједно с фином кутијом!

— Ето такве су жене — вајкао се Шеле. — Управо сам се спремао да јој објасним шта је то кад се један исти елемент јавља у три вида...

До данас нико није успео да претекне овог великог практичара и експериментатора који је открио 6 нових елемената: ксиеноник, хлор, манган, угљеник, баријум и волфрам.

ГУСАРИМА ЈЕ БИЛО ЛАКШЕ

Те вечери у салону Девијевих владала је необична живост. Даме су се после вечере повукле у посебну одају а мушкарци су уз лулу нешто расправљали. Пошто је домаћин куће Хемфри Деви био хемичар разговор се повео о металима и један центлмен понудио је високу своту ономе ко пронађе — метал који плива. Хемфри је тврдо плаво тврдио да је то могуће, прихватио опкладу и исте те године успео да докаже своје тврђење. Пронашао је и то не један већ два метала који су лакши од воде — натријум и калијум. Међутим, кад су се пријатељи окупали да виде експеримент који то и доказује, један од присутних пакосно је приметио: — Па... није да метал не плива, али у исто време се и раствара!

— Тражили сте метал који плива и добили сте га — одговорио им је сер Хемфри. — У опклади о растварању није било ни речи.

И, тако је Хемфри добио опкладу. Поред натријума и калијума овај велики научник први је утврдио постојање калцијума, магнезијума и бора.

Отац Девијев био је романтичан дрводеља из Корнвола, а Хемфри се родио у Пензансу, некадашњем леглу пориволских гусара. Своје интересовање за хемију Деви је објашњавао овако:

— Моји преци били су гусари, крали су и оптимали злато. Као дечак и ја сам желео да имам пуно злата, па ме је привукла алхемија која је обећавала да олово може претворити у злато. И тако, интересујући се за алхемију, постао сам хемичар.

Па ипак, и поред свих силаних открића која је начинио, Деви је највећу славу задобио као творац једне практичне направе тзв. Девијеве рударске лампе захваљујући којој се број убица у рударским окнима широм света знатно смањио. Деви није тражио патент за свој проналазак, па су му власници рудника у Њу Кастлу, да би му се одужили, поклонили скупоцен сервис за ручавање од најфинијег сребра. У свом тестаменту Деви је изразио жељу да се сервис прегопи а од добијеног новца дају сваке године награде за

најважнија открића. Јер, још ни издалека није све пронађено!

КРИВАЦ ЗА АТОМСКУ БОМБУ

Нема модерне хемије и физике без урана а овај елемент, који се у природи налази само у једињенима, пронашао је скроман немачки професор Мартин Клап-

рот 1789. године. Он као да је волео тешке елементе, открио је: стронцијум, телур, цирконијум, уран, елемент који по атомској тежини заузима последње, 92. место у Менделеевљевој табели. Клапот је открио овај сребријастосиви метал 1789. исте оне кад је у Француској избила велика револуција. Седећи једне вечери у некој студентској кафаници и слушајући о последњим догађајима у Француској, Мартин је рекао пријатељима:

— Каква случајна подударност! Тамо је избила револуција која руши читав један поредак а ја сам пронашао хемијски елемент који може да сруши цео свет у прах и пепео!

Другови су прснули у смех мислећи да Мартин булазни јер му је вино ударило у главу, а професор је ипак био у праву, неки га и данас називају идејним „кривцем“ за атомску бомбу. Јер, кад је француски физичар Бекерел 1896. пронашао да из уранових једињења избијају зраци, а после две године славна хемичарка Марија Кири у његовом минералу — радијум, уран је дошао у средиште интересовања научника где је остао до данас. То је зато што се употребљава за израду атомске бомбе и искоришћава за атомску енергију.

УМЕСТО ФОТЕЉЕ — КЛУПА

Први тандем хемичара о бразован је пред крај 19. века. Два енглеска научника Ремзи и Треверс, удружили су се и 1898. после прецизног и савесног истраживања ваздуха успели да пронађу три племенита гаса, тешко ухватљива јер их има у веома малим количинама у ваздуху. Назвали су их грчким именима: неон (нови гас), ксенон (непозна

ти гас), и криптон (скривени гас). Данас се ови гасови практично искоришћавају за пуњење сијалица, а име племенити добили су зато што се не спајају ни са једним другим елементом.

Вилијам Ремзи био би свакако рекордер у проналажењу нових елемената да није увек вукао понеког сарадника. Кад је 1904. као један од првих хемичара требало да прими Нобелову награду, један његов противник изјавио је:

— Почашћени ће имати једну незгоду... Уместо фотеље биће му потребна клупа. Непде морају и сарадници да седе.

МИ СМО ПРОНАШЛИ

Марија и Пјер Кири заузимају посебно место у науци не само по својим значајним делима и открићима за која су заједнички добили Нобелову награду 1903. а Марија 1911. и сама за хемију, већ и као једини брачни пар који је заједнички пронашао неки елемент.

Од удаје па све до Пјерове смрти 1906. кад је страдао под точковима кола, њихов рад у хемији и физичи био је заједнички и изванредно се допуњавао. У свим извештајима као и у свим научним радовима које су подносили заједно и заједнички потписивали, увек су наглашавали: „Ми смо приметили...“, „Ми смо нашли...“

У једној напуштеној шути они су уредили лабораторију, можда најбеднију али и најславнију лабораторију света. Марија, заинтересована радовима свог бившег учитеља Бекерела наставља своја већ започета истраживања урани та и запажа да овај има већу радиоактивност и од урана. Она закључује да у том минералу мора бити неки, до тада још непознати и јачи радиоактивни елемент. У априлу 1898. извештава о томе Академију. С Пјером наставља радове на испитивању уранига те заједно проналазе нови елемент. Међутим, кад му је требало дати име настало је узашајно нуткање Марије и Пјера. Она је предлагала да га назову по његовој домини, Француској, а он у славу њене родне земље — Пољске. Најзад је пала одлука.

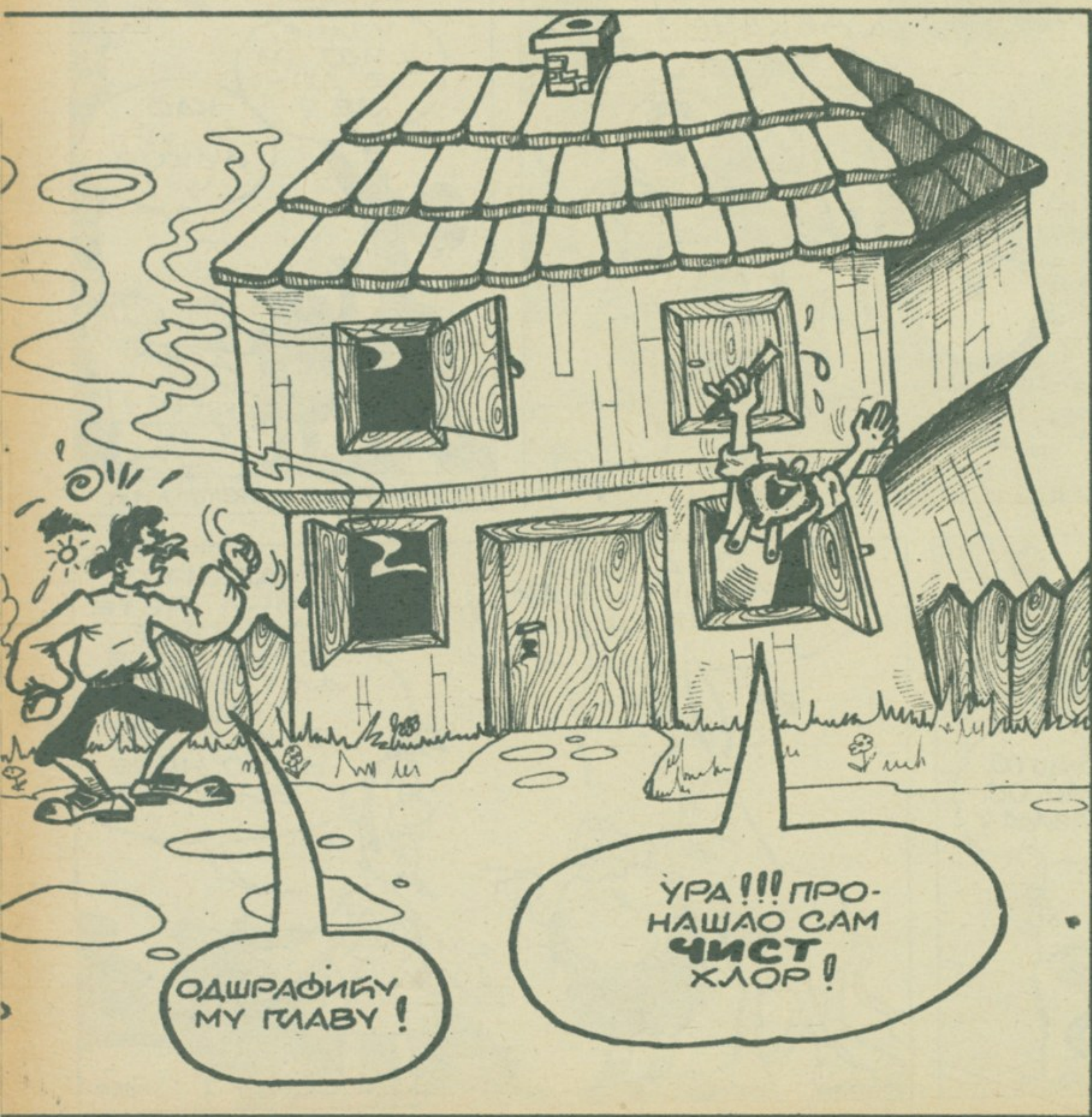
— Зваће се полонијум. Признајем, жао ми је, али шта да радим кад ме је неко претекао за пуних 23 године!

Марија се насмејала јер се сетила да је Лекок Боа-бодрен 1875. године открио нов хемијски елемент и назвао га галијум према старим именима Француске.

О свој својој одлуци известили су Академију у свом стилу:

„Нови елемент је прозван по имену отаџбине једног од нас“.

Д. Е. 5

ДИКАН

и последње ФРРРРУКЕ

ВЛАСНИК ЈЕДНЕ ФАБРИКЕ ВИСКИЈА У ШКОТСКОЈ УМЕСТО ДА ПЛАЋА НОЋНЕ СТРАЖАРЕ ПОВЕРИО ЈЕ ЧУВАЊЕ ФАБРИКЕ ЈАТУ ОД 70 ГУСАКА

У луксузном лондонском хотелу „Космополитен“ уочи Божићних празника настала је узбуна. Из апартмана професе Де Моркар нестало је драгуљ непроцењиве вредности познат у читавом свету под именом „плави рубин“. Крађу је открио шеф персонала Рајдер који је, као на могућног кривца, указао на младог водоинсталатера Корнера и овај је ухапшен. Драгуљ, међутим, није нађен код њега. Два дана касније један трговац, познаник Шерлока Холмса, нашао је у упоришту гуске намењене празничној трпези

неколико драгоцених пругменчића. Ливингстон је захватила права златна прозница али једини резултат било је — пушчије печење на свакој трпези. Касније се дознало да је неки зубни техничар носио у торби злато за пломбе. А торба је била исцепана...

Захваљујући догађају у Ливингстону гуске су доспеле на странице десетак америчких листова. Али, њихова слава трајала је кратко: само онолико колико се људи сећају прочитаних новина. Међутим, гуске које су спасле Рим никад неће бити заборављене јер су ушле

Најзад је пушчија упорност победила. Један официр откупио је од пекара гусана, саградио му кућицу поред стражаре и увео га у списак за снабдевање. „Пуковски гусан“, како су га отад називали, оправдао је поверење: као веран стражар провео је крај капије — 20 година!

ВЕРНОСТ ДО СМРТИ

Чудовишним знацима не постоји гуска а ипак совјетски агроном и стручњак за живинарство Григориј

Сличница — слепу гуску коју је јато такође одбацило. Свани ју је узео под своју заштиту и постао јој водич. Кад би дошло време да се иде на сеоску бару, он би слепу гуску узимао кључном за шију, водио је до воде и пливајући тик уз њу својим телом јој одређивао правац. Кад је гуска извела пушчије, поносити отац бринуо се за њих и у свему им замењивао мајку. Тако су Свани и слепа гуска проживели као привржени пар све док она није улинула. Свани је остао сам и никад више није свио породично гнездо.

Капу су одржаване необичне трке на води. У корито би упрегли крупног и јаког гусана а око шије му је везивано уже које је служило као узде. Сопственик „гушчије запреге“ одевен као данашњи докеј, имао је блузу и капу одређене боје, држао је левом руком узде а другом бич.

У Русији су све до почетка овог века одржаване борбе гусака. Птице су се бориле зими, на снегу. У „арену“ најпре су пуштене по две гуске највеће „сваћалице“ у јату које су служиле као подстрекачице. Када би борба гусака сваћалица до-

ГУСКЕ НЕ ТРАЖЕ ПЛАТУ

„плави рубин“. Гуска је, пре него што је заклана, прошла кроз руке неколико препродаваца. Шерлок Холмс полази у потрагу: иде од једног до другог док га траг најзад не доведе до извесне мисис Оукшот која се бави гајењем гусака. У разговору с њом он дознаје да је она сестра шефа хотелског персонала Рајдера који је на дан крађе дошао код ње да би увео гуску коју му је она обећала за празник. Тајна је решена: Рајдер је „своју гуску“ натерао да прогута драгуљ уверен да ће га тако најсигурније изнети из Лондона, али му се она отела и помешала са осталим гускама...

Тако је у причи Конана Дојла „Плави рубин“ његов јунак Шерлок Холмс још једном доказао своје изванредне детективске способности.

БУДНИ СТРАЖАРИ

Да је амерички прадић Ливингстон имао свог Шерлока Холмса овај би, вероватно, спречио покољ гусака до којег је тамо дошло пре неколико година. Наиме, једна домаћица наша је у жељу заклане гуске комадић злата. Кад се за то чуло, у граду је настало клање гусака и било је нађено још

у историју. Чак и они који у школи нису волели овај предмет запамтили су лекцију о гускама из Јунониног храма који се у старом Риму налазио на Капитолу. За време галско-римског рата у средишту, кад су стражари поспали, Риму су се привукли Гали. Већ су били на зидинама Капитола када су гуске загакале и пробудиле стражу. Непријатељ је био одбијен.

Те лекције из историје се тичу се, вероватно, и сопственик једне фабрике вискија у Шкотској. Уместо да плаћа ноћне стражаре, он је безбедност фабрике поверио јату од 70 гусака. Штедљиви Шкотланђанин добро је израчунао: гускама не треба плата, оне не пију кршом виски као ноћни стражари, а ако неко неэван уђе у складиште, дижу већу галаму од сваког алармног уређаја.

У немачком градићу Еслингену, у кући једног пекара, 1883. године дошло је на свет гушче које је чим је поодрасло „обузела права страст према војној служби“. Оно се просто прилепило за стражару једног коњичког гарнизона и ма колико га терали упорно се враћало на „стражу“. Када је касније стражара пренесена са улице у двориште гарнизона, гусан је прелетео ограду и стао крај ње.

Гусан је гајио праву страст према војничкој служби и ма колико га терали упорно се враћао на „стражу“.

Сељежински тврди да му читав живот протиче баш у знаку ове беле домаће птице. Прва пеговица коју је у детињству научио била је стихована басна Леонида Глибова „Гуске“, дипломски рад му је био о гускама, а сад спрема и докторску дисертацију, опет о гускама. Чак је и љубав нашао и оженио се захваљујући једном гусану.

Сељежински је после дипломе опишао на једну фарму гусака у близини Харкова. Ту је сазнао да једно домаћинство има необичног гусана названог Свани. Још док је био гушче Свани је испољно извесну приврженост према укућанима. Међу осталим гускама, међутим, Свани није био нимало омиљен: кључале су га и терале кад би им се приближио. Најзад је ипак нашао „друга“ међу себи

Проучавајући Сванија Сељежински је упознао Татјану, кћерку домаћина куће, и ускоро се оженио.

ТРКЕ И ДВОБОЈИ

Гуске су, сматрају научници, од дивљих постале домаће још у старом Египту и Персији. Како сведочи један стари папирус, Египћани су у храму бога сунца приносили на жртву гуске — понекад и 1.000 комада одједном. Најстарији помен о домаћим гускама у Европи, где су доспеле из Египта и Мале Азије, налазимо код Хомера.

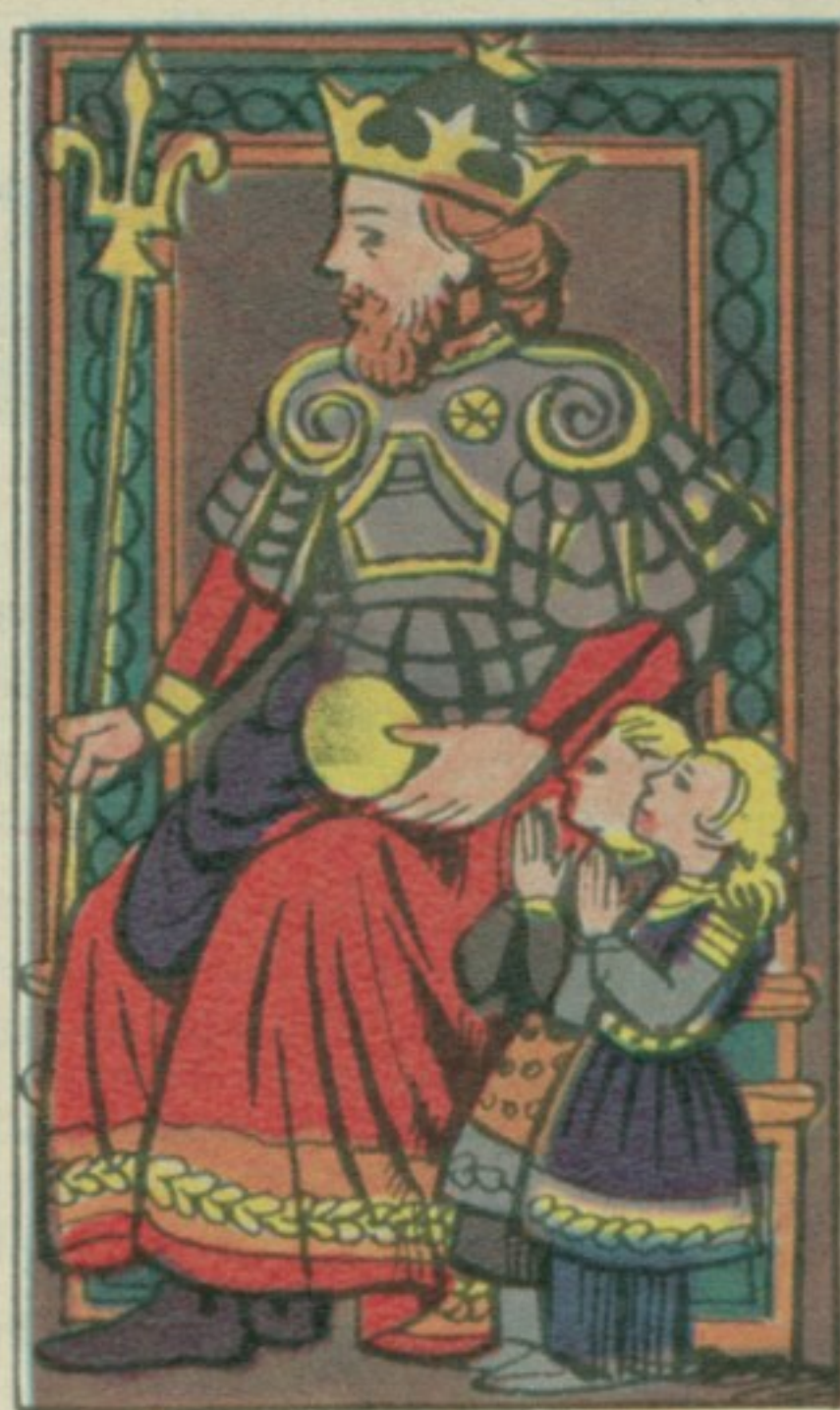
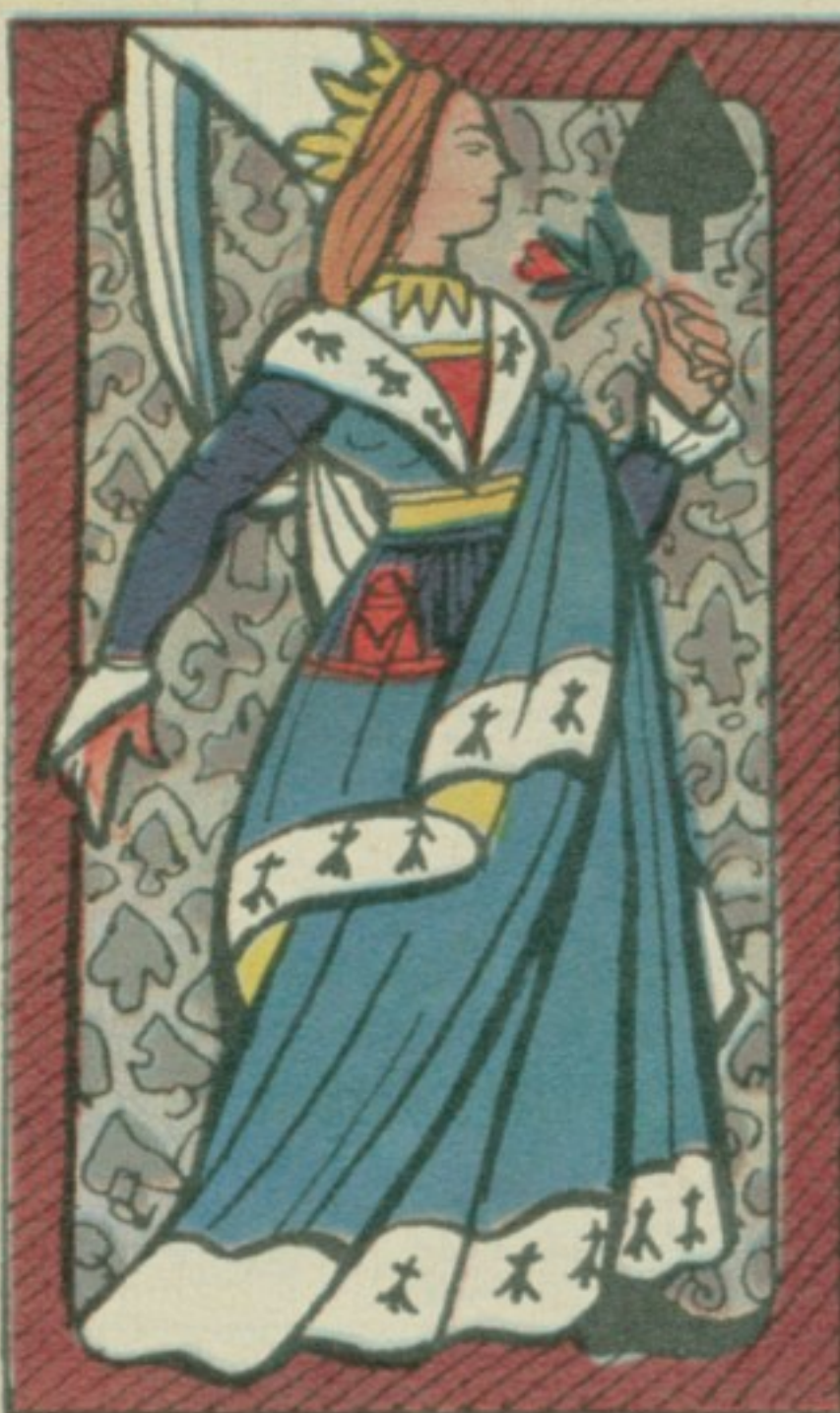
Те беле птице које су некад гајене много више но данас нису увек служиле само да обогате нашу трпезу.

Још пре сто година у Чи

стигла врхунац, пуштани су гусани који би тако жестоко кидисали један на другог да се од перја и снега ништа није видело. Двобој би понекад трајао више од једног сата и завршавао се бекством слабијег.

Путујући по географској карти можете стићи у Гушчију земљу — тако се зове једно полуострво на острву Нова Земља. На Лабрадору можемо упловити у Гушчији залив а у америчкој савезној држави Орегону купати се у Гушчијем језеру. Језеро са истим именом налази се и у Совјетском Савезу, у близини Бајкала. На његовим обалама су два села: Гушчије и Гусеозјорско. Аустријанци имају Гушчије село а Мексиканци Гусман. Најзад, да не заборавимо и наше — Гу сиње.

К. В.

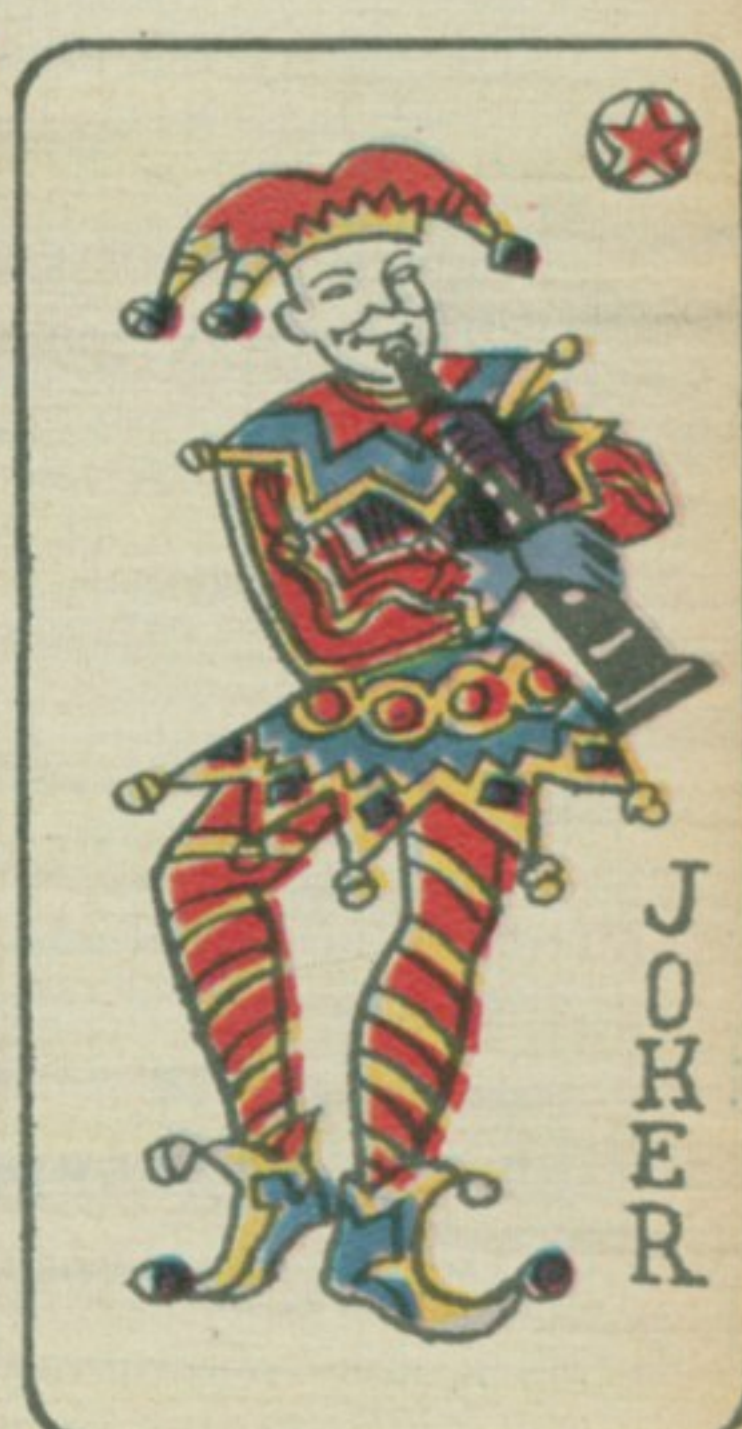
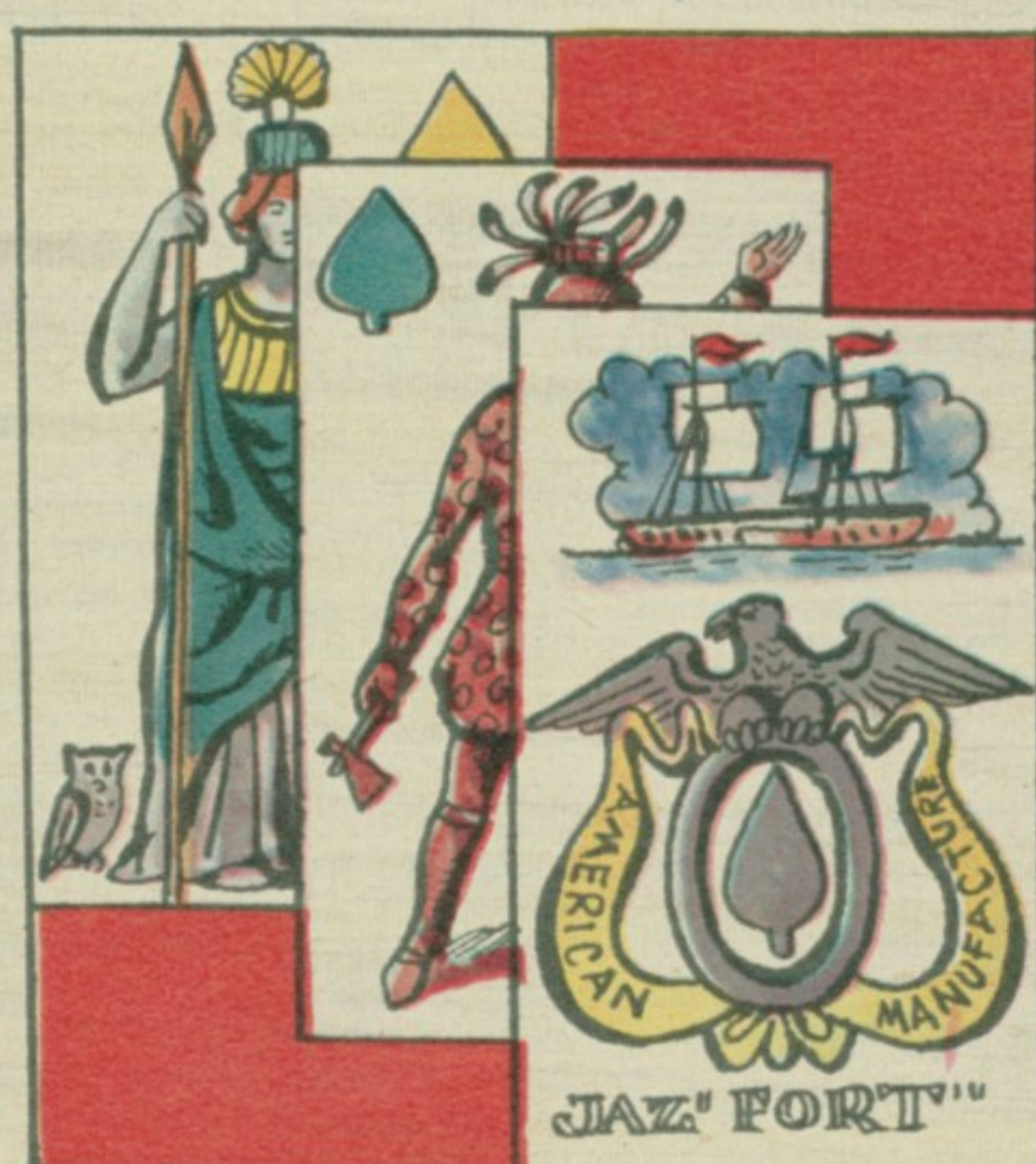
1932. година
ТАРОК

1545. година
НЕМАЧКА

XII век
НЕМАЧКА

XII век
ФРАНЦУСКА

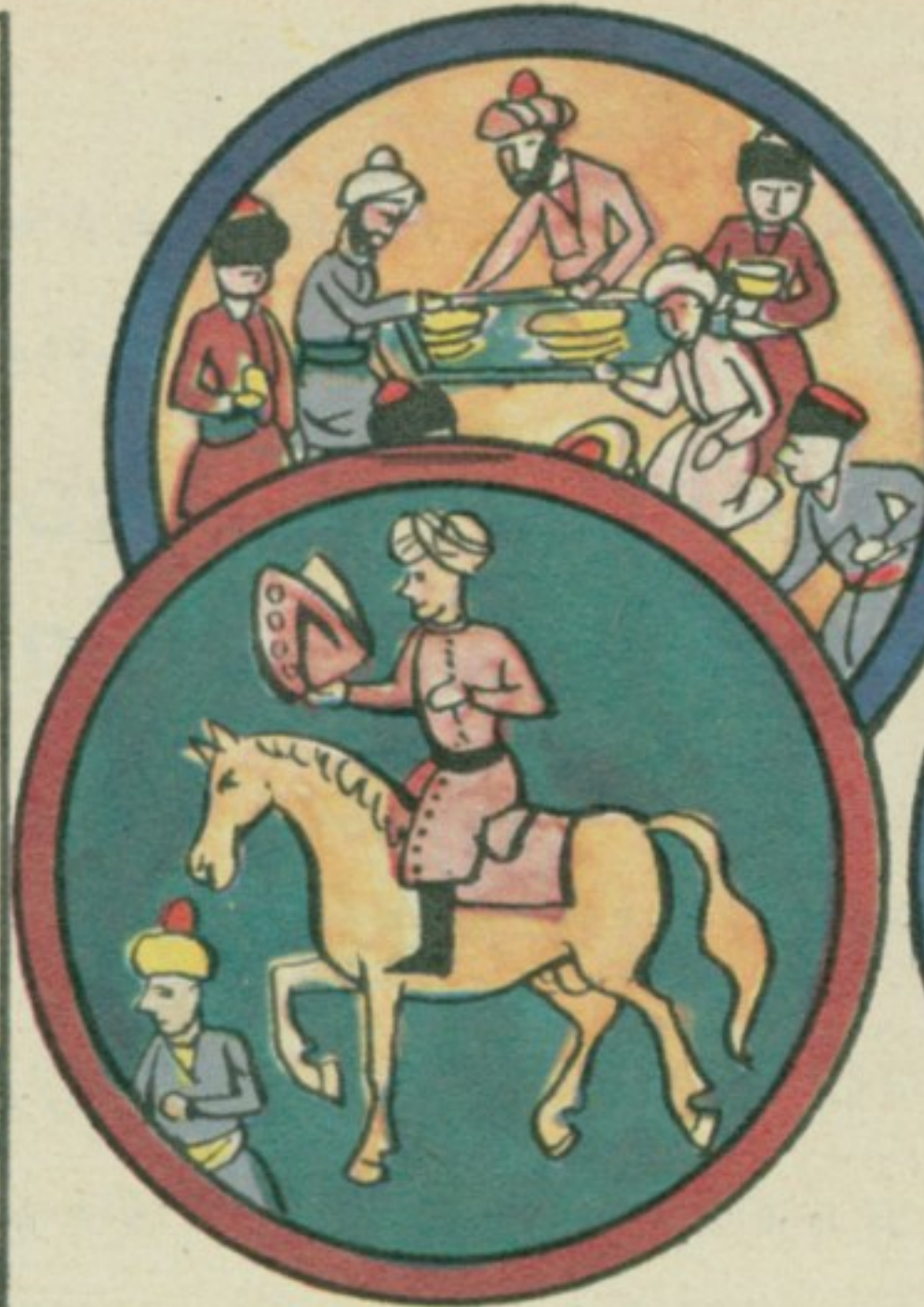

1832. година
ФРАНЦУСКА

1850. година
ИНДИЈАНЦИ

1883. година
САД

ЏОКЕР

1932.година

ШПАНИЈА

1527.година

ИНДИЈА

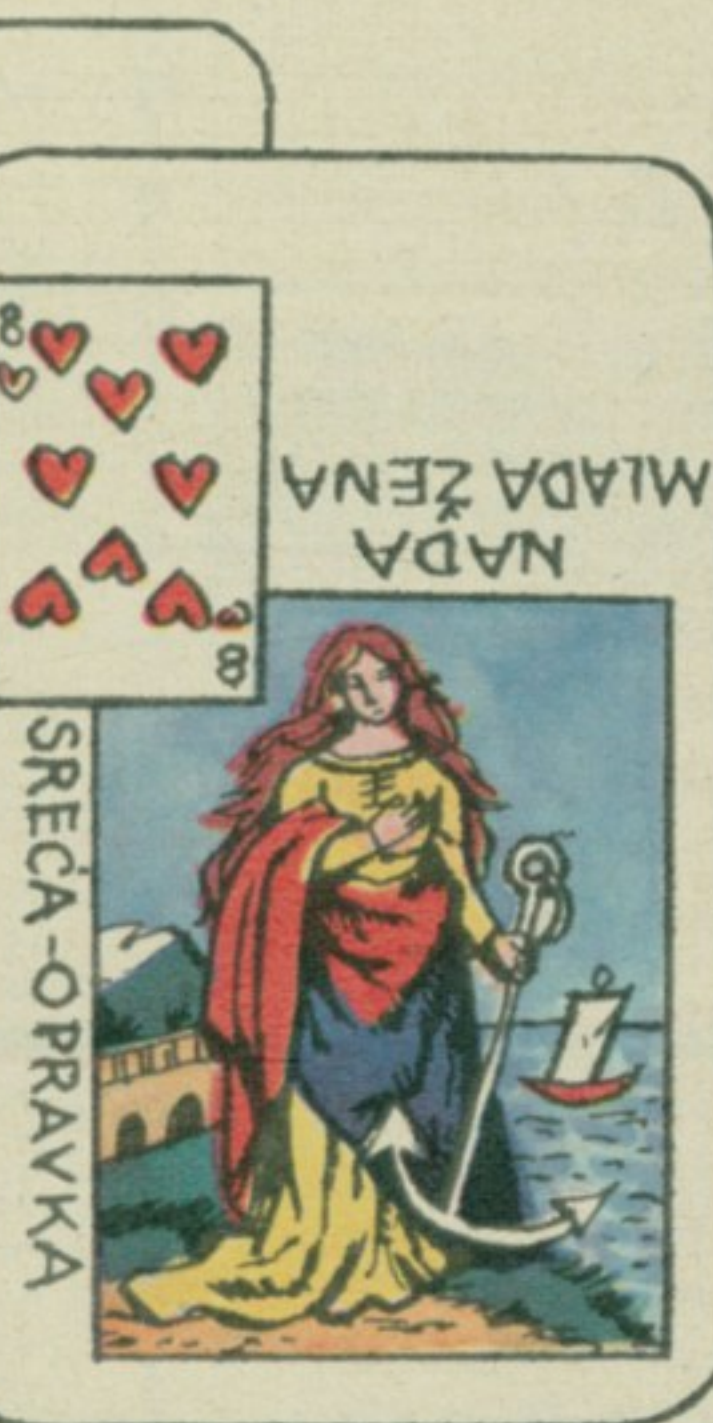

XVIII-XIX век

ПЕРСИЈА

XIX век

КИНА

МАЂАРСКА

ЗА ЗАБАВУ

ДАНАС

Млади правник Мишел Тре допутовао је неким послом у Трегастел у северној Нормандији. Било је већ касно по подне и он је пожурио да обезбеди смештај у хотелу. Кад је обавио све формалности око тога, упутио се на терасу хотела да попије нешто освежавајуће, али тамо није било слободних столова и он се зауставио поред једног за којим су већ седели два човека.

— Да ли је слободно једно место? — упитао је. Старији човек ведра лика и без косе на глави показао му је руком једну слободну столицу и, кад се Мишел Тре сместио на њу, рекао му је да су они туристи из Шпаније и да не разумеју француски. Мишел Тре, који је знао мало шпански приметио је да је други, млађи туриста са брадом мање поворљив.

За суседним столом седели су два младића, Пјер Лериш и Фредо Леборњ, који су ускоро ступили у разговор са младим правником. Тако је Мишел Тре са знао да је власник хотела узео те момке да се за време сезоне нађу на услузи њему и његовим гостима. Заузврат они су добијали храну и пиће.

У току разговора Лериш је предложио младом правнику да свакако обиђе оближње летовалиште познато по необично лепим стенама које нарочито ноћу, за време месечине, изгледају величанствено. Замолио га је да повове и шпанске туристе јер он зна њихов језик.

— Важи! — сложио се Мишел Тре. — Могући бисмо одшетати тамо после вечере.

Шпански туристи, које је Лериш запазио пре неколико дана кад су се тек сме-

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

★★

**Човек-жаба изронио је из мора и каменом усмр-
тио сѿароі Шѿанца, а-
ли Мануел је у ѿослед-
њем ѿфренуѿку усѿео да
изѿовори име сѿоі убице**

★★

стили у хотел, рекли су да ће и они вероватно поћи.

Кад је вечера била завршена, из хотела су изашли само Мишел Тре, Лериш и онај старији, ћелави Шпанац. Леборњ је рекао да је уморан и опишао у собу да спава, док се други Шпанац изгубио некуд.

Теберден је заиста био диван стеновит предео који је окруживало и заплускивало море. Одушевљени необичним приказом тројица људи су се као по договору, раздвојили међу стенама обасјаним месечином жељени да разгледају оно што

их је највише привлачило. Није прошло ни пуних петнаест минута а један узбуђени глас допр је до младог правника. Ускоро се појавио Лериш с догледом у руци.

— Дођите брзо! — викао је. — Шпанац је неко напао, неки човек-жаба доле на стени...

Мишел Тре је пожурио ни за стење а за њим је трчао Лериш. На жалост, стигли су касно. Ћелави Шпанац непомиљачно је лежао на земљи а поред њега се налазио повећи камен којим га је убица вероватно гађао. Ле-

ИМЕ НА УСНАМА

риш и Мишел Тре претрести су његове џепове, али у њима нису нашли ништа. Шпански туриста је сигурно носио са собом документа и новац због кога је и постао жртва. Злочинац је можда хтео само да га оневести, али га је усмртио. Кад је касније стигла месна полиција, отпочела је истрага на лицу места и Лериш је био главни сведок јер је он, пледајући стене кроз доглед, видео све што се догодило.

— Неки човек-жаба са подводном пушком изненада се створио пред шпанским туристом и уперео у њега светлост џепне лампе — причао је он инспектору полиције. — Овај је почео нешто да виче што ја нисам разумео јер сам био прилично далеко а и не знам шпански. Човек-жаба се све више приближавао Шпанцу који се, покушавајући да бежи, нашао у малој ували између две стене. Непознати човек је тада хитро спустио пушку и лампу, дограбио велики камен и бацно га на Шпанаца. Ја сам тада попрчао до господина Мишела Треа.

— Човек-жаба... — мрмљао је инспектор. — Убица је заиста интелигентно по-

ступио. Под оваквом одећом могао је да се крије било ко!

— Не било ко! — исправи га Лериш. — Шпанац је изговарао име убице пре него што је умро.

— Па, рекли сте да сте били сувише далеко...

— Тачно, али ја радим у једном институту за глувонемице.

— И онда?!

— Онда је лампа осветлила лице шпанског туристе и ја сам могао лепо с његових усана да прочитам име које је више пута изговорио.

— Које име?! — узвикнуше и полицајац и Мишел Тре истовремено.

— Жуан! Жуан!

— То већ нешто значи! — рече инспектор задовољно. Млади правник му је тада испричао како је неколико сати раније у хотелу упознао, заједно са овим убијеним, још једног Шпанаца који није хтео да пође са њима.

— Онда пожуримо у хотел да га нађемо! — рече инспектор.

Од власника хотела добили су картоне са личним подацима шпанских туриста. Ћелави се звао Мануел

Педрез а његов пријатељ с брадом Хуан Диас.

— Наш је! — повика полицајац и појури према соби другог Шпанца, али радост му је била кратка јер је соба била празна.

— Утолико горе... Ми знамо његово име и имамо све податке. Неће отићи да леко!

У том тренутку, привучен буком у ходнику, појави се на вратима своје собе Фредо Леборњ.

— Шта се то догађа? — упита.

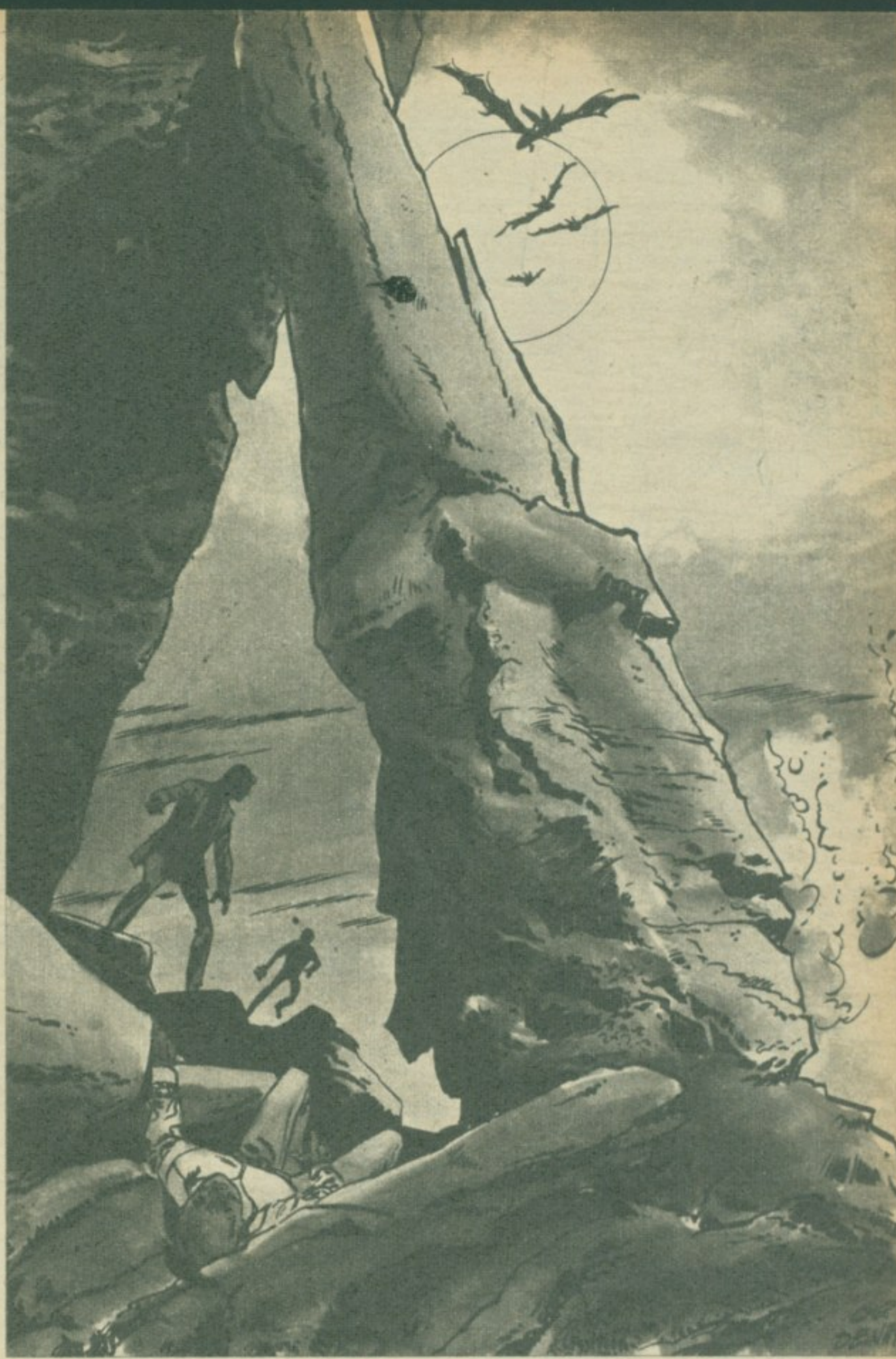
Лериш му објасни а затим га упита да ли је видео оног другог Шпанца с брадом.

— Не! — одговори Фредо. — Зајео сам одмах после вечере.

Изненада власник хотела узвикну показујући руком на степенице уз које се опкојно пењао Хуан Диас. Полицајац му пожури у сусрет покушавајући да стави руке на његове руке. Изненађени Шпанац се отимао и прдио на свом језику. Преводећи, Мишел Тре рече полицајцу како овај тврди да није ништа рђаво учинио. Ишао је само до плаже да види неку статуу.

— Па да! — викну полицајац. — Ишао је до свете бретонске статуе да би јој додирнуо нос и тако се оженио ове године. Али, на жалост, њега не чека венчање, већ нешто друго! Покојник је изговорио његово име?!

— Хуан! — узвикну Мишел Тре сетивши се нечега. — Шпанци кажу Хуан, а не Жуан... Овај човек није убица већ неко други који је направно на изглед незнатну али важну прешку...

ВЕЛИКИ ДЕТЕКТИВСКИ КОНКУРС

ОДГОВОРИ:

КО ЈЕ УБИЦА?

ПРВА НАГРАДА:

АСТРОНОМСКИ ТЕЛЕСКОП

Пажљиво прочитај текст, размисли добро и одговори ко је убио Шпанаца Мануела Педреза: његов пријатељ Хуан Диас или неко други.

Исеци купон са знаком питања, залепи га на дописницу и поред њега напиши одговор — име убице.

На другој страни дописнице читко напиши своје име, презиме и адресу. Дописницу пошаљи Политичкином забавнику 11001 Београд, Македонска 29, пошт. факс 124, најкасније до 15. фебруара 1972.

Међу онима који тачно одговоре на срећу ће се извући три добитника вредних награда:

I награда: астрономски телескоп

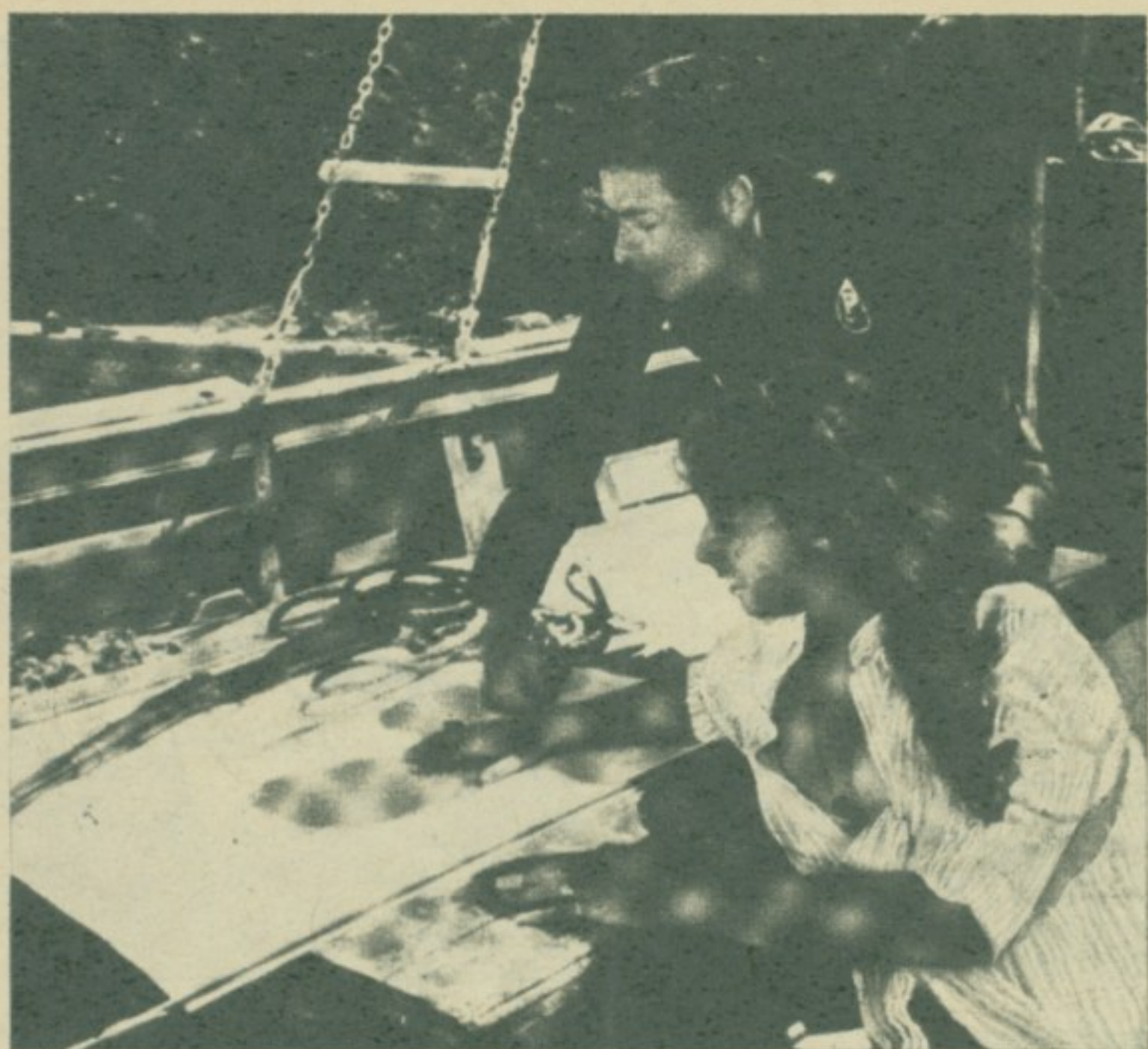
II награда: фотографски апарат

III награда: компас

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

Екипа је купила брод и направила карту острва Мадере и залива с приближно означеним местима где је закопано благо.

Млада студенткиња Роа Лин Лину из Толеда у америчкој држави Охајо одувек је имала бујну машту и волела је да путује. Са својих путовања доносила је разне чудне предмете и каменчиће које би ко зна где ишчепркала и пријатељима и родитељима шалећи се говорила да ће једног дана сигурно пронаћи нешто велико. Наравно, у то ни сама није веровала. Може се замислити како се изненадила када је, сасвим случајно, трагајући 1969. године по књигама Националне библиотеке у Рио де Жанеиру, открила списе о скривеном благу! Од тога дана Роа Лин није била у стању да мисли ни на шта друго. Најзад је, не говорећи никоме ни речи, одлучила да крене трагом старих записа и за свој рачун мало истражује.

ПОД УДАРЦИМА БИЧА

Записи нису личили на тајне планове с обележеним местима где се налази благо већ су говорили о историји неких јужноамеричких држава у време када су у њих дошли шпански и португалски конкистадори. Њихова претходница били су католички мисионари — језуити, калуђери који су домороце преобраћали у католичку веру „спасавајући им душе“. Под том маском они су у XVII веку за шпанског краља основали државу Парагвај и продрли у Мексико.

Индијанци су пријатељски примили мисионаре јер су ови углавном са њима лепо поступали и учили их бољем животу. Али, ствари су се измениле када су калуђери ушли у траг благу Ацтека и Инка, добро скривеном пред белим освајачи-

ма. Од тог тренутка њихов главни циљ је проналажење тог блага што они чине не бирајући средства. Инкама у Перуу измамљиване су тајне под смртоносним ударцима бича а ни Ацтеци у Мексику нису прошли боље. Најзад су и до ушију шпанског краља дошле приче о фантастичном благу и он је поручио својим калуђерима у Парагвају да му без злата не излазе на очи и да га пронађу како знају и умеју.

НИСУ ОДАЛИ ТАЈНУ

Мисионари су му одговорили да такво благо у Парагвају не постоји а сличне поруке стигле су и од језуита из Мексика. Краљ, разуме се, у такве приче није поверовао, тим пре што су му његови официри јављали да имају исказе домородаца које су калуђери терали да за њих копају скривено злато. Филип IV је тада наредио да језуити одмах напусте Јужну Америку а својим трупима у Аргентини, Боливији, Перуу, Чилеу и Уругвају заповедио да калуђере добро претресу и, ако преба, ударе на муке.

Језуитима је за бекство остао отворен један једини пут — Бразил који је припадао Португалу. Тамо су се и населили и основали велике плантаже. По народном предању, које се потпуно слаже са записима из тог времена, језуити су у пратњи једног индијанског одреда однели 6 тона злата у правцу Мато Гросе. Али, куда су даље отишли? Мато Гросе је по свој прилици послужио само да заваре траг. Језуити су се у Бразилу населили на три места: у Рију, Сао Паолу и Салвадору. Међутим, у сваком од ових градова кара-

УЖЛЕТО КАМ

ван злата изазвао би приче а вероватно и похлепу португалског краља. Они су, ипак, пронашли један кутак где су могли да се сакрију од радозналих очију. Било је то имање Санта Круз са својих 90.000 јутара земље, недалеко од Рио де Жанеири.

Други део блага покупили су језуити 1759. када их је Португал истерао из својих доминиона. Повлачећи се свештеници су покупили сребрне и златне украсе са стотина црквених олтара, уметничка дела из храмова и приходе од милиона јутара земље које је њихов ред поседовао у Бразилу. Када су их власти позвале да предају ово благо, они су се повукли на оближње острвце Мадеру где су се утврдили и спремили за одбрану. Португалски бродови затворили су улаз у залив Сепетиб а војска је запосела уски мореуз који је одвајао Мадеру од копна.

Свештеници су се жестоко одупирали. Најзад, у крајњем очајању, потрпали су своје златне полуге, сребрне плоче и украсе у дрвене двобојне оковане сандуке а златнике у земљане ћупове и све то закопали у пешчано дно океана. Затим су се предали. Многи од њих ударени су на ужасне муке али нису одали тајну. Преостали су бачени под палубе бродова који су пловили за Лисабон. Они који нису помирли на путу завршили су у португалским тамницама. Нико од њих није проговорио.

ОКОВАНИ САНДУЦИ

То је из старих књига сазнала студенткиња Роа Лин. Ретко ко би на основу оваквих података пошао да тражи благо али је Роа Лин одувек била склона авантурама. Њу је далеко више привлачио сам подухват него евентуално богатство које би у случају успеха стекла.

„Прво сам направила карту острва Мадере које је дугачко три а широко два километра, каже Роа Лин. Онда сам поразговарала са рибарима. Оно што сам сазнала било је просто фантастично! Стари рибар Хозе рекао ми је да је у свом дворишту пронашао ћуп са златницима. Бојећи се да му га власти не одузму, отишао је у Рио и продао га у бесцење. Прича старог Ху-

ана Ломеза била је још узбудљивија. Он је пре много година на дну океана, не колико метара од обале, угледао нешто што је личило на оковане сандуке. Када се сутрадан вратио на то место, уместо сандука видео је само обичан песак.

Сада сам имала одакле да почнем, наставља Роа Лин. Било је очигледно да су калуђери закопали сандуке с благом на дно океана и да их је због плиме, таласа и водених струја покрио песак. Заронила сам тамо где је Хуан видео сандуке и извукла неколико комада зацементираног шљунка. Њихов правилан облик с једне стране показао ми је да су послужили за покривање нечег четвртастог. Било ми је јасно да су овим цементираним шљунком свештеници „замаскирали“ своје благо и да га је вода током времена одвалила. Благо је, значи, ипак било ту!

ВЕЛИКА АВАНТУРА

А онда се појавила полиција. Нека старица жалела се да узнемиравам духове и да ћу пробудити клетву која, према веровању, прети острву. Када сам изронила, угледала сам неколико полицајаца како трпају моју опрему у цип. Одмах сам отпутвала у Рио и обратила се адвокату. Он ми је рекао да полиција нема никакво право на благо које је у надлежности федералних власти и морнарице. Чим се отиснем на море, полиција ми не може ништа. Купила сам стари бродић и вратила се на Мадеру.

Знајући да сама не може да извади благо, Роа Лин је отишла у један бар где су се скупљали Американци и замолила гаа да јој пронађе неког храброг снажног момка који воли новац. Пошто је изређао читав списак пробисвета, хипика, ловаца на змије и других авантуриста гаа се зауставио на извесном Едију.

— Шта је он? — питала је девојка.

— Професионални гњурац, тренутно без посла.

Еди Саг био је из Северне Каролине и Роа Лин се после краћег разговора уверила да је он човек каквог тражи. Он је посаду „допунио“ са још два момка: то су били Алберто, одрастао на мору, и Едуардо Мартинс који је тврдио да

познаје водене струје и понашање плиме и осеке у околини острва. Гњурање су отпочели на месту где је Роа Лин већ истраживала.

После недељу дана открили су први комад злата — шпански ескудо из 1744. заглављен у комаду цемен-

та. Сутрадан је Еди доживео нешто чега ће се дуго сећати. Ронио је на дубини од око 8 метара када је изнад себе угледао дугачку златну сенку. Роа Лин је са палубе прва приметила велику ајкулу, зграбила винчестерку и почела да пуца

УЋЕРСКО БЛАГО

У пешчаном дну залива Сепетиб Роа Лин је нашла стари шпански златник. Од тог часа она неуморно трага

заборављајући да може погодити и Едија.

„Чинило ми се да је ајкула дугачка бар сто метара, прича Еди. Пошто сам под водом био већ читав

минут, нисам више имао ваздуха. Нисам имао ни подводну пушку. Покушао сам да прободем ајкулу челичним штапом који ми је служио за истраживање дна.

Она се измакла а затим опет налетела на штап. Почео сам да се пењем према површини више мртав него жив од страха. Али и ајкула се уплашила и побегла“.

Еди се напазио на дубини од 8 метара кад га је напала ајкула.

ЗЛАТНИЦИ

СУ ИШЧЕЗЛИ

Роа Лин се прва после тога усудила да скочи у воду. На око пола метра испод

песка њен челични штап ударио је у нешто тврдо. Био је то камен и када га је гурнула у страну нешто је засветлуцало. Завукла је руку у рупу и извадила — златник!

„Када су угледали златник у мојој руци, сви су заборавили ајкулу и поскакали у воду. Тада је, на жалост, струја изненада променила ток и замутила воду. То се овде често дешава. Ипак нисмо одустали и био нам је потребан велики напор да се спустимо до дна. Да нас струја не би однела, ухватили смо се за конопца сидра али нас је и он заносио. Тада нам је Алберто дао знак и испливао на површину. У ствари, хтео је да покрене наш брод и у сидри га тачно на месту где смо открили благо како би смо га сутрадан опет нашли. Међутим, ми га нисмо разумели, Еди је неочекивано изронио и нашао му се на путу. Алберто је увидео да бродска елиса може врло лако да нас самеће и одустао је од своје намере.

Поново смо заронили и почели очајнички да тражимо. Али, ништа се није видело. Најзад смо се извукли на палубу дрхтећи од хладноће и умора. Погледала сам своје руке — нокти су ми били изломљени а прсти изгребани и крвави. Од ложили смо трагање за сутра покушавајући да запамтимо место. После 18 часова поново смо заронили али је изглед морског дна био потпуно измењен. Тамо где су се до јуче налазиле стене сада се видео само дебео слој песка“.

ВРАТИЋЕМО

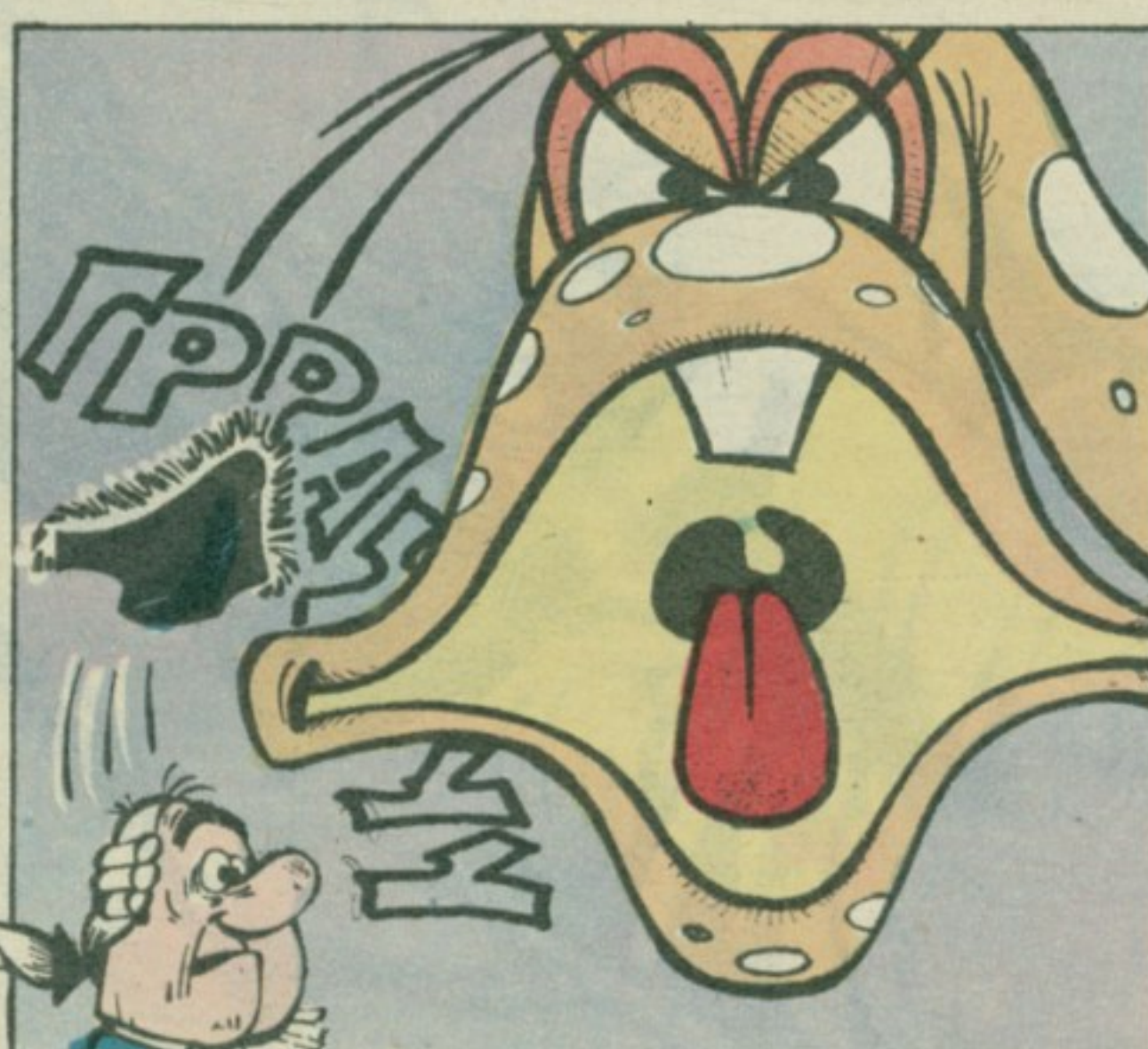
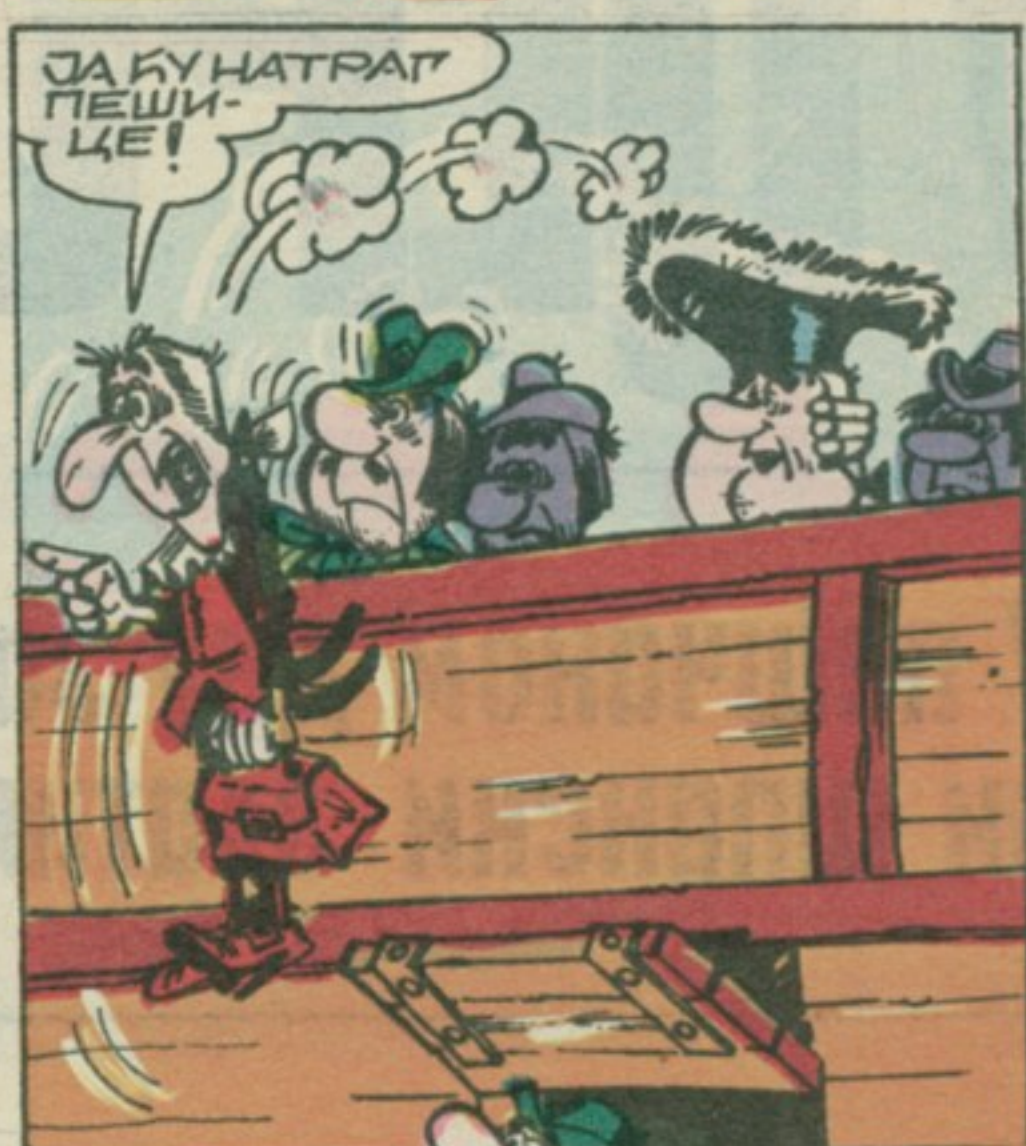
СЕ!

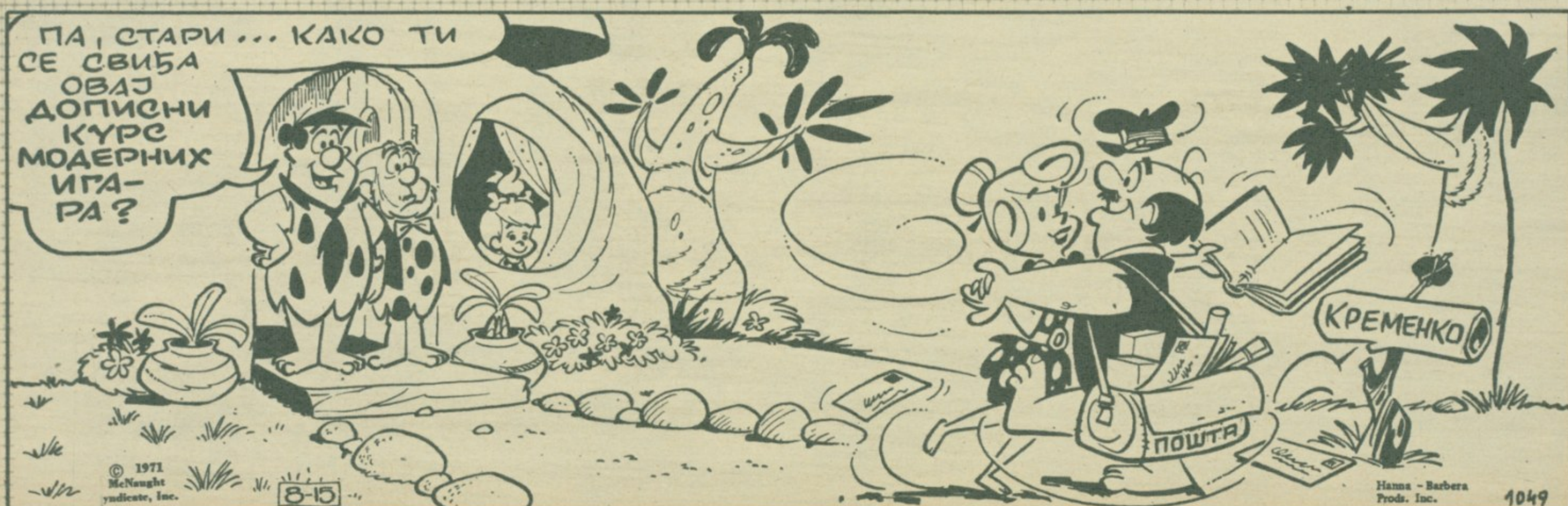
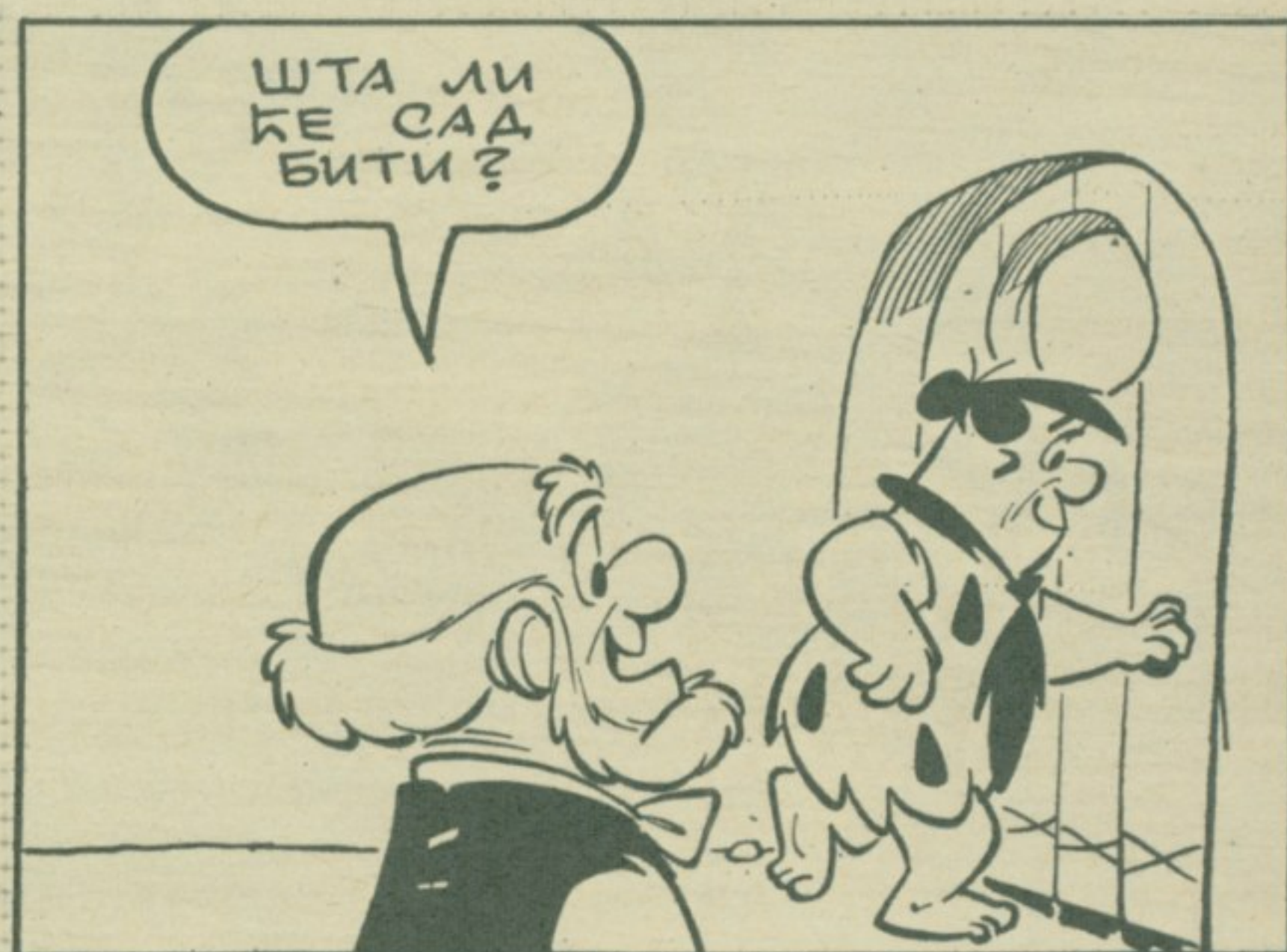
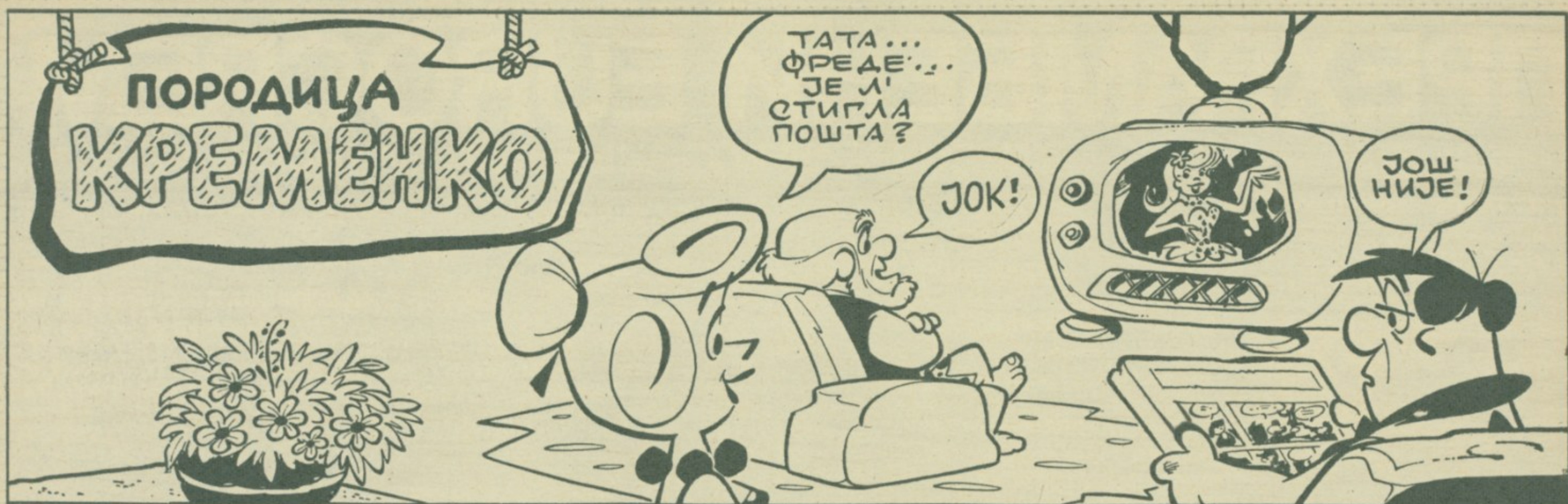
Роа Лин, Еди и Алберто нису се лако помирили са судбином. Али, мештани су одбили да им помогну мада су добро познавали ћудли песку и воде. „Језуитско зло то је уклето — опомињају су трагаче. — Духови калуђера кажњавају сваког ко покуша да га дирне!“

Тако су одважни ловци на благо морали да се повуку али само привремено. Роа Лин је отпутовала у Сједињене Државе да набави савршенију опрему, под водне црике и детекторе за откривање метала. Неки богаташи понудили су се да финансирају подухват али је она одбила сматрајући да би то одузело чар читавој авантури. За сада Роа Лин само обилази своје острво док Еди рибари на пучини и бави се посматрањем водених струја и дна. Наслаге песка се померају, вода је у свом ковитлању створила неке сандуке али је злато сувише тешко да би га струја одвукла. Роа Лин је уверена да најпогодније време када треба заронити може математички да се израчуна.

„Додирнула сам то злато, каже Роа Лин. Била сам му сувише близу да бих сада од њега дигла руке! Ускоро се враћам на Мадеру и сигурна сам да ћемо овог пута успети!“

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

ПРЕХРАМБЕНИ EUROCREM®

ПРОИЗВЕДЕН ПО ЛИЦЕНЦИ „GANDOLA“ ИТАЛИЈА

УЧЕСТВУЈ У ВЕЛИКОМ
НАГРАДНОМ КОНКУРСУ
EUROCREMA!

Изрежи омот EUROCREM
БЛОКА или поклопац
EUROCREMA и када са-
купиш 5 омота пошаљи на
адресу: **ПОЛИТИКИН ЗА-
БАВНИК**, Македонска 29,
11001 Београд. Рок при-
јема 1. март 1971. Међу
приспелим купонима биће
на срећу извучени добит-
ници следећих награда:

50 кутија EUROCREMA
у тежини 1 кг

6 фото-апарата ЕТЈУД

100 грамофонских плоча

EUROCREM — ИЗВАНРЕДНА НОВА ПОСЛАСТИЦА!

НИЈЕ БОМБОНА, НИЈЕ ЧОКОЛАДА

ШТА ЈЕ ОНДА! ПРОБАЈТЕ И ВИДЕЋЕТЕ!

EUROCREM ЈЕ ОСВОЈИО ЦЕЛУ ЕВРОПУ! САДА СЕ
МОЖЕ КУПИТИ И КОД НАС: СПЕЦИЈАЛНЕ
ЧОКОЛАД-ТАБЛЕ ФИЛОВАНЕ EUROCREМОМ
— EUROCREM БЛОК И ПОСЕБНО ПАКОВАН КРЕМ
У ОМОТИМА ОД ФОЛИЈЕ.

EUROCREM СЕ УПОТРЕБЉАВА У СВАКОЈ
ПРИЛИЦИ:
У ШКОЛИ, НА ИЗЛЕТУ, У КУЋИ!

ОДЛИЧАН ЈЕ ЗА МАЗАЊЕ НА ХЛЕБ!

НЕЗАМЕНЉИВ КАО ФИЛ ЗА ТОРТЕ, ОБЛАНДЕ,
ПАЛАЧИНКЕ!

ТАКОВО
ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ
Yugoslavia Commerce
БЕОГРАД

ФАШТОМ ЗАВИДЉИВИ ВРАЧ

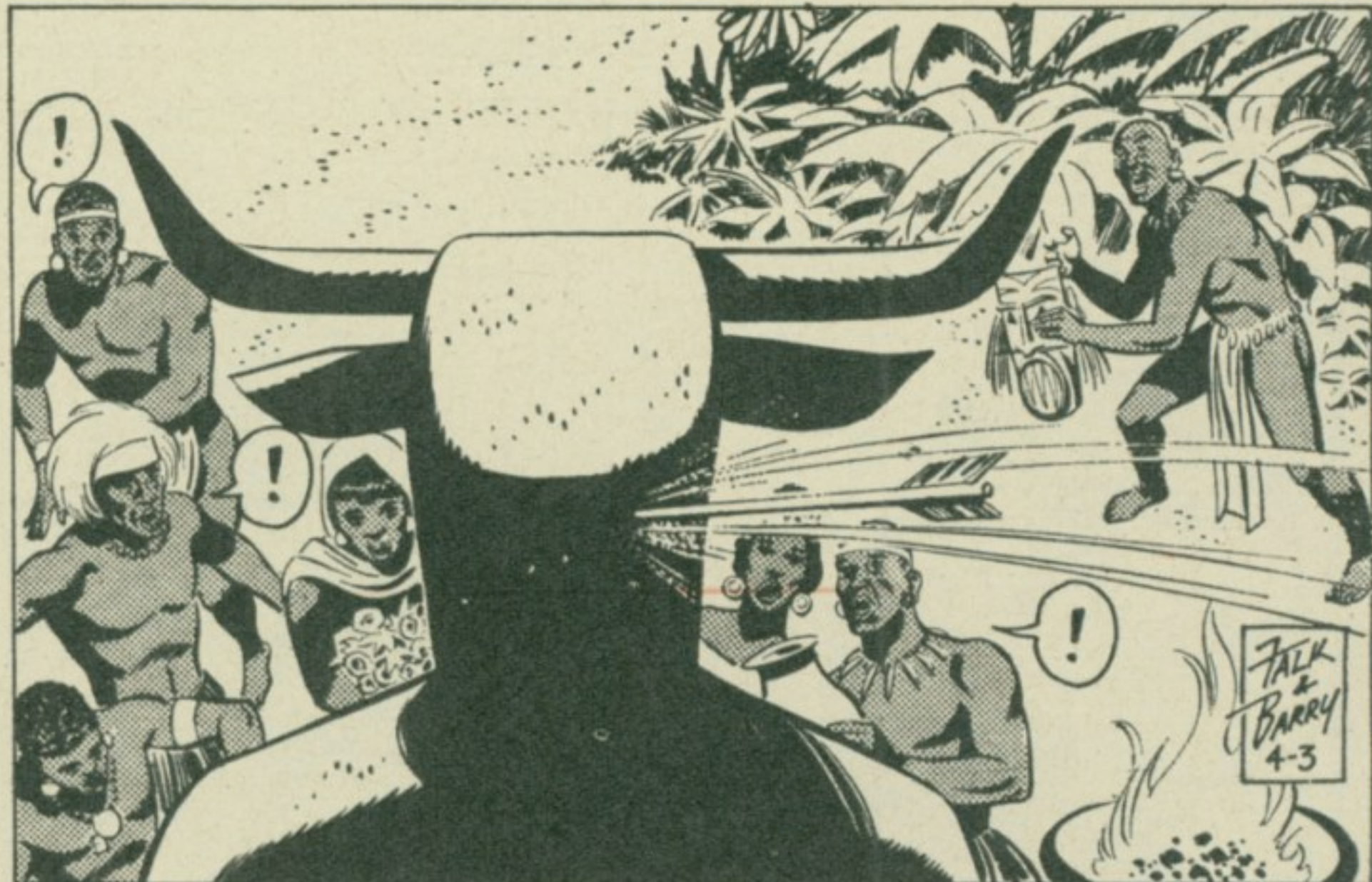
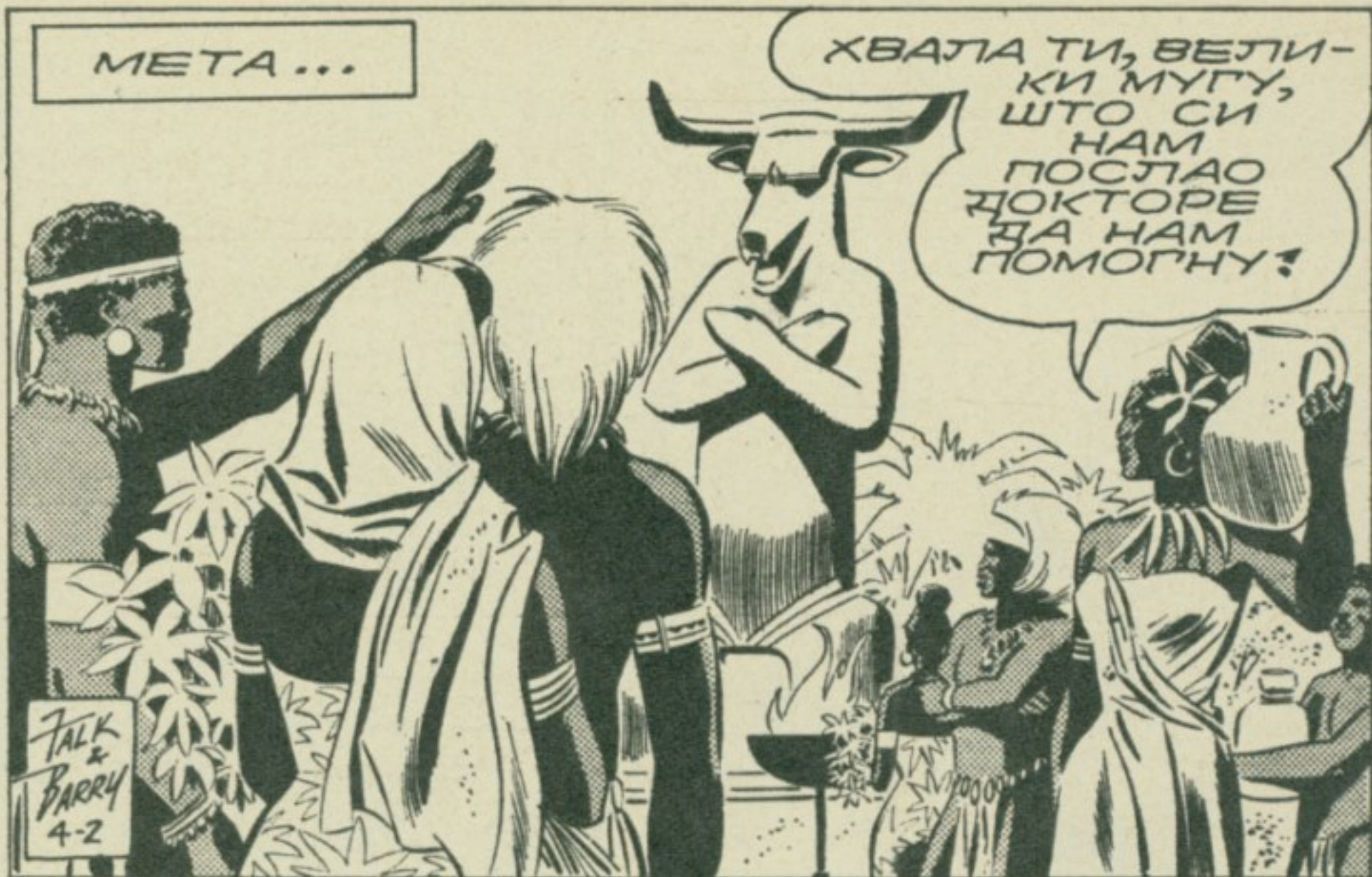

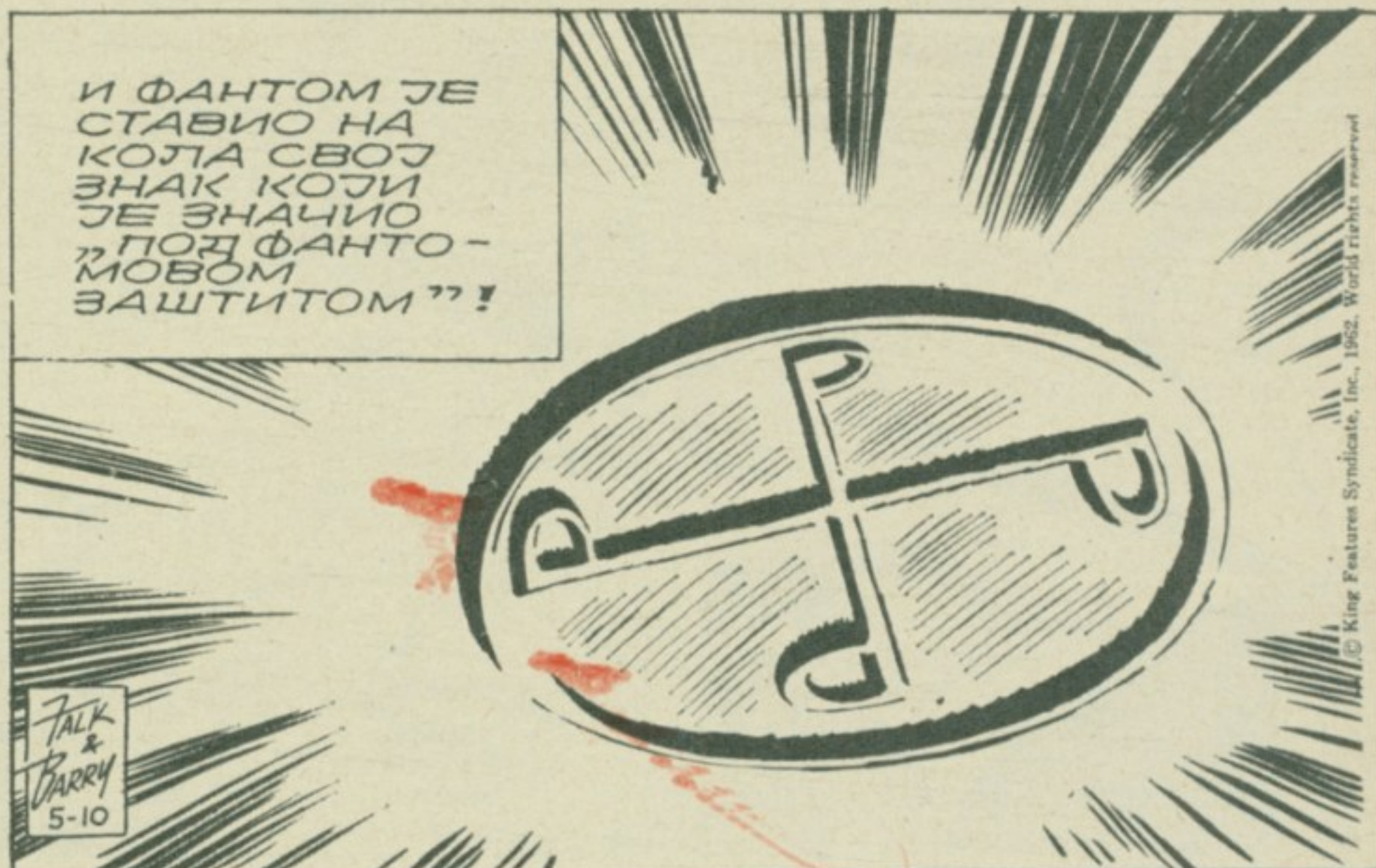

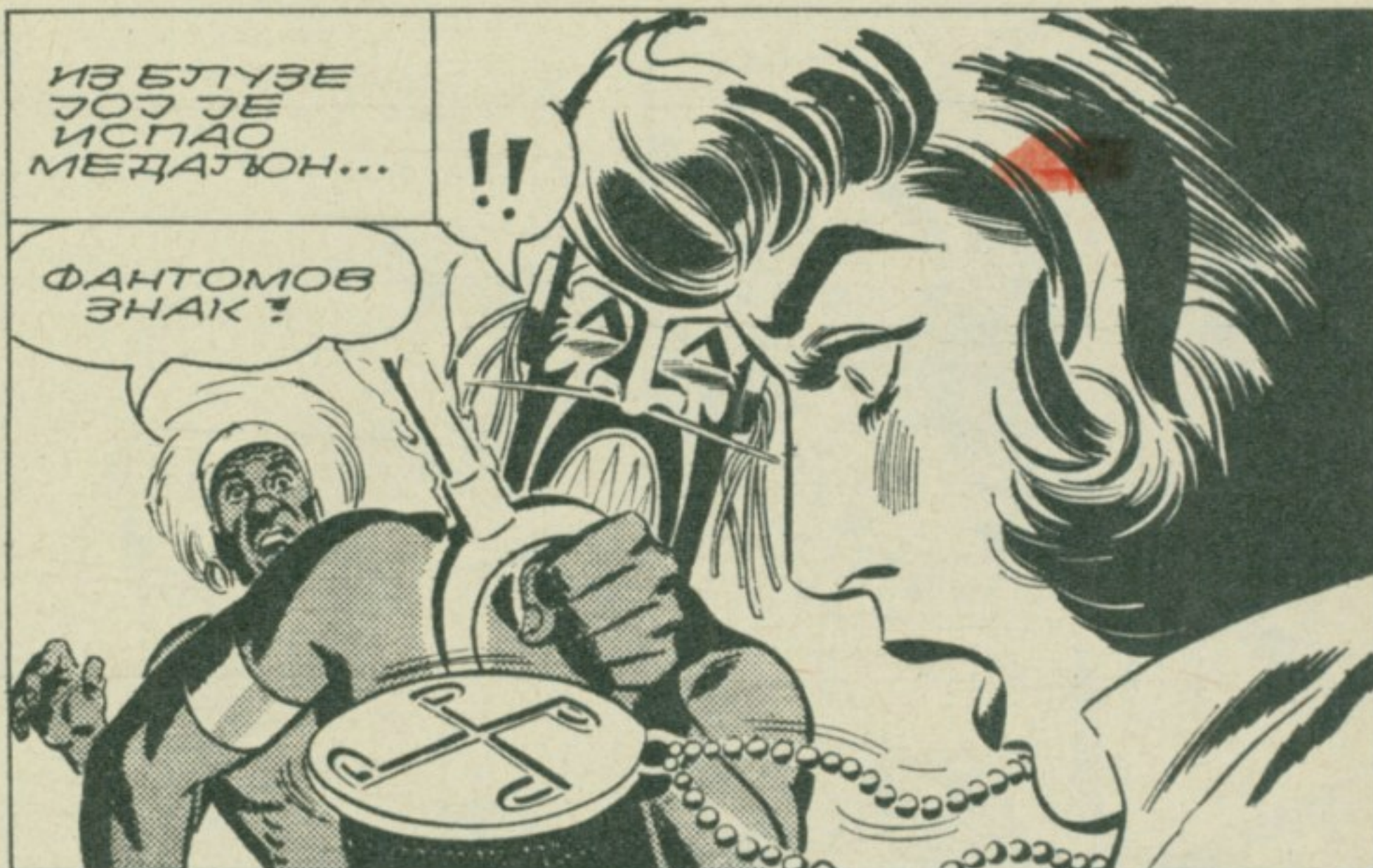

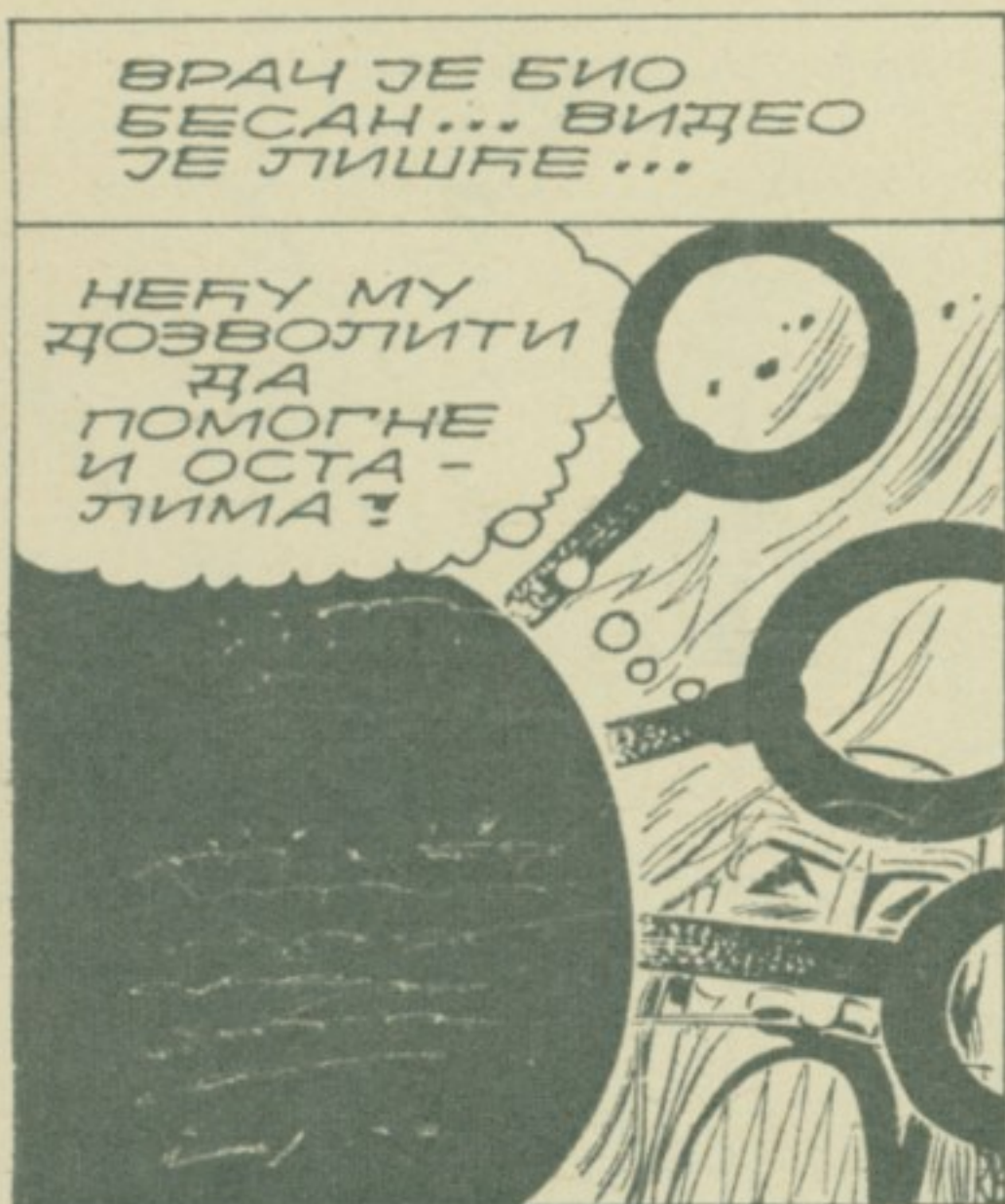
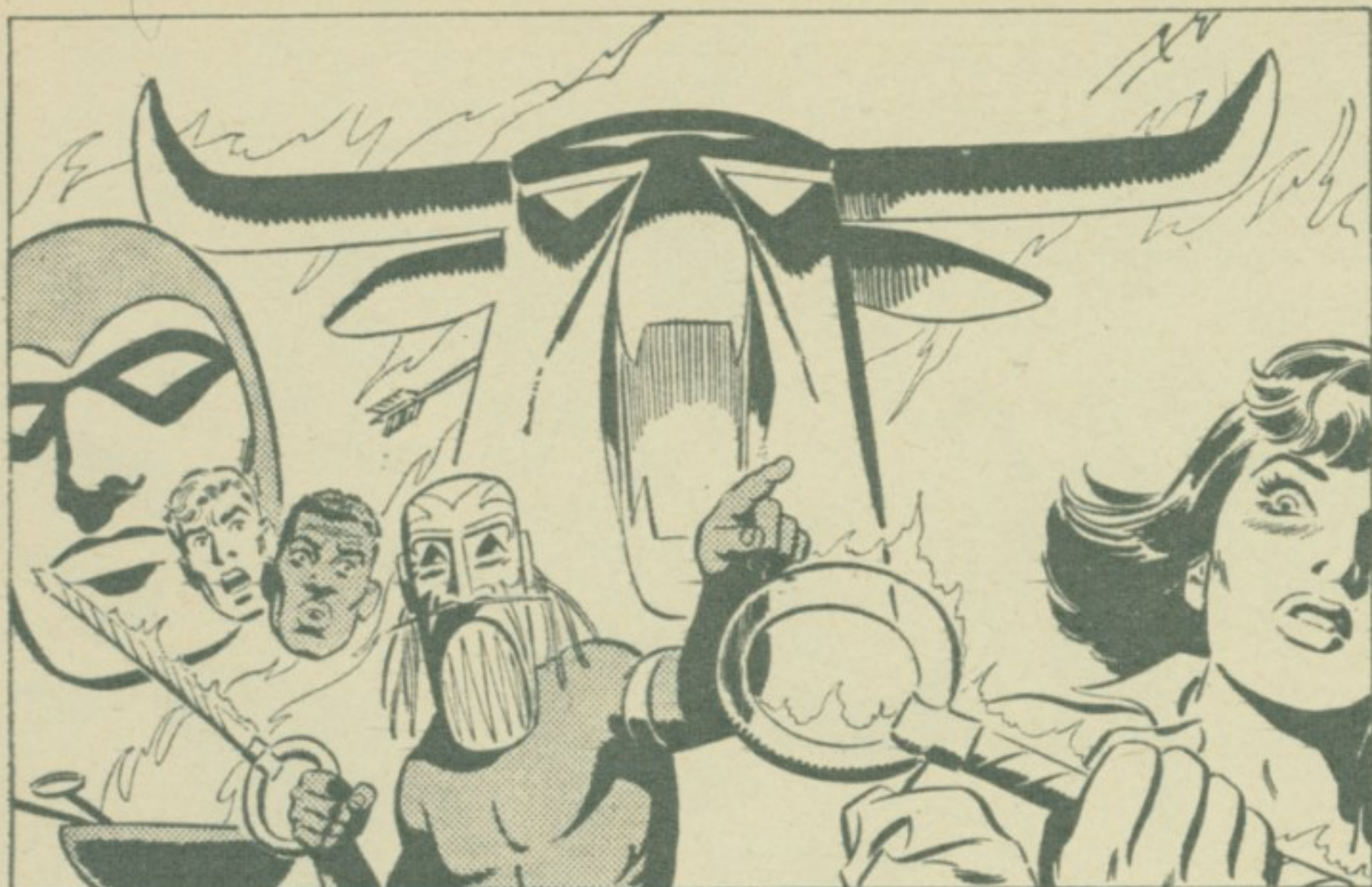

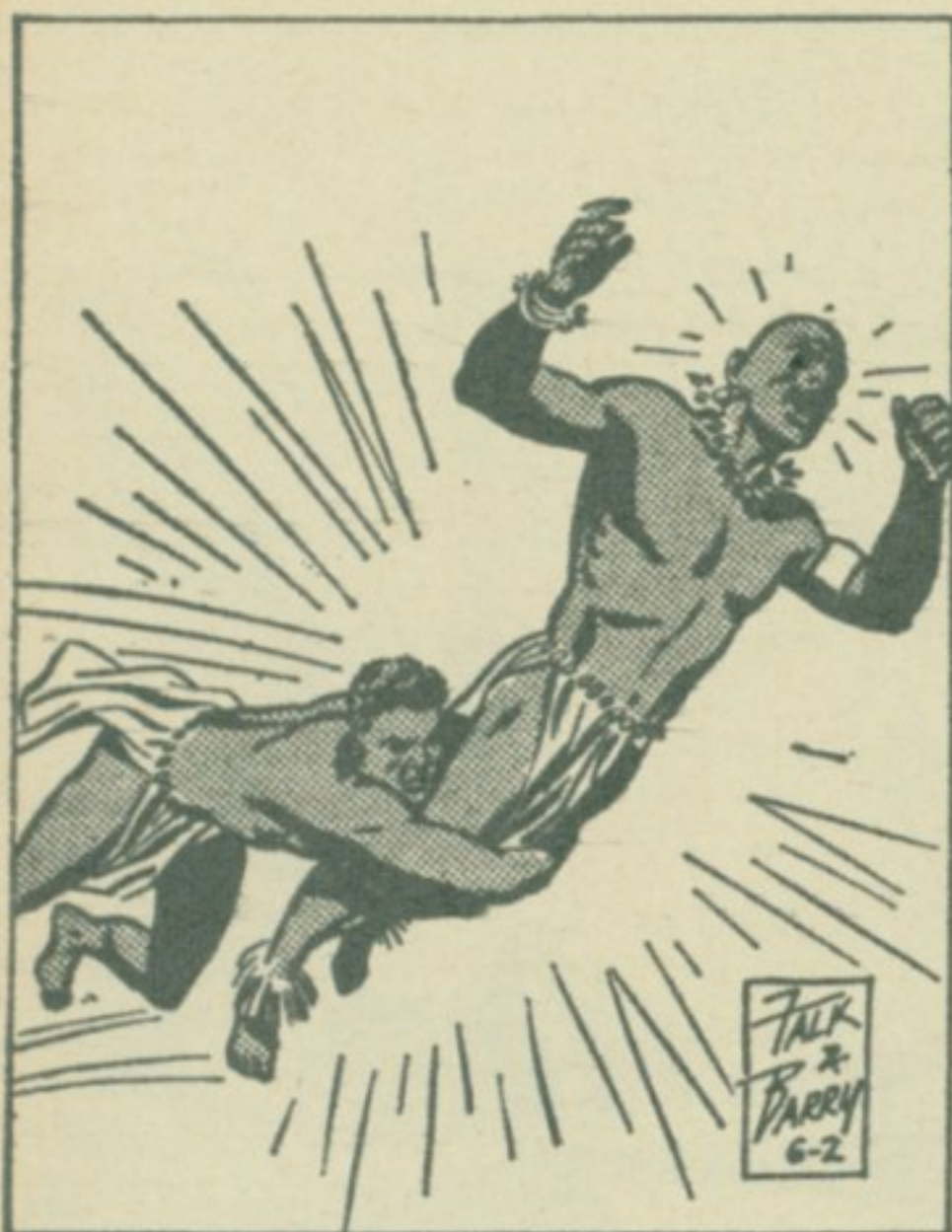

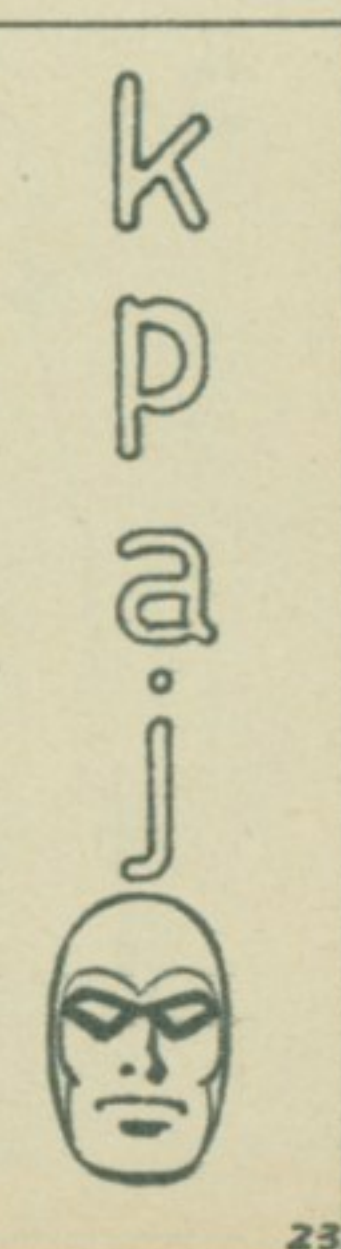

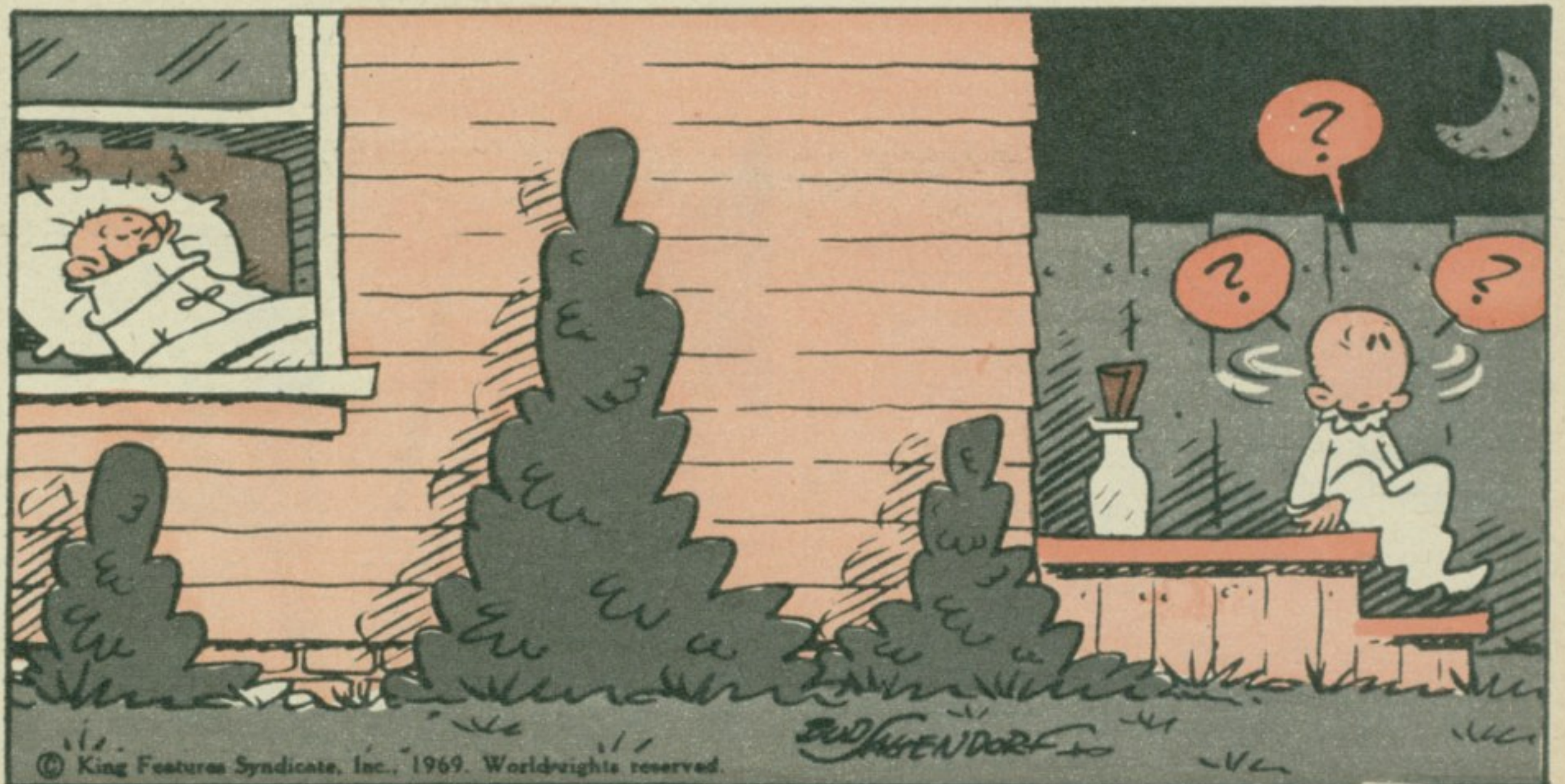
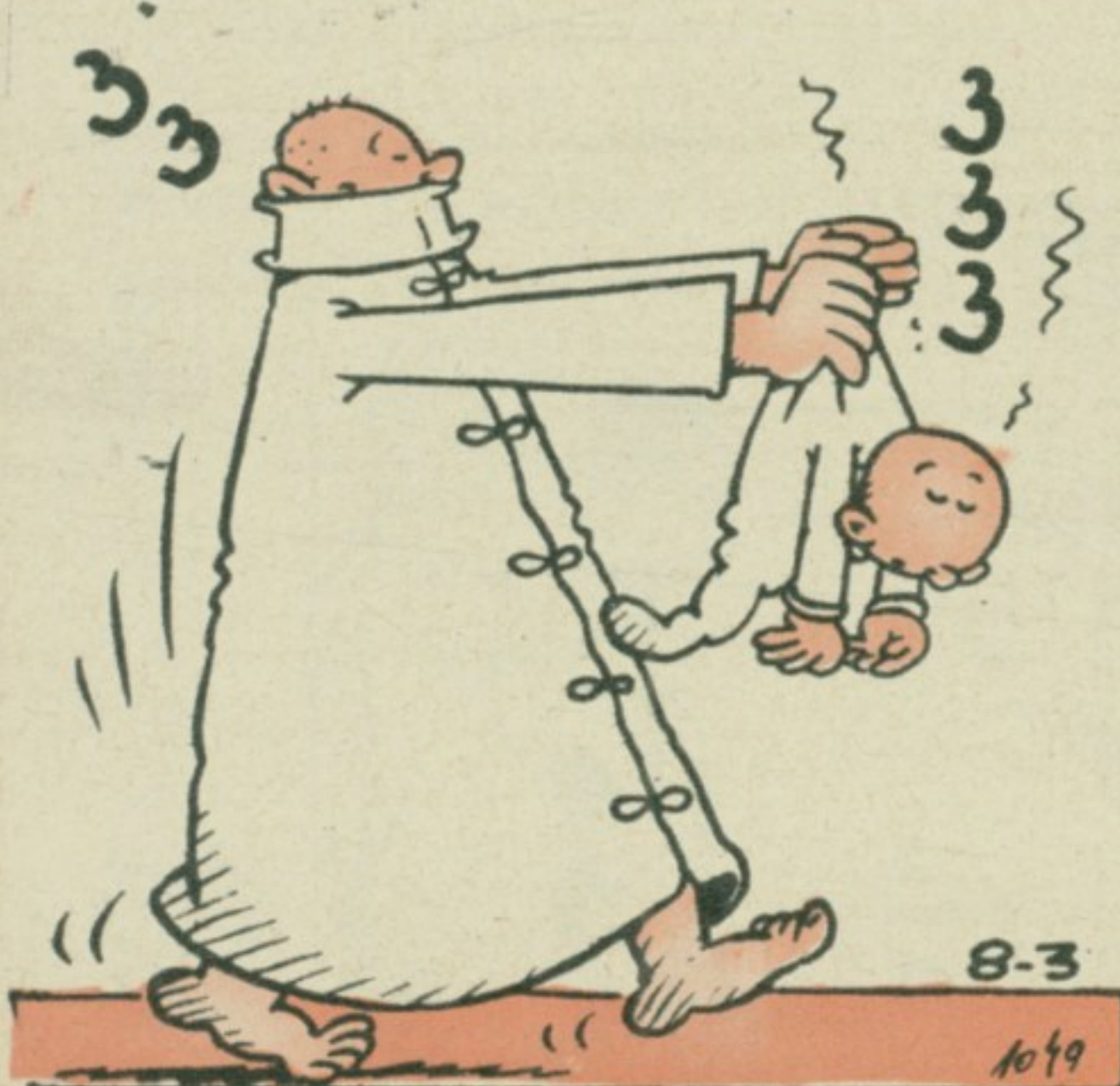
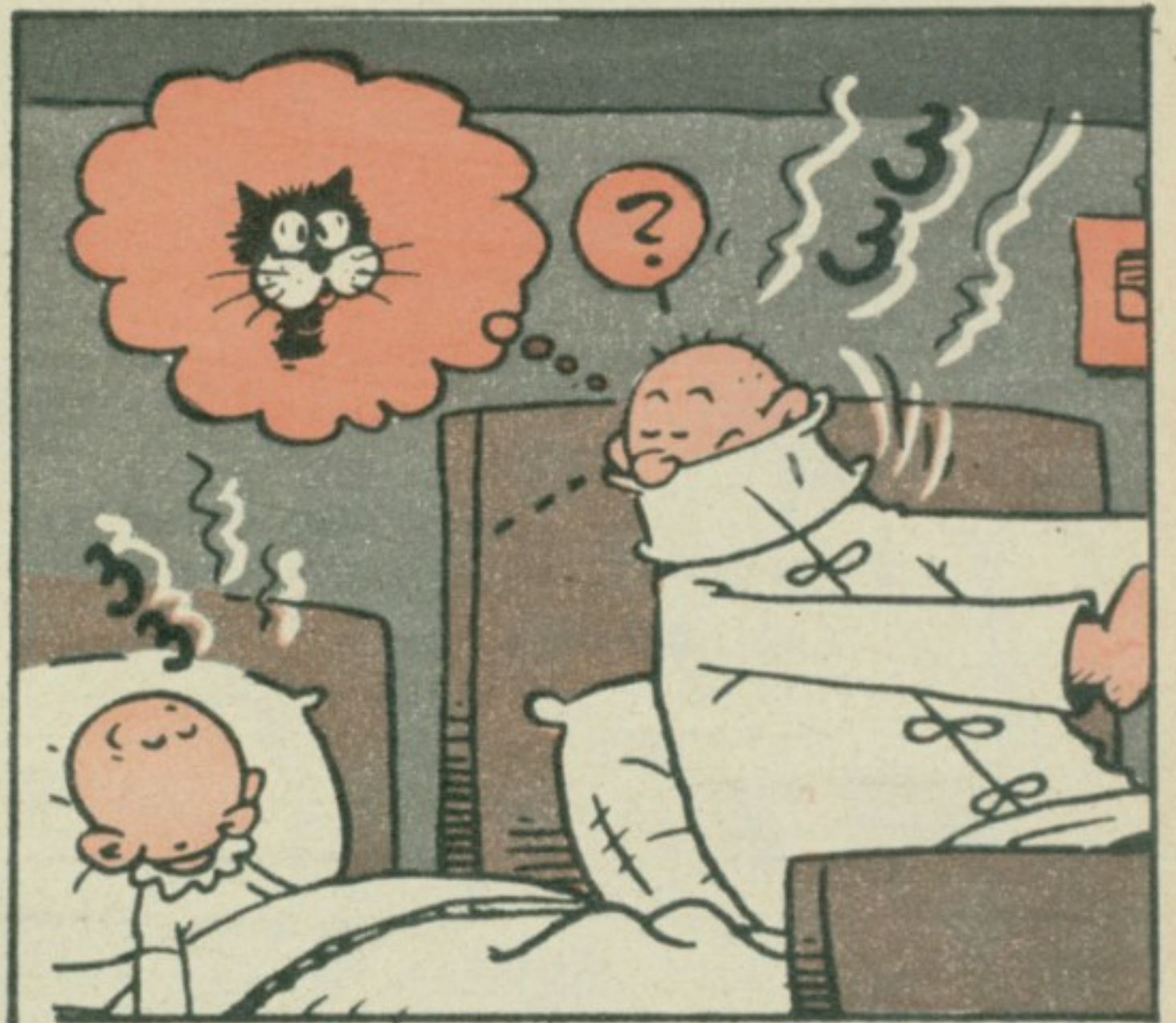

НУЛАХ

ЦРНА ИНВАЗИЈА

ЛОСАДА
БРОДАНУЛАХ
ОТКРИЛА ЈЕ ДАСЕ ИЗ-
ВОР ЦРНЕ ПРАШИНЕ
КОЈА РАЗЈЕДА
МЕТАЛ НАЛАЗИ НА МЕ-
СЕЦУ. КАД СУ
СТИГЛИ
ТАМО...

ПОЛЕ! ИЗА
ТЕБЕ...
ЧУВАЈ
СЕ!

ДОКТОРЕ,
ДА НИСИ
ОЗЛЕЂЕН? ШТА ЈЕ
ТО?

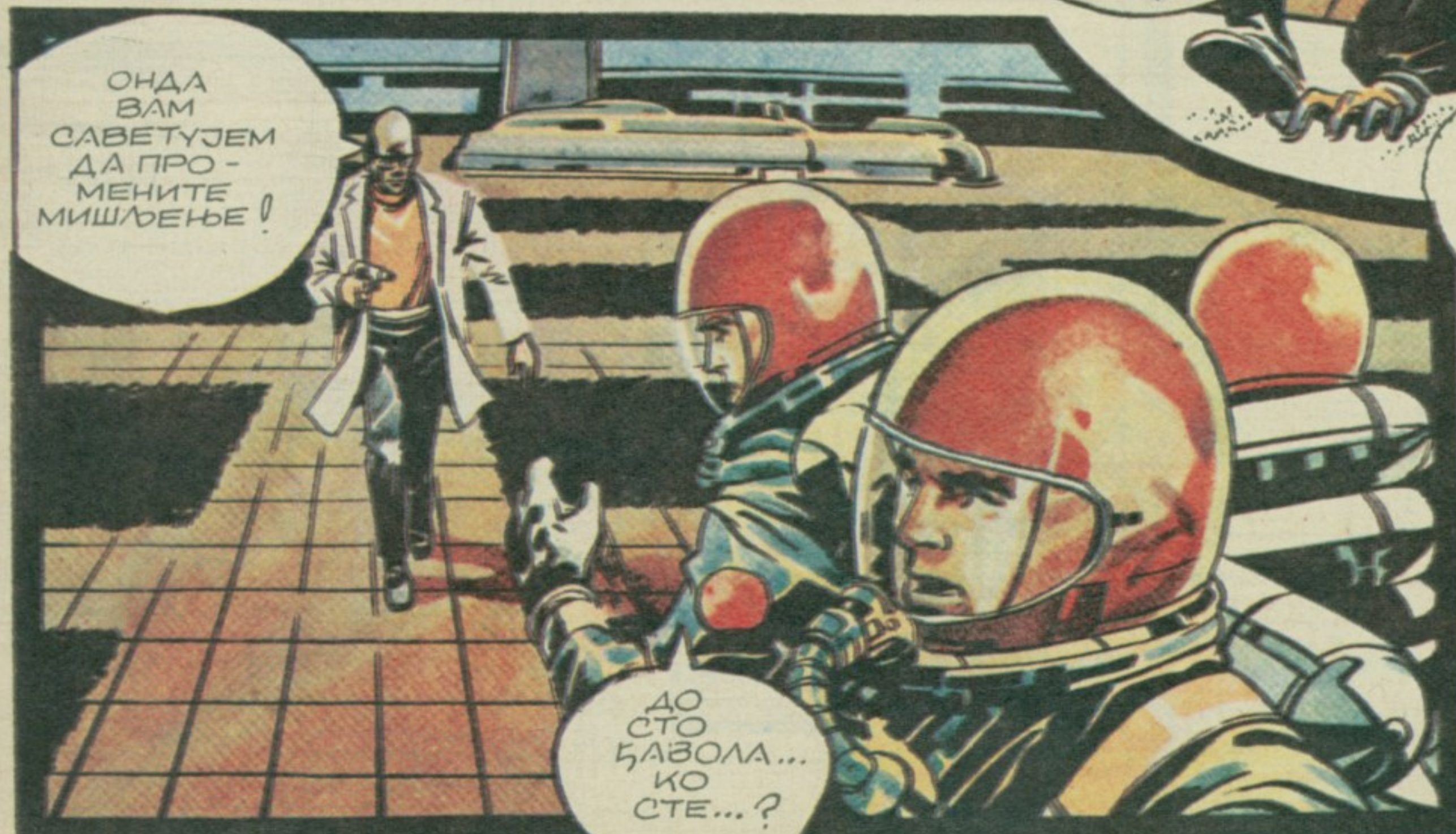
АААХ!

ПУЦАЈ,
ПРЕГ,
ПУЦАЈ
УТО...

И ОНИ
ИЗРАСТАЈУ
У БИГЕ
КОЈЕ СМО
МАЛОЧАС
УБИЛИ?
ЈА НЕ
ВЕРУЈЕМ...

ТО
УОПШТЕ НИЈЕ
ПРАШИНА ВЕГ
ПРИМИТИВАН
ОБЛИК
ЖИВОТА...
ЖИВИ
ЦРНИ
МОЛЕКУ-
ЛИ!

ОНДА
ВАМ
САВЕТУЈЕМ
ДА ПРО-
МЕНИТЕ
МИШЉЕЊЕ!

ДО
СТО
БАЗОЛА...
КО
СТЕ...?

ИЗНЕНАЊЕ-
НИ СТЕ?
ЈА САМ ПОКЕР...
ТОМАС ПОКЕР,
НЕКАДАШЊИ
ПРОФЕСОР
МОНТАНА
УНИВЕРЗИ-
ТЕТА!

ПА ЈАСНО!
ЗАР СЕ НЕ
СЕЋАШ, ПОЛЕ?
БИО ЈЕ ОТПУШ-
ТЕН ПРЕ 7 ГО-
ДИНА ЗБОГ
НЕЗАКОНИТОГ
ОПИТА У ВЕЗИ
СА БИОЛОШ-
КИМ
РАТОМ!

КРЕИРАЈ СЕБИ ХАЉИНУ ИЛИ ОДЕЛО ЗА МАЛУ МАТУРУ

ЗАБАВНИК ЋЕ ПОКЛОНИТИ 10
НАЈУСПЕЛИЈИХ МОДЕЛА КОЈЕ
ЋЕ МОДНИ КРЕАТОР ЧЕДОМИР
ЧЕДОМИР САШИТИ У СВОМЕ
АТЕЉЕУ

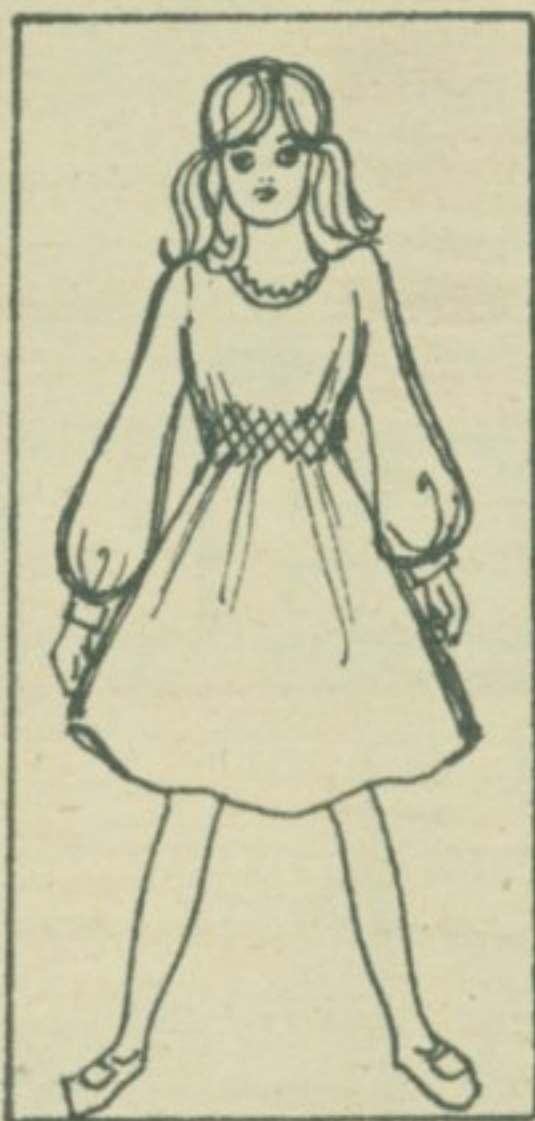
ПРАВИЛА КОНКУРСА:

1. У овом конкурсy могу да учествују сви ученици VIII разреда основних школа (и девојчице и дечаки) који нацртају себи модел хаљине или одела. Дописницу с нацртаним моделом пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, П. фах 124 до 25. фебруара ове године.

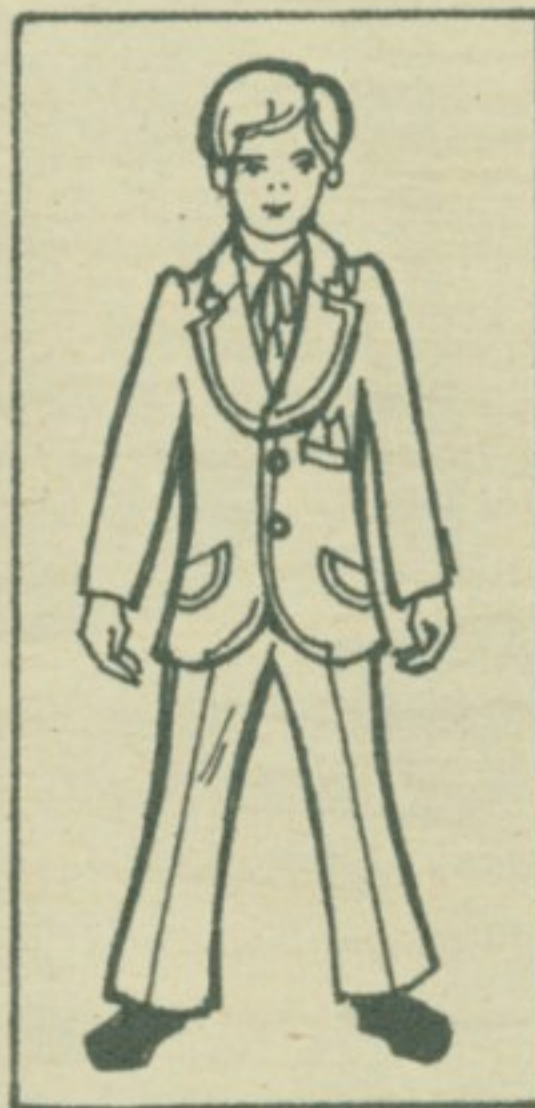
2. Изрежи и залепи приложену фигуру (доле) на дописницу. Нацртај преко фигуре модел који би желео да имаш и обој га темперама.

3. Попуни купон с мерама и с друге стране дописнице испиши читко своју адресу.

4. Специјалан жири ЗАБАВНИКА изабраће десет најуспелијих модела а њиховим ауторима изабране моделе сашиће модни креатор ЧЕДОМИР ЧЕДОМИР.

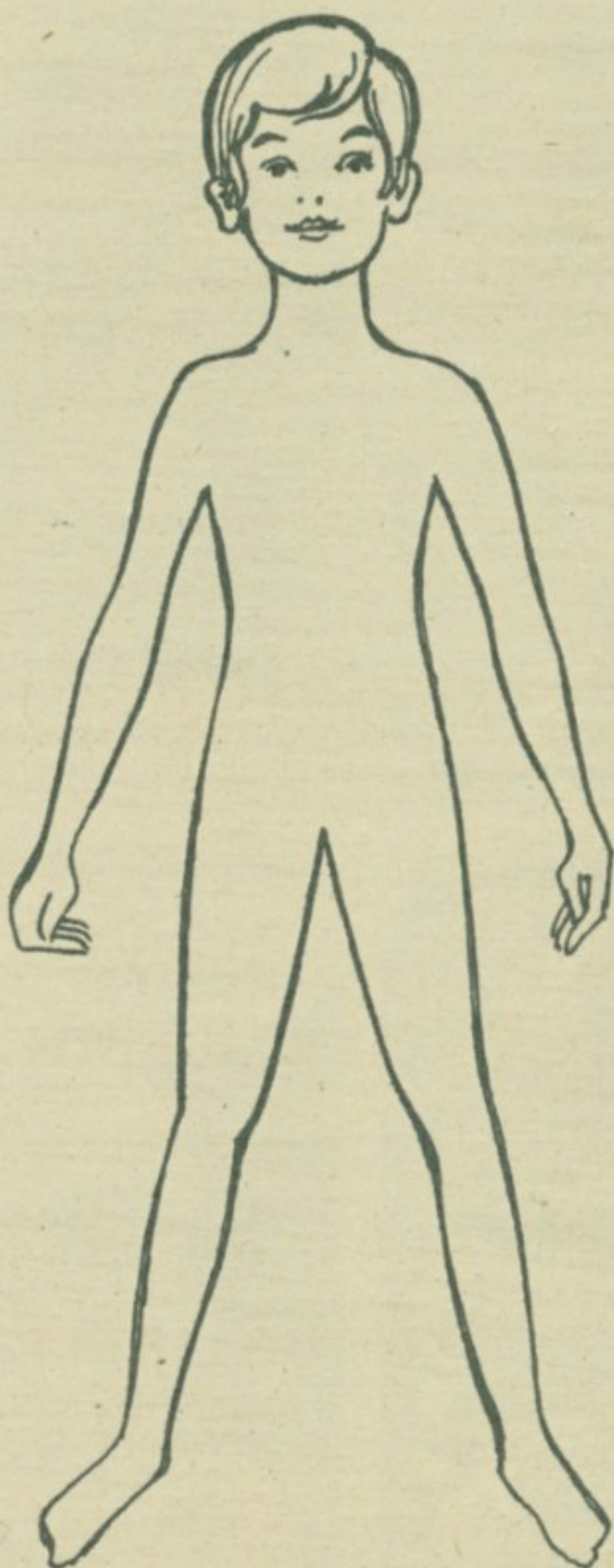

Овде доносимо два примера. Ти, наравно, нацртај други модел.

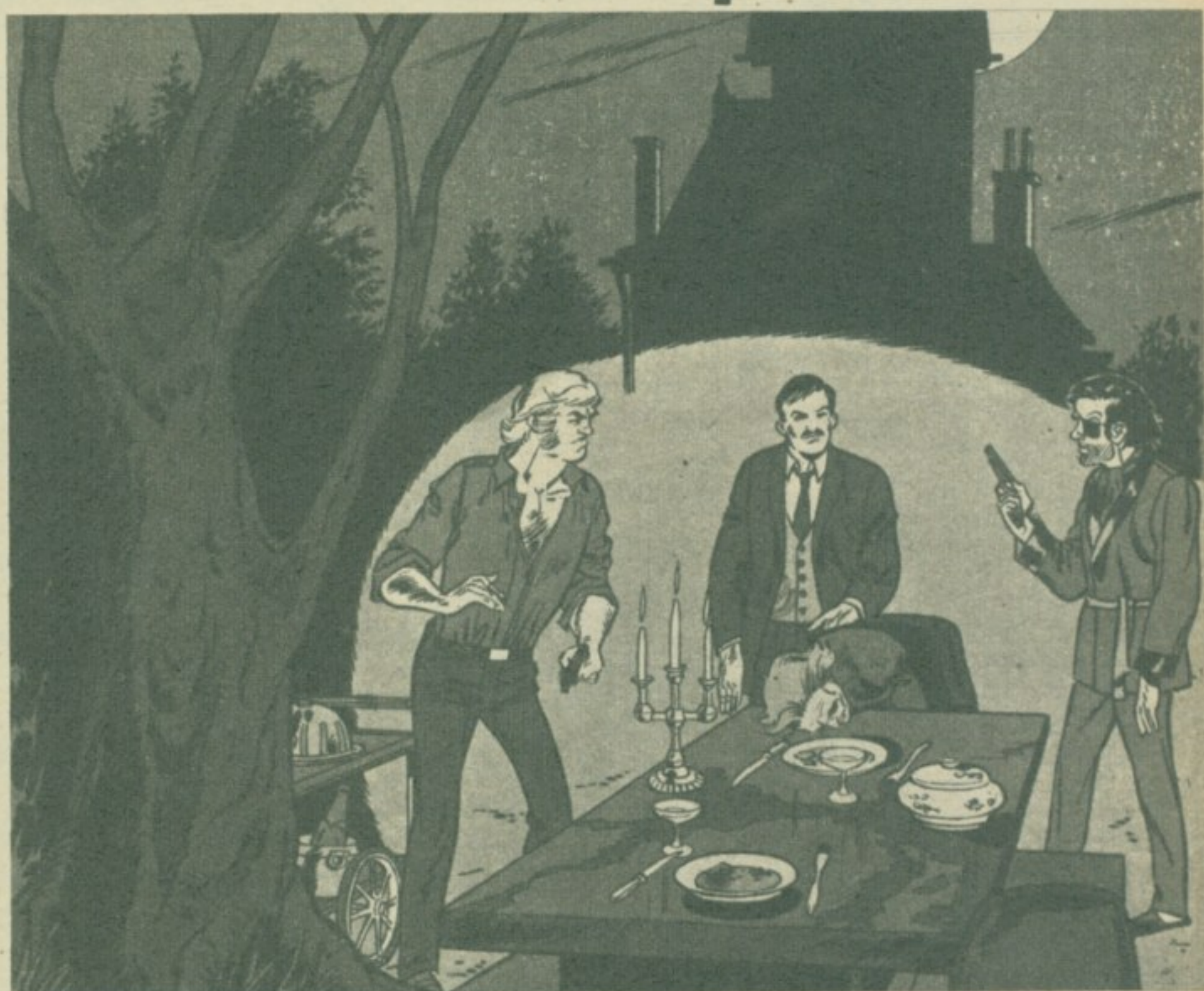
Купон са мерама

1 ОБИМ ГРУДИ: ———— цм	5 ШИРИНА ЛЕЂА: ———— цм
2 ОБИМ СТРУКА: ———— цм	6 ДУЖИНА РУКАВА: ———— цм
3 ОБИМ КУКОВА: ———— цм	7 ДУЖИНА ПАНТАЛОНА: ———— цм
4 ВИСИНА СТРУКА: ———— цм	8 ДУЖИНА СУКЊЕ: ———— цм

ЗАВРШЕН ВЕЛИКИ ДЕТЕКТИВСКИ КОНКУРС

СЛУЧАЈ У ЦИРКУСУ

ТОКИ-ВОКИ ДОБИО ЗОРАН ЈАВОРЕК

Читаоци ЗАБАВНИКА показали су се као добри детективи. Од укупно 6368 учесника ВЕЛИКОГ ДЕТЕКТИВСКОГ КОНКУРСА 5935 успело је да реши СЛУЧАЈ У ЦИРКУСУ, објављен у ЗАБАВНИКУ од 24. децембра 1971. године.

Задатак је гласио: одговори ко је убио славног акробату Зантела!

За читаоце који су причу само прочитали, као и за оне који овог пута нису тачно одговорили, дајемо решење:

Славног акробату Зантелу убио је циркуски monter ФРЕД НАБУЧИ у кога је Зантелу посумњао још раније. Зато га је и позвао на вечеру а знајући да је Набучи левак поставио му је прибор за јело (нож и виљушку другачије него себи, види пртеж). Кад су се на инспекто-

рову викау појавили Набучи и Моли, Мишел Тре је приметио да Набучи држи револвер у левој руци и овај детаљ му је помогао да реши случај.

Специјалан жири ЗАБАВНИКА прегледао је све приспеле одговоре, одвојио тачне од нетачних и међу тачнима извукао на срећу имена добитника следећих награда:

I НАГРАДУ: прави ТОКИ-ВОКИ добио је ЗОРАН ЈАВОРЕК, Ф. Алфиревића 15/III, 57000 Задар.

II НАГРАДУ: Комплет књига о Шерлоку Холмсу добио је ПРЕДРАГ ГЛУШИЦА, Страшевина 146, 81400 Никшић.

III НАГРАДУ: праву детективску лупу добио је ЉУБИША СТАНИШИЋ, Савеза бораца бр. 58, 11223 Бели Поток код Београда.

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити доузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наручином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

СУЛТАНИЈА СА К

МОЛБЕ ОЧАЈНИХ РОДИТЕЉА НИСУ НИШТА ПОМАГА-
ЛЕ А ЈОШ МАЊЕ ПЛАЧ НЕСРЕЋНЕ ДЕВОЈЧИЦЕ

Султан је Франческинијевима даровао слободу али је њихову дванаестогодишњу кћерку задржао у свом харему.

лазили су се Жак и Марија.

Догодило се оно што су и очекивали. Изложили су их на тргу Бадистан у Алжиру, једној од највећих и најчувенијих пијаца робова у то време. Арапски купци су обигравали око корзиканских сељака, одмеравали њихову снагу, процењивали лепоту њихових жена, већ према томе да ли су тражили робове за рад, да их препродају или лепе робинје за харем.

Ње му даља судбина зависити искључиво од тога колико буде умео да угоди новом господару. Радио је марљиво, испуњавао све жеље моћног деја, стекао његово поверење и после извесног времена постао надзорник робова. И још више: деј је почео да га пита за мишљење кад је предузимао важније послове.

Франческини су у ропству добили кћер Марту а после годину дана дошао је на свет и Венсан. Породица је живела лепо, али Франческини никад није престајао да мисли о слободи. Како, то, није знао, само се надао. Кад је преко неких слугу сазнао да се спрема завера против моћног деја, одлучио је да их ода. Наравно, то није учинио из љубави према деју већ из чистог рачуна. Оног дана кад је требало да завереници убију деја похватали су сви до једног. Деј се с њима сурово обрачунао.

Као награду за услугу Франческини је добио слободу. Деј му је помогао да се са породицом укрца на

На њијацу у Алжиру

Тада је наишао један од набављача моћног деја, владара Алжира. Он је тражио отресе млађе људе од којих би створио послуку на двору. Тако се зауставио пред брачним паром Франческини и, пошто их је дуго загледао и поставио им неколико питања, одлучио да их купи, заједно.

Вредан, спретан али и прилично лукав, Жак је знао да

44 **Т**ог летњег поподнева 1751. у корзиканском селу Корбара, недалеко од луке Калви, млади сељак Жак Франческини скупљао је снопље са женом Маријом. Дувао је ветар и они су журили да што пре завр-

ше. Занети послом нису ни приметили кад се на обали зауставила лађа берберских пирата. Ови су с времена на време упадали из својих упоришта у Мароку у села на Корзици и отимали плен и робље.

Кад су се тог дана упути-

ли према Франческинијевима, са суседних поља потрчали су им у помоћ али — узалуд. Маври су били многобројни и добро наоружани. Док је из луке стигла помоћ, пиратски брод са заробљеницима већ се отиснуо на пучину. Међу робљем на-

ОРЗИКЕ

Један тоскански брод и кречане ка својој родној Корзици коју годинама није видео.

Код сулџана

Срећа породице Франческини трајала је, међутим, врло кратко. Тек што је брод испловио на пучину, кад се за њим дао у потеру један марокански једрењак. После краће борбе тоскански брод је заробљен и сви путници и товар отерани у Тангер.

Поновно пијаца робова, поново повишења и цењкања. Само, сада је Жак имао једну предност — знао је арапски и могао је са онима који су се интересовали за њега да разговара. Имао је среће да наиђе неки угледни судија из Маракеша који је тражио робове за султанов двор.

На двору је већ искусни Франческини поново почео да задобија позиције и после извесног времена било му је поверено надзорништво над владаревим вртом. Султан Мухамед Бен Абдалах важио је као велики љубитељ цвећа.

Једнога дана искористио је Франческини прилику да султану упуту писмо и замоли га да му подари слободу. Испричао је злу судбину своје породице, поменуо да је спасао живот Деју, поновни напад гусара.

Султан се сажалио и ослободио га.

Али ни овог пута није се Франческинију дало да срећ-

но отплови на Корзику. Пред полазак морао је Жак са целом породицом да се поклати султану. Султан, шездесетогодишњи старац, лепо их је примио и изразио радост што ће отићи у своју домовину. Али, за све време очи није скидао са дванаестогодишње Марте која је била израсла у лепу девојчицу. На крају, је као да тражи ситницу, изразио родитељима жељу да би Марту задржао у свом харему! Молбе очајних родитеља нису ништа помогле, а још мање плач несрећне девојке.

Најтежи дани

Породица је отпутовала без Марте.

За Франческинија то су били најтежи дани. Жак није могао да се смири на својој Корзици. Ступио је у везу са вођом корзиканских побуњеника Паолијем и предложио му да отму султановог сина и да у замену за њега траже Марту. Али, Паоли је запао у неприлике и морао да бежи у Лондон.

Франческини се онда одлучио на очајнички корак. Сакупио је рођаке и другове који су такође имали некога у ропству, опремио један једрењак и кренуо према мароканској обали. Није имао среће. Оболео је од куге и умро на путу 1. јуна 1770. године.

Прича о породици Фран-

ческини није ту завршена. Седам година касније на Корзику је стигао велики и леп брод из Марока. Капетан је потражио породицу Франческини. Показали су му једну кућу у којој је живела удовица Жака Франческинија са своја два сина, Венсаном и Огистеном, који се родио после повратка на Корзику.

Харемске

руже

Неколико месеци касније цела породица је стигла у султанову палату. Сусрет с Мартом, која је у међувремену постала не само лепа већ и образована жена, био је дирљив. Чак је и већ остарели султан пустио сузе.

Кад је доспела у харем, где је већ било 160 жена, девојчица је у почетку била пркосна и тврдоглава, али је временом схватила да мора да се прилагоди околини. Султан је био слаб према њој и кад је од њега затражила да јој допусти да учи шеријатско право, што је у оно време за жене било готово непојмљиво, он јој је одобрио. Тако је Давија, како се сад звала, постала једна од најобразованијих жена свог времена. Султан је све чешће тражио од ње мишљење чак и кад се радило о државним пословима. Најзад је постала и султанија. Дописивала се са неким европским дворovima, а са шпанском краљицом је измењала портрете и Давијин се и данас може видети у једном музеју у Мадриду.

Па ипак, и поред положаја, великог утицаја и богатства — Давија није била срећна.

Једном кад је султан за неку од својих оболелих жена довео на двор енглеског лекара Виљема Ламприера, за време његових посета харему, родила се љубав између лепе Давије и доктора. Трајала је кратко, скривана од султана и његових ухода. А кад је Енглез одлазио знала је да га више никад неће видети. Онда је замолила султана да види породицу и он је послао брод за Франческиније.

Кад је касније стари султан умро, наследио га је његов син Мулај Сулејман који је сачувао поштовање за све што је његов отац волео и ценио. Поред осталог и за Давију и за цвеће.

Давији се никад није остварила жеља да види Корзику. Свом брату Венсану дала је доста злата, тако да је по повратку на Корзику саградио кућу коју овде нико друкчије није звао него „турска кућа“. Намеравао је да једног дана, макар и кришом, доведе сестру овамо и да ту остану заједно. Али као некада њен отац, и она је оболела од куге и умрла 1799. године. Имала је 43 године.

Данас једино „турска кућа“ на Корзици подсећа на ову тужну причу, а две кћери браће Франческини носиле су име Давија.

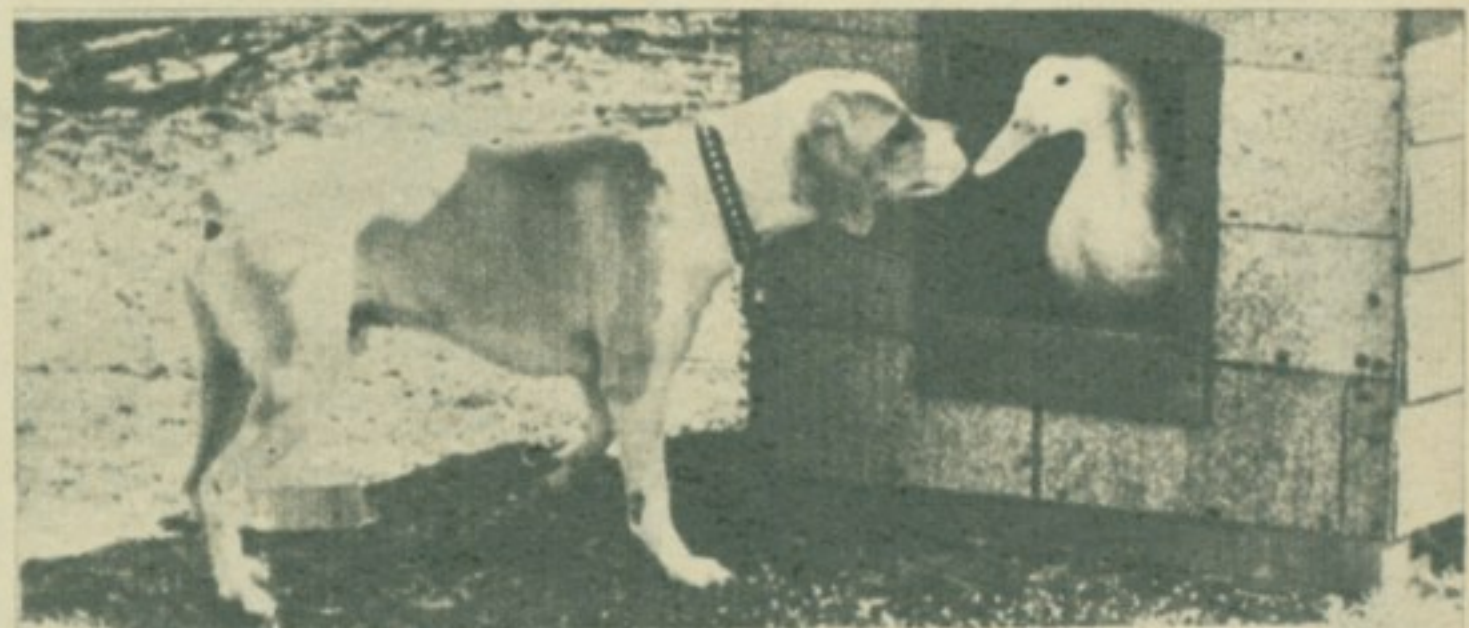
С. М.

Ћипурога

СУСРЕТ

Свет мачкице Мисти ограничен је на кухињу и две собе у једном скученом париском стану. Она никад није изашла у шетњу, никад се попут других мачака није верала уз дрво, никад није видела врапца или пса, вековног непријатеља мачака. А ипак, кад је угледала дрвеног пса пробудила се њена мачја опрезност: дуго је обилазила око њега и тек када се уверила да јој од њега не прети никаква опасност пришла је да се с њим упозна.

УЉЕЗ

Оскар, гусан на имању Доналда Рена из Ланкастера у америчкој држави Пенсилванији, велики је пријатељ с псом Тафијем. Заједно се играју, заједно дижу грају — један лајањем а други гакањем — кад неко непознат уђе у двориште, заједно се чак и купају. Пас Тафи једино се наљути на свог пернатог другара кад овај покуша да му заузме његову штенару. Тафи тад не зна за милост: бесправно усељеног подстанара избацује по кратком поступку.

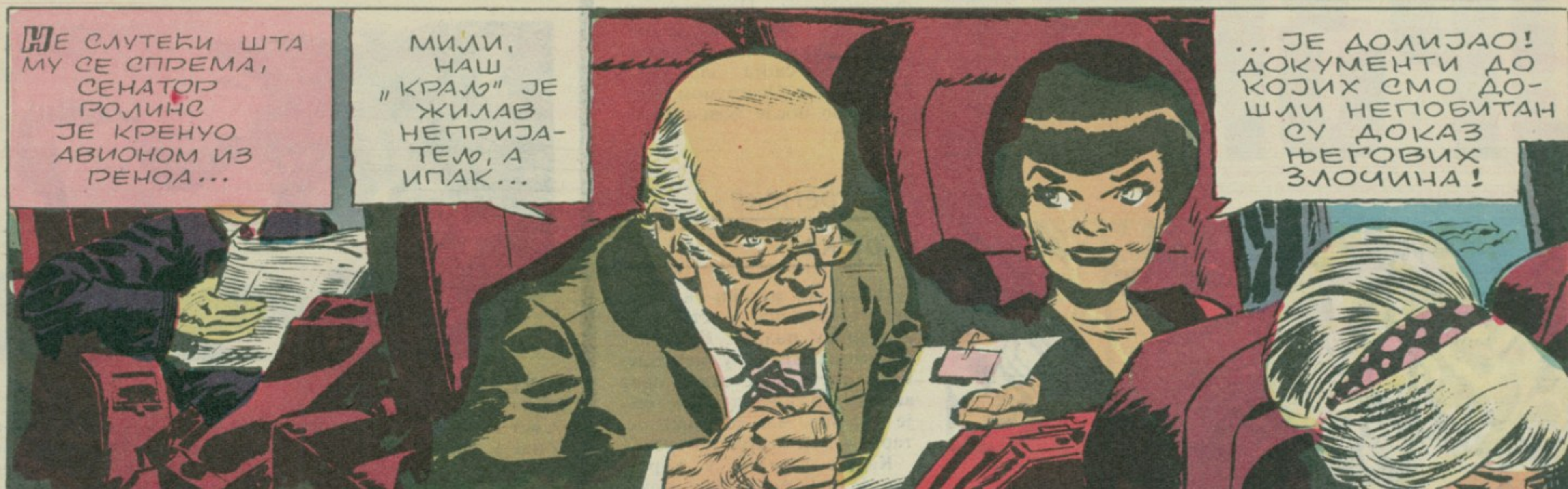

ПРВИ ЕВРОПЉАНИН

За зоолошки врт у ХанOVERу, у Немачкој, била је права сензација када је женка меснатоусног носорога недавно добила принову. Мали носорог прво је младунче ове врсте афричког носорога које је угледало свет изван Африке а четврто које је рођено не на слободи, већ у зоолошком врту. Остала три повећала су број становника зоолошког врта у јужноафричком граду Преторији.

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

НЕ СЛУТЕКИ ШТА МУ СЕ СПРЕМА, СЕНАТОР РОЛИНС ЈЕ КРЕНУО АВИОНОМ ИЗ РЕНОА...

МИЛИ, НАШ "КРАЈ" ЈЕ ЖИЛАН НЕПРИЈАТЕЉ, А ИПАК...

... ЈЕ ДОЛИЈАО! ДОКУМЕНТИ ДО КОЈИХ СМО ДОШЛИ НЕПОБИТАН СУ ДОКАЗ ЊЕГОВИХ ЗЛОЧИНА!

ДУГО САМ НА ОВО ЧЕКАО... САД МЕ НИШТА НЕ МОЖЕ ЗАДРЖАТИ!

ТЕНДИН "ОПРОШТАЈНИ ПОКЛОН" СИЛОМ ДРОГИРАНОМ ХАЗАРДУ, ДЕЛОВАО ЈЕ КАО СРЕДСТВО ЗА ТРЕЖЊЕЊЕ...

ХММ... КАКАВ ОПРОШТАЈ! АЛИ, ТИМЕ ШТО РАЗБИЈАМ ГЛАВУ НЕКУ СПРЕЧИТИ СУДАР СА СЕНАТОРОВИМ АВИОНОМ...

МОРАЛА САМ ТО ДА УЧИНИМ, РАЗУДА МЕШ ЛИ? ИПАК, МОЈА СЕСТРА ЈЕ СТЈАРДЕСА ТЕНДИ

... ЧАК И ДА ЈЕ ЊЕНА СЕСТРА У ЊЕМУ! ШТА ДА УЧИНИМ?

ГЛАВА МИ ЈЕ ТЕШКА! ОСЕКАМ ДА ЈЕДВА МИСЛИМ! МОЖДА... ЗБОГ НЕДОСТАТКА КИСЕОНИКА!?

НЕ... НИЈЕ ТО! ПРИТИСАК У КАБИНИ ЈЕ У РЕДУ!

АЛИ... ЗАШТО МИ ЈЕ ТЕНДИ ТУТНУЛА РЕВОЛВЕР?

АВИОН КОЈИ ЈЕ ХАЗАРДУ ДОЛАЗИО У СУСРЕТ ВЕЋ СЕ ПОЈАВИО НА ВИДИКУ...

ПРЕ... САД ЈЕ ПРЕКЛАСНО! НЕ МОГУ ДА ПРОМЕНИМ ПРАВАЦ... НЕ МОГУ...

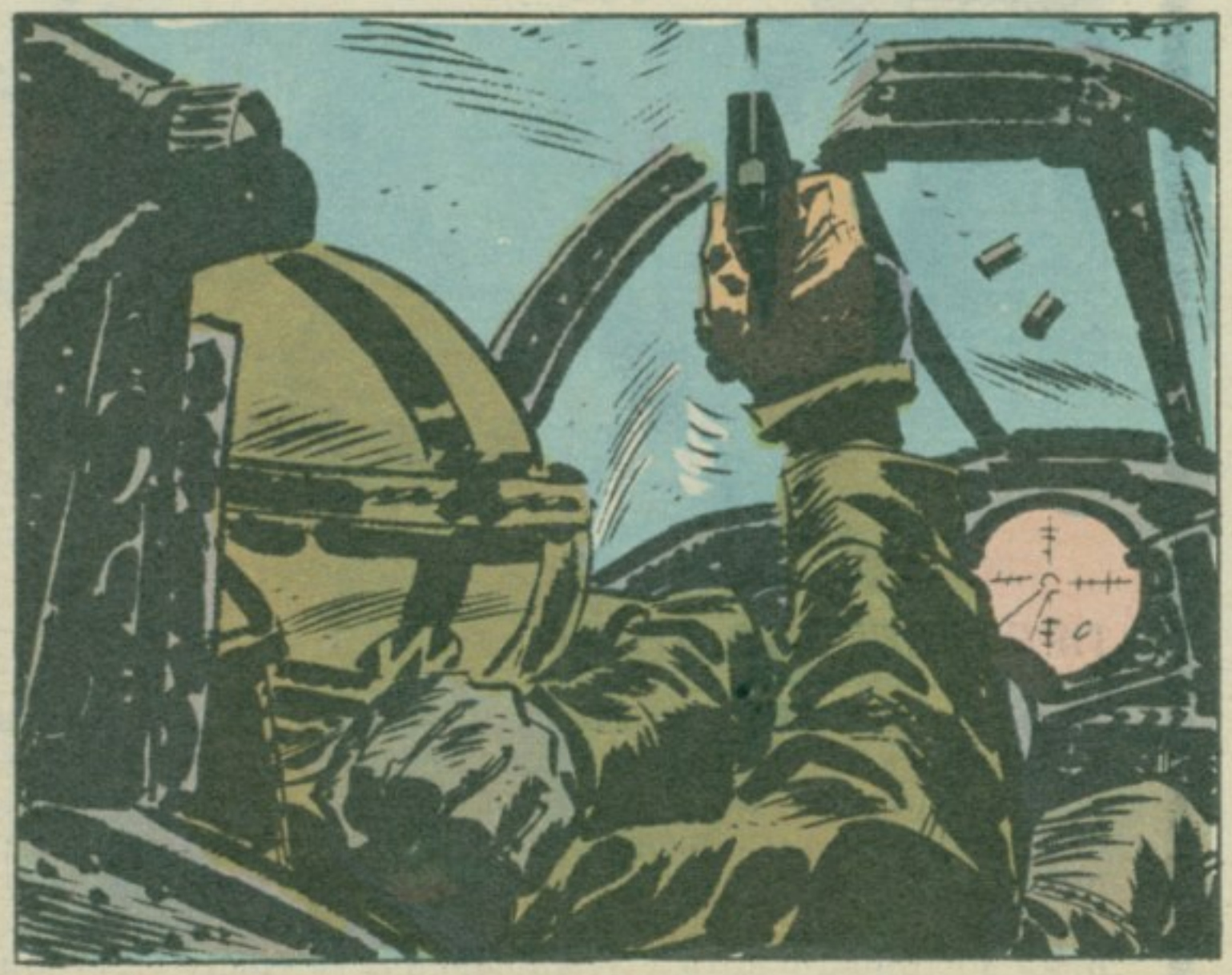
ЧЕКАЈ! ТАКО ЈЕ! АКО ЈЕ ТЕНДИНА СЕСТРА СТЈАРДЕСА Онда ТЕНДИ СИГУРНО ЗНА...

ХАЗАРД СЕ УХВАТИО ЗА ЈЕДИНУ ЈАСНУ МИСАО...

...АКО СЕ У КАБИНИ ПРИТИСАК НАГЛО СМАЊИ? НА ПРИМЕР АКО...

ПРВО ДА ОТКОПЧАМ ПОЈАС! А Онда...

МЕТАК ИЗ ХАЗАРДОВОГ ПИШТОЛА ПРОБИО ЈЕ КАБИНУ, ВАЗДУХ ИЗ ЊЕ ПОКУЊАО ЈЕ У РАЗРЕЂЕНУ АТМОСФЕРУ, А ЏОНИ ЈЕ КАО ЖИВИ ПРОЈЕКТИЛ ИЗБАЧЕН ИЗ АВИОНА...

ИРВАС ЈЕ ПРЕШАО ГРАНИЦУ

У ПОТЕРИ ЗА АГЕНТОМ ЈАНОМ НЕМЦИ СУ УДВОСТРУЧИЛИ ПАТРОЛЕ, ПА ДО РАЊЕНОГ НОРВЕЖАНИНА У ПЕЋИНИ НИКО НИЈЕ УСПЕО ДА СЕ ПРОБИЈЕ ПУНЕ ЧЕТИРИ НЕДЕЉЕ. СВИ СУ ВЕРОВАЛИ ДА ЈЕ МРТАВ!

Велика потера за Јаном Балсрудом почела је једног снежног мартовског јутра 1943, када је његов мали рибарски бродић стигао у воде тада окупиране Норвешке. На њему су се налазила још три родољуба који су 1940, када су Немци окупирали Норвешку, напустили своју земљу и отишли у Лондон.

У Енглеској, одакле су избегли Норвежани наставили борбу против Хитлера, завршили су школу за диверзанте. Сада се њихов бродић највећом брзином коју је могао да постигне, а то је било свега 8 чворова на сат, кретао према једном малом острву недалеко од северо-западне норвешке обале. Задатак је био: дићи у ваздух хидроавионску базу која је за Немце била од огромног значаја.

Бродић натоварен експлозивом пристао је уз обалу и усидрио се, спреман за саботажу коју су Балсруд и другови требало да изведу наредног дана.

У ЛЕДЕНОМ МОРУ

Међутим, није све ишло по плану. У фјорд је упловио један немачки ратни брод који је, чим их је угледао, отворио ватру. Јан и његови другови ипак су стигли да запале фитиљ експлозива пре него што су у једном малом чамцу за спасавање завеслали према обали суседног острвца. Само што су се дочепали копна, иза њих је одјекнула страховита експлозија.

Пошто их је немачка паљба још увек пратила морали су да се разбеже куд који. Бродић је био уништен; остало им је једино да се пробијају како знају кроз снег и лед, у нади да ће некако стићи до неутралне Шведске.

Јан је почео да се успиње уз једно брдо које је почивало под дебелим снегом. Пењући се, изгубио је десну чизму и стопало му се убрзо смрзло, тако да није ни осетио када му је један немачки метак однео пола палца. Успевши се на врх, погледао је око себе, од његових другова није било ни трага. Док су око њега звиждали метци, спустио се трком низ другу страну брда, бацио се у ледено море да би, пливајући од једног острвца до другог, стигао до главног копна.

Неколико наредних дана провео је у лутању, готово и не примећујући шта се догађа с њим. Био је гладан, без икакве представе о времену, па чак и месту где се налази. Најзад се онесвестио...

Нашле су га две девојчице. Пошто су му помогле да се некако дигне на ноге, одвукле су га до своје куће знајући да ће га њихови родитељи прихватити и пружити му скровиште. Упркос опасности којој су се тиме излагали они су му превили ногу, нахранили га и ставили у постељу. Ту је остао све док му се нису повратили снага и самопоуздање. Домаћини су га обавестили да до шведске границе има још око 130 километара и да у читавом крају крстаре немачке патроле у потрази за „непријатељским агентом“.

— Агентом или агентима? — упитао је Јан.

— Агентом — одговорио је домаћин.

Значи, похватили су његове другове.

Пошто је знао да представља опасност за своје гостољубиве домаћине Јан се, чим се довољно опоравио, опростио од њих и упутио у околна брда.

ПОД СНЕЖНОМ ЛАВИНОМ

Повређена нога и даље му је причињавала тешкоће. Али, мучно пробијање кроз снегом завејане шуме олакшавали су му сви Норвежани на које је наишао иако су Немци кажњавали смрћу сваког оног који би указао било какву помоћ припадницима покрета отпора.

Да би стигао до Шведске предстојало му је да савлада 1890 метара високу планину Јегеваре. Тек што је почео да се пење затућало је: низ планину се сурвала лавина. Јан није имао времена да се склони и нашао се до грла закопан у снег. Онда је изгубио свест...

Кад је дошао себи с напором је отворио очи али није видео ништа: добио је снежно слепило. Ипак, инстинкт за одржањем пробудио је у њему последњи остатак снаге и он је успео да се извуче из снега. Затим је кренуо насумце, не знајући ни куда иде.

И опет га је, у тренутку кад је смрт била тако близу, послужила срећа. Потпуно покривен слепљеним смрзнутим снегом дотетурало се до усамљене колибе у којој је живео дрвосеча Маријус Громволд. Пошто је саслушао његову невероватну причу, Маријус је одлучио да учини све како би Јана пребацио у Шведску.

Било је очигледно да због повређеног стопала више неће моћи да хода. Зато је Маријус отишао у

Бегунци су се налазили на свега педесет метара од границе када су угледали шест Немаца на скијама

најближи град где је са неколицином родољуба успео да сакупи довољно новца да купе двоје саонице и два млада ирваса и да најме два Лапонца који ће Јана одвести до границе.

Све је ишло добро док мала група с којом је кренуо и Маријус није стигла на врх планине Редвал где је требало да чекају нове саонице са одморним ирвасом. Пошто замена није дошла, Јана су морали да склопе у једну пећину не већу од мале избе. Да би га заштитили од хладних ветрова, навалили су на њен улаз камен и затим отишли.

Немци су у потрази за „агентом“ удвостручили своје патроле у областима према шведској граници. Због тога су Маријус и Лапонци успели да се врате до Јановог скровишта тек после четири недеље. Убеђен да је Јан већ одавно мртав, Маријус је одгурнуо камен и бацио тужан поглед на снегом покривено тело. Међутим, на његово запрепашћење Јан отвори очи и рече slabим гласом:

— Не можеш тек тако убити старог лица...

ЈОШ 20 МЕТАРА

Сада је, дакле, имао само да се спусти с друге стране низ планину, пређе преко једног залеђеног језера и да се нађе у Шведској.

Управо су клизили преко језера када су на врху оближњег брежуљка угледали шест Немаца на скијама. Немци су неколико тренутака посматрали с неверицом запрегу и стадо од око 500 ирваса које се, ко зна зашто прикључило групи, а онда су тројица од њих почела да се опуштају док су друга тројица отворила ватру из пушака. Изгледало је да ће, на једва стотинак метара од слободе, Јан ипак бити ухваћен. Меци су звиждали око њихових глава, а Немци на смучкама неумитно су се приближавали. Још 50 метара... још 20...

И тада је последњим очајничким трзајем уплашени ирвас повукао саонице и оне су прешле границу. Немци су морали да стану. Бегунци су ускоро били и ван домета пушака...

П. С.

ВЕЛИКЕ БИТКЕ

КОСОВО

НАРОДНА ПЕСМА НЕПРАВЕДНО ЈЕ ОПТУЖИЛА ВУКА БРАНКОВИЋА ЗА ИЗДАЈУ

После битке на Марици 1371. у којој је српска војска поражена, Турци су несметано наставили продор према западу. У то време од некадашњег огромног Душановог царства Турци нису држали само Поморавље под кнезом Лазаром Хребељановићем, Зету у којој је владао Ђурђе Страцимировић и Косово под Вуком Бранковићем. Ова двојица признавали су Лазареву врховну власт.

У пролеће 1389. године кренуо је турски султан Мурат са синовима Бајазитом и Јакубом и великом војском према Косову. Кнезу Лазару притекао је у помоћ Вук Бранковић кога је народ касније сасвим неоправдано прогласио за издајника. Босански краљ Твртко I послао је Лазару део своје војске којој се придружио и један одред Хрвата.

Турска и српска војска судариле су се на пољу Косову код Приштине 28. јуна 1389. Од самог почетка било је јасно да се Србима добро не пише јер су били малобројнији, слабије организовани и наоружани. Али, они су бранили своју земљу што им је давало снагу и храброст. О самом току битке не зна се много а народни извори нису поуздани. Један српски јунак, народ му је дао име Милош Обилич, успео је, вероватно под изговором да султану носи важну поруку, да се увуче код Мурата и убије га свесно жртвујући себе. Ово је могло да промени читав ток и исход битке у корист Срба али су се Турци муњевито снашли и на самом бојном пољу принца Бајазита прогласили за новог султана.

Турци су убрзо потом заробили кнеза Лазара, одвели га пред Бајазита и погубили. Тада је у српској војсци настало расуло — најбољи јунаци су изгинули а они који су остали у животу нашли су спас у бекству. Али, и Турци, мада победници, морали су због великих губитака да одступе. Закратко, јер је Србија ускоро сломљена и следећих 500 година остала под влашћу Турака а турској најезди отворен је пут према осталим земљама Балкана.

СРБИ ПОЛАЗЕ
НА КОСОВО

М. Милетић 71.

СУЛТАН МУРАТ СА ВЕЗИРИМА

ПРИНЦ БАЈАЗИТ
МУЊЕВИТИ

ЈАНИЧАР

КНЕЗ ЛАЗАР

СРПСКИ КОЊАНИЦИ

МИЛОШ ОБИЛИЋ

СРПСКИ ПЕШАК

СРПСКИ КОЊАНИЦИ
У ЈУРИШУ

ТУРСКИ ДЕЛИЈА

МИЛОШ ОБИЛИЋ УБИЈА ТУРСКОГ СУЛТАНА МУРАТА

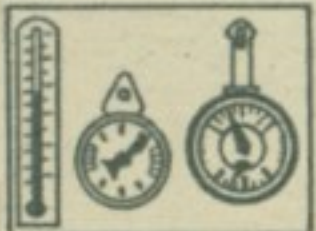
ENERGOINVEST

НАГРАЂУЈЕ

3+333

НАГРАДЕ!

Данас настављамо са објављивањем нових 50 награда које су наши читаоци извукли на срећу у Енергоинвестовој наградној игри 3+333. Овога пута понављамо и њихова имена:

По једну ГАРНИТУРУ DARWIL (термометар, барометар и хигрометар на плочи од махагонија) добили су:

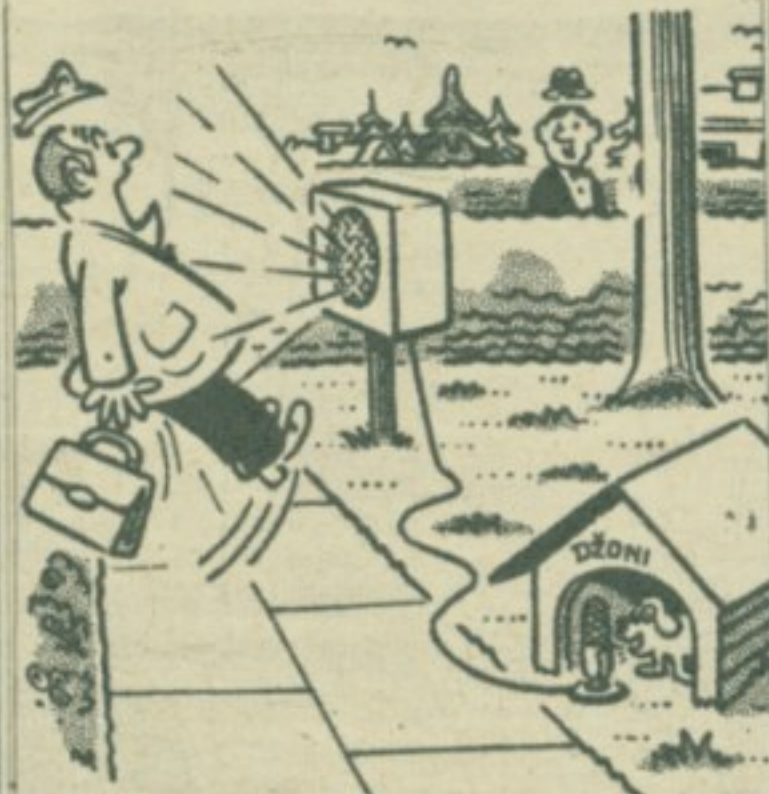
1. ЉИЉАНА КОМАДИНА, Таковска 20, 21000 Нови Сад 2. МИРОСЛАВ ШУЉИ, Учка 46, 41000 Загреб 3. АИДА ХАЏАЉИЋ, Адема Буће 66, 79000 Мостар 4. РАНКО ПИРАЦ, Махмута Бушатлије 17, 72000 Зеница 5. ЖЕЉКО БУРЕТИЋ, Палмира Тољатија 13/II, 71000 Сарајево 6. МИРКО АНГИРЕВИЋ, Радничка 8, 54551 Велишће 7. РАТКО СТОЈМИРОВИЋ, Савски насип 16, 11070 Нови Београд 8. МАНУЕЛА РАДОЛОВИЋ, Трг под луковима 1, 52210 Ровињ 9. НАДА МИЛОШЕВИЋ, Мухе Ђукића 45, 79000 Мостар 10. ГРОЗДАНА МИЛИЋЕВИЋ, Маршала Тита 6, 11300 Смедерево 11. ГОРАН МЕДАНИЋ, ЈНА 81, 54300 Бели Манастир 12. ЗЛАТА ЖИГОН, Топлишка 19, 61000 Љубљана 13. МАРИЦА ПОЖГАЈ, М. Вадела 20, 41040 Загреб 14. ИВИЦА НОВОСЕЛИЋ, М. Гупца 6, Ладимиревци зп 54550 Валпово 15. САША ДЕМЕЧ Тозе Марковића 10, 23300 Кикинда 16. СЛАВИЦА МИЈАТОВИЋ, Моше Пијаде II-3/III, улаз 6, 78300 Приједор 17. КАТИЦА ЈЕЛЧИЋ, Ослобођење 42, 79400 Чапљина 18. ТОМИСЛАВ ЗАРИЋ, Веле Њиве 5, 21000 Нови Сад 19. ЉУБОВИЋА ВИДАКОВИЋ, Ускачка 2, 51270 Сењ 20. НАТАША ДАКОВИЋ, Кланичка 26, 11050 Београд 21. ДЕСИМИР МИЛОСАВЉЕВИЋ, Огњена Приде 68, 11000 Београд 22. ДУЊА СТОЈКОВИЋ, Качићева 2/I, 42400 Вирсвица 23. ТИХАНА ХАРАПИН, Трг М. Пијаде 3, 44000 Сисак 24. ДАРИЈА МУХАР, И. Ј. Рибара 30, 55250 Ориовац 25. ЈОСИПА ВЕНЕ, М. Тита 124, 41211 Запрешић.

По један КОМПЛЕТ КЊИГА библиотеке ГОЛУБ — ИКП ЗОРА, Загреб добили су:

1. БРАНКА ЕРЦЕГОВИЋ, Биоградска 7, 59000 Шибеник 2. ЉУБИША МАРИНКОВИЋ, пошт. фах 21, 71400 Горажде 3. МИЛАН МАЛЕШЕВИЋ, Змај Јовина 30, 15300 Лозница 4. БРАНКО ТОПОЛИЋ, 16. мај 37, 78300 Приједор 5. МАРИЈА ВИЖИНТИН, школа Каштел, Истра, 52390 Бује 6. ЗЛАТА РАДОВАНОВИЋ, Данице Пајевић 2, стан 5/I, 34300 Аранђеловац 7. МИРОЉУБ УРОШЕВИЋ, Раде Миљковић 68, 35000 Светозарево 8. МИРА РАТКОВИЋ, Париске Комуне 16/III, стан 24, 11070 Нови Београд 9. ВЛАДИМИР БУЉЧИК, Сивч Јовгана 108, 21460 Врбас 10. РАДА ЂОРЂЕВИЋ, Учитељска 62/VII, стан 3, 11000 Београд 11. МАРИЈА МИЛОШ, Брестача 66, 41330 Новска 12. ЈЕЛИЦА МАРЈАНСКИ, Бранка Радичевића 28, 23270 Меленци 13. МИОДРАГ РИСТОВИЋ, Панета Ђукића 10, 19000 Зајечар 14. АЗРА ЧУСТОВИЋ, Сутјеска 3/II, 71000 Сарајево 15. СЛАВИЦА МИЛОЈКОВИЋ, Авалска 10, 19300 Неготин 16. БРАНКО СТЕВАНОВИЋ, Станко Пауновић 12/4, 18000 Ниш 17. МИОДРАГ АЈДАРИЋ, Б. В. Мишића 43/I, 11000 Београд 18. ВАСИЛИЈЕ КОЈАДИНОВИЋ, Карађорђева 16, 11260 Умка код Београда 19. МИЛОРАД ЈОКСИМОВИЋ, В. Стојковић 11, 11400 Младеновац 20. ЛЕОНИД БЕНДЈЕСКОВ, А. Дугачки 50/II, 54300 Бели Манастир 21. ВОЛГА УНКОВИЋ, Бараковићева 47, 58000 Сплит 22. ГОРАН КРСТИЋ, Слободана Пенезића 11/I, 16000 Лесковац 23. ИВИЦА НОВАКОВИЋ, 59202 Приштин 24. ДРАГОСЛАВ ВАЈИЋ, Клупци 380, 15300 Лозница и 25. ДРАГАНА ШАТИЋ, Титова 9/I, 23300 Кикинда.

хумор

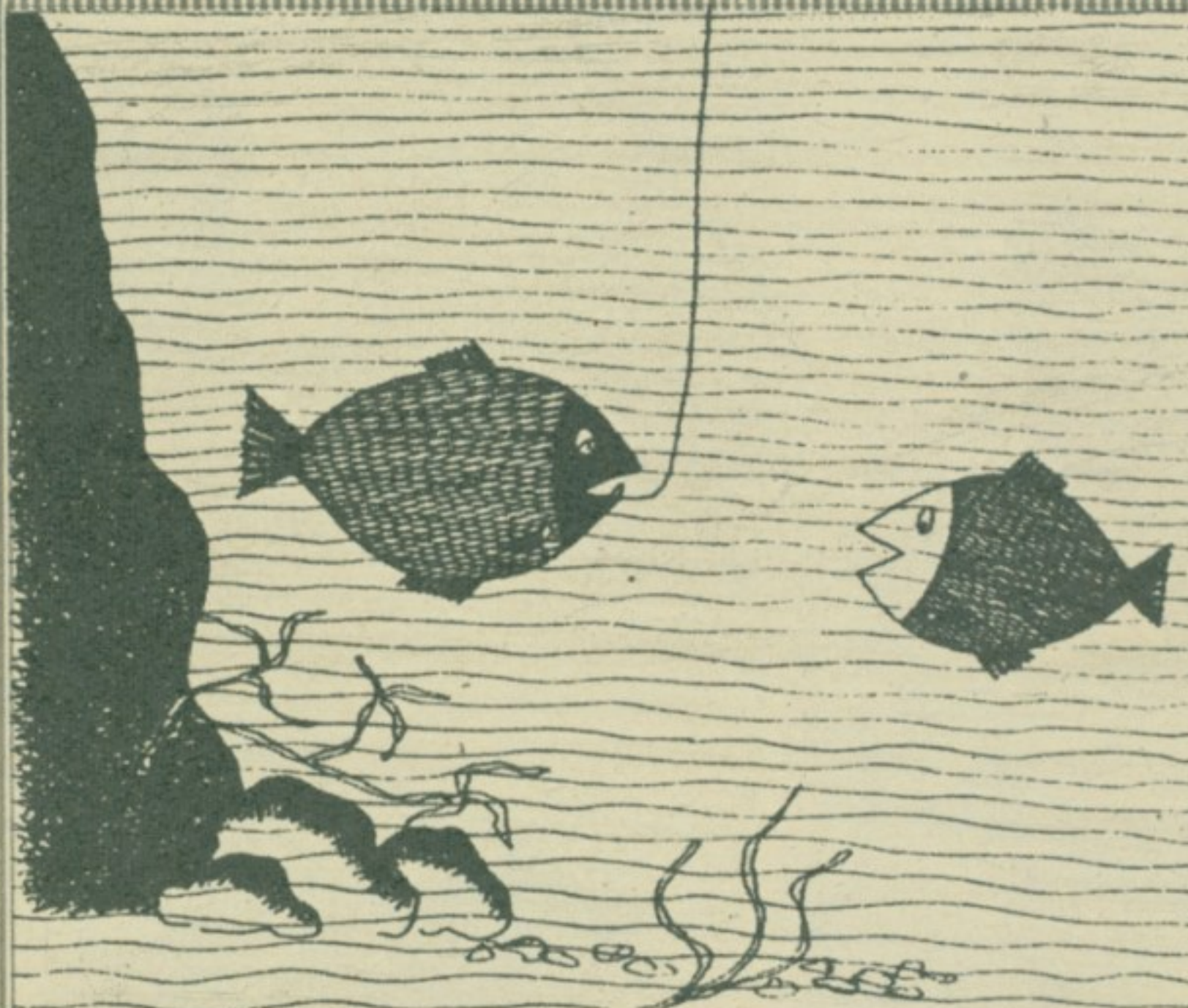
— Ако ноћас ожедниш, само повуци конопац!

БЕЗ РЕЧИ

— Све је у реду, госпођо Николић, деца мирно гледају телевизију!

— Да ли си се упецала?
— Не, само вадим зуб!

БЕЗ РЕЧИ

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

На пијаци се прода више јагњећих кожа него кожа вукова
(Бугарска пословица)

$$3x + 5y = 5(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

7

дана
увек
с вама

У ИДУЋЕМ БРОЈУ

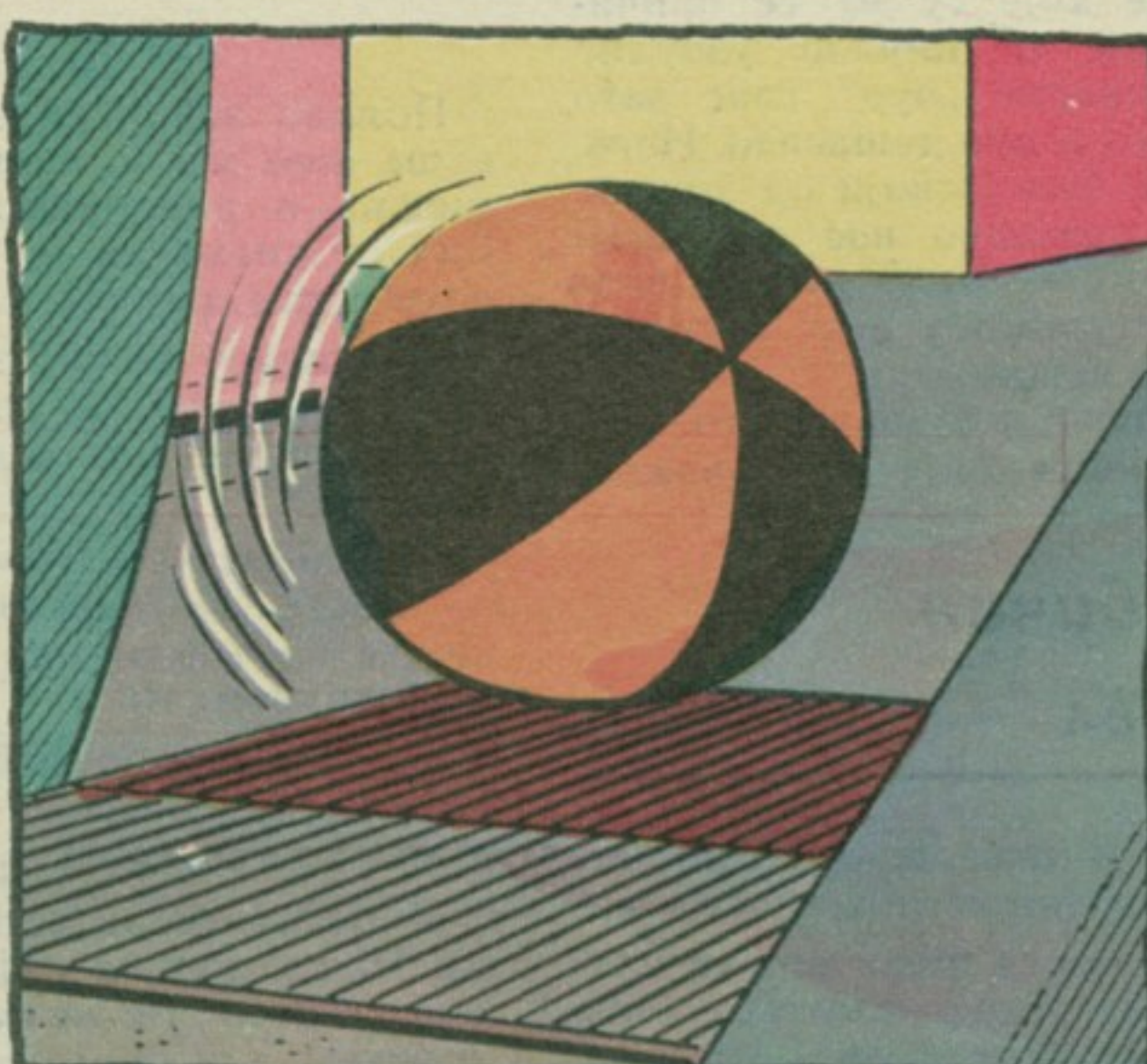
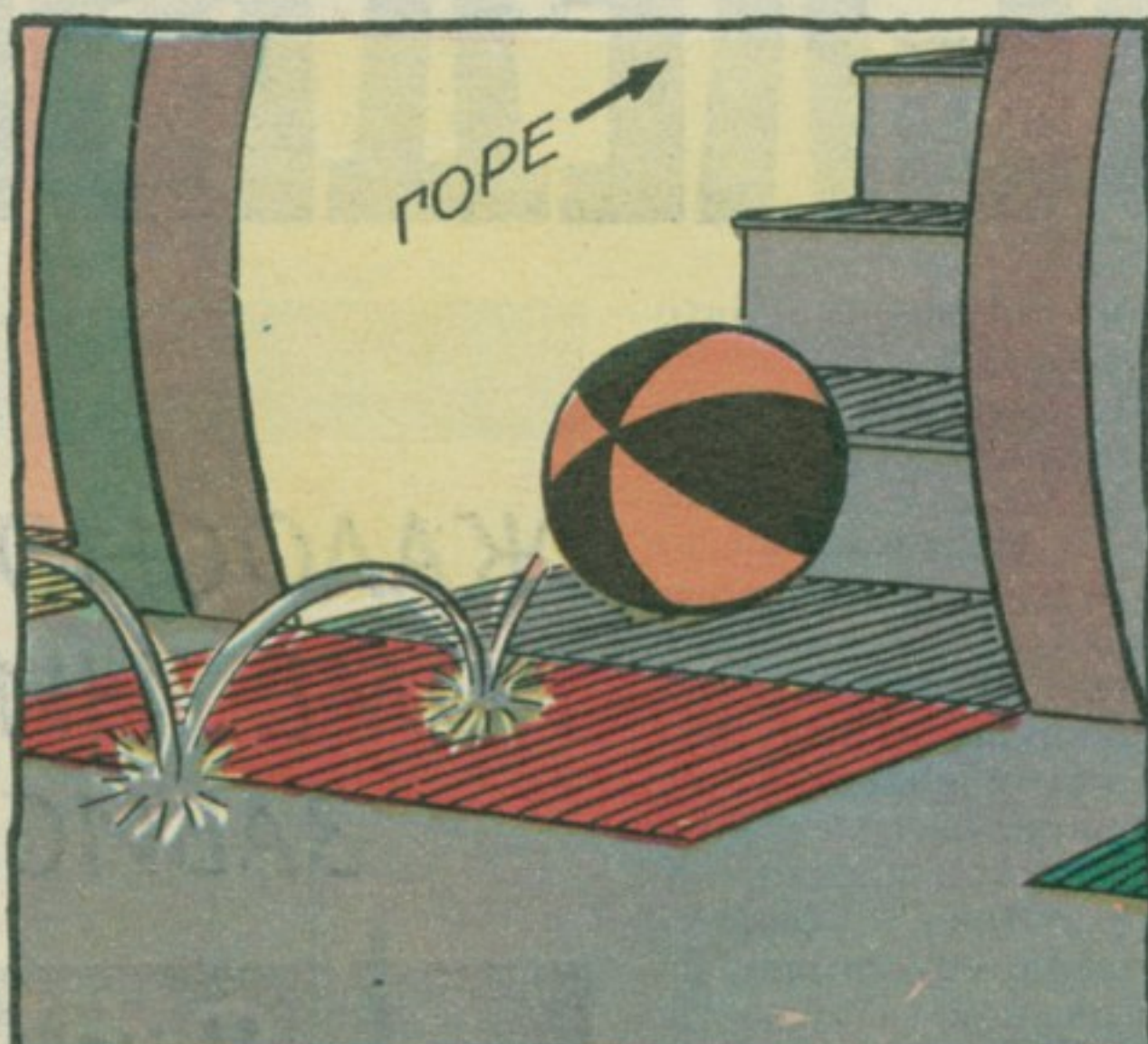
КОМПЛЕТАН
СТРИП

МАНДРАК

— СТРАШНИ
ГОЛИЈАТ

ЛОПТИЦА - СКОЧИЦА

ПОСЛЕДЊЕ ЈУТРО

АРТУР КЛАРК

ЖАЛОСНО ЈЕ КАД ОД ЧОВЕКА КОМЕ НИШТА НИЈЕ ВАЖНО ЗАВИСИ СПАС ЗЕМЉЕ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Па то је страшно! — узвикну Врховни научник. — Сигурно постоји бар нешто што бисмо могли да урадимо!

— Да, ваша Супер-Памети — узврати један од психолога. — Међутим, то ће бити врло тешко пошто се планета налази више од пет стотина светлосних година далеко од нас. Ипак се надамо да ћемо успети да успоставимо контакт.

— На жалост, није у томе једина тешкоћа — рече други психолог. — Досад уопште нисмо могли да ступимо у везу са тим бићима зато што је њихова телепатска моћ врло неразвијена, ако уопште и постоји. А нема другог начина да им помогнемо.

Пијани инжењер

Настало је дуго ментално ћутање док је Врховни научник анализирао ситуацију и као увек дошао до тачног одговора.

— У свакој интелигентној раси мора да има бар неких телепатски обдарених појединаца — рече он. — Кад нађете бар један такав ум, концентришите се на њега. Морамо да им пошаљемо поруку.

— У реду, ваша Супер-Памети — рекоше психолози углас. — Учинићемо тако.

Очајнички тражећи једино једино људско биће чији би ум могао да схвати да они постоје, интелекти планете Тар су непрекидно слали поруке помоћу можданих таласа који су путовали свемиром. Судбина је хтела да нађу баш Вилеама Кроса.

Они су у том тренутку помислили да је то права срећа, али касније више нису били сигурни у то. У сваком случају, нису имали никакав други избор зато што је оплет околности које су им омогућиле приступ до Биловог ума био врло краткотрајан.

Прва околност је био положај у коме се Бил налазио. Кад сунчева светлост падне на боцу воде, боца се понаша као нека врста сочива које на малој површини прикупља светлост. На неупоредиво већој површини од површине боце, густо Земљино језгро је прикупљало таласе који су долазили с Тара.

Материја по правилу не утиче на преношење можданих таласа који пролазе кроз њу као светлост кроз стакло. Свака планета има врло велику масу па се земља „понашала“ као циновско сочиво у чијој су се живи концентрисали мождани таласи са Тара. У живи се случајно нашао и Бил Крос.

Међутим, милиони других људи су били у истом положају али нису примили никакву поруку. Али, они нису били ракетни инжењери и нису провели године размишљајући и сањарећи о свемиру.

Осим тога, они нису били мртви пијани као Бил Крос који је покушавао да из стварности побегне у свет снова. Наравно, Бил је потпуно разумео шта је његов претпостављени хтео да каже кад му је објаснио како убудуће мора да ради.

— Ви сте плаћени за то да конструишете пројектиле а не свемирске бродове — рекао му је генерал Потер. — Ваша је ствар шта радите у слободном времену, али немате право да користите државну опрему за свој хоби. Убудуће ћу ја лично одобравати све пројекте из вашег одељења. То је све.

Нису могли да га опусте зато што је био сувише важан стручњак. Да зло буде још веће, његова девојка Бренда га је оставила и о-

тишља са Џони Гарднером. Зато се Бил напео „као мајка“.

И тако је сад замисљено пиљно у зид преко канцеларијског стола. Пиљно је у тачку између две слике и покушао је да не мисли ни на шта. Изненада, пред њим се отвори мрачна провалија...

У том тренутку интелекти Тара победнички узвикнуше и пред Билом се отвори зид. Учинио му се да гледа низ циновски тунел који се пружао до бесконачности. У ствари, тако је готово и било...

Бил је проучавао ову појаву са благим интересовањем. Појава је била заиста необична али не као неке раније које су му се причинјавале. Није се нимало узбуђио кад је у свести „чуо“ глас зато што му се то и пре дешавало. Ипак, овај глас је био јаснији од других.

— Биле, пажљиво нас саслушај! — рече глас. — Било нам је врло тешко да ступимо у везу с тобом. а то је врло важно.

Бил искрено посумња у то. Ње му више ништа није било важно.

Необичан џунел

Међутим, и даље је чуо глас који је звучео топло и пријатељски:

— Говоримо са врло далеке планете. Ти си једино људско биће са којим смо успели да ступимо у везу и мораш да разумеш оно што желимо да ти саопштим.

— Ви сте плаћени да конструишете пројектиле а не свемирске бродове! — беснео је генерал Потер, али инжењер Бил Крос се није нимало узбуђивао. Био је пијан „као мајка“.

Помало забринут због тога што више није могао неометано да размишља о сопственим проблемима. Бил се питао да ли је опасно кад неко почне да „чује гласове“.

„Па, немој да се узбуђујеш, младећу, — рече он самом себи. — Ништа те не кошта да се мало забављаш“.

— У реду — одговори он гласно. — Хајде да разговарамо. Немам ништа против ако се ради о нечем занимљивом.

С друге стране завлада непријатна тишина, а затим глас продукци помало забринут:

— Бојим се да се нисмо разумели. Наша порука није само „занимљива“ како ти кажеш. У питању је живот или смрт читаве твоје расе. О томе мораш одмах да извешташ владу.

— Продуците — узврати Бил мирно. — Тако ћу бар мало да ублјем време.

Пет стотина светлосних година далеко од Земље Тарани су почели журно да се саветују. Чинило им се да нешто није у реду али им није било сасвим јасно шта. Није било никакве сумње да су успоставили контакт, али нису очекивали такву реакцију. Преостало им је једино да се надају бољем резултату.

— Слушај, Биле, — наставише Тарани. — Наши научници су недавно открили да ће Сунце нашег система убрзо да експлодира и то за три дана. То не може да се спречи, али нема потребе да човечанство захвати панику. Ми можемо да вас спасемо ако утврдите оно што вам саветујемо.

— Баш ме занима како то мислите да урадите, — узврати Бил.

— Направићемо нарочит мост — објаснише Тарани. — То је нека врста тунела кроз свемир, као овај у који сада гледаш. Не вреди да ти детаљније објашњавамо о каквом се тунелу ради зато што је то теоријски врло сложено чак и за неког нашег математичара.

Пројаси Земље

— Стојте! — узвикну Бил. — Ја јесам математичар и то добар, чак и кад сам трезан. Ви вероватно мислите на неку „пречницу“ кроз вишу димензију свемира. То је стара идеја...

— Нисмо знали да си тако развијен у научном погледу — рекоше Тарани. — Али сад немамо времена за теорију. Важно је то да ћеш се одмах створити на другој планети ако ућеш у тунел. То је заиста „пречница“ али кроз тридесет седму димензију.

— Да ли она води до нашег света? — упита Бил радознано.

— О, не — узвратише Тарани. — Ти не би могао овде да живиш. Но, у свемиру има много планета као што је Земља и ми смо нашли једну која би одговарала људима.

— По целој Земљи ћемо распоредити мостове-тунеле као овај — објашњавао је даље он. — Биће довољно да људи уђу у њих и сви ће се спасти. Наравно, мораће на другом свету поново да стварају цивилизацију, али то им је једина нада. Твоја је дужност да целом

човечанству пренесеш ову поруку.
— Могу да мислим како ће ме без говора послушати — примети Бил подмешљиво. — Зашто не разговарате са председником уместо са мном?

— Зато што смо једино са твојим умом могли да ступимо у везу — рекоше Тарани већ нестрпљиво. — Не разумемо зашто...

— Ја бих могао да вам кажем зашто — промрмља Бил пиљећи у готово празну боцу вискија.

Ракетни инжењер је размишљао о томе како је људски мозак фантастична отвар. Наравно, у разговору који је водио није било ничег оригиналног: прошле недеље је читао неку причу о „смаку света“ и разним тунелима кроз свемир...

— Ако Сунце експлодира — упита он изненада, покушавајући да збуни саговорнике — шта ће се онда догодити?

— Твоја планета би се истог часа истопила — рекоше Тарани.

— Слушајте — рече Бил. — Било би одлично кад би Земља заиста нестала! Нико више не би морао да се брине због нуклеарног оружја, скупоће, досадног шефа или неверне девојке. То би било дивно! Свеједно, лепо је од вас што сте нам то рекли, али сад би било најпаметније да одвучете тај тунел кући. Ја сам уморан...

Неуспео покушај

На Тару је завладао потпуно запрепашћење. Пливајући у базену са хранљивим раствором, мозак Врховног научника је пожутео, што се није догодило још од инвазије ратоборних Ксантила пре пет хиљада година. Петнаестак психолога је претрпело нервни слом, а главни компјутер у колеџу космофизике је као изневерљив почео да дели с нулом сваки број на тракама за памћење и убрзо су му прегорели сви осигурачи.

Тарани су последњи пут покушали да помогну Земљи, шаљући мисли тунелом између звезда:

— Да ли заиста тако мислиш. Биле? — Да ли је могуће да су сви људи као ти?

Бил је пажљиво размислио о том физичком питању. Коначно, ствари нису стајале баш тако лоше. Најбоље од свега је било то што је у фиоци са написом „строго поверљиво“ нашао још једну боцу вискија.

— Као ја? — упита он. — Не, нису сви као ја. Кад мало боље размислим, чини ми се да има много горих и несрећнијих људи од мене. Да, мислим да сам ја један од најбољих и најсрећнијих.

Тунел се изненада сруши и пред Билом је, као увек био само зид. Тар је знао да је битка за Земљу изгубљена.

— Толико о томе — помисли Бил. — Ионако сам се уморио од тог тунела. Да видим шта ће сад да ми се примени.

Али није му се више ништа применило пошто се онесвестио и, отрежњен и испаван, дошао к себи тек после два дана.

Трећег дана га је негде у подсвести кључнуло питање: шта ли му се то применило док је био пијан? Иако то не би ништа вредело, иако је већ било касно, можда би се и сетио, али му се вратила Бренда, па је имао много посла покушавајући да јој опрости.

А четвртог дана, наравно, није ни било.

Господар мамута

ПЛОЧА ЗА ВАС

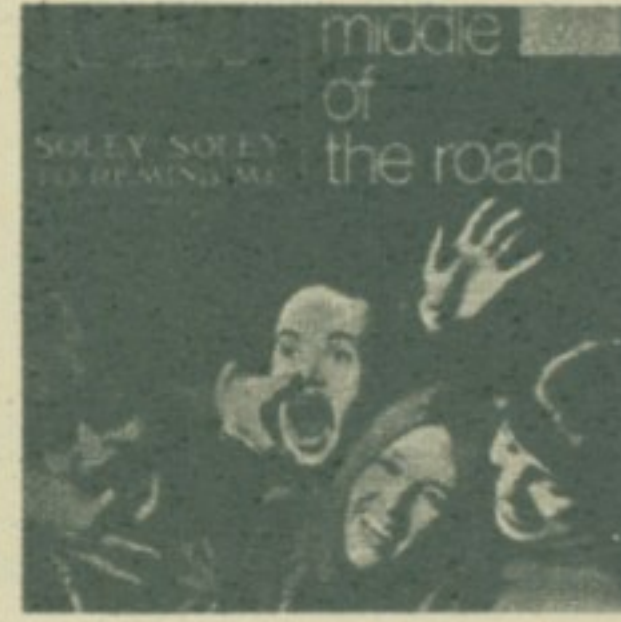
МИ

Често мењајући своје чланове, група МИ је тешко успевала да пронађе свој стил. Међутим, на плочи коју су издали у продукцији Југотона, јасно се уочава напредак ка сопственом звуку. Насловна мелодија се зове „ЛА-ЛА-ЛА“ и написао ју је Петар Божић. На „Б“ страни ове плоче налази се, исто тако добра композиција „ЈЕДНОГ ОД ОВИХ ДАНА“. Цена је 7,70 динара.

СУНЦЕ

Три момка и једна девојка родом из Шкотске, својом плочом „ТВИДЛ ДИ — ТВИДЛ ДУМ“ надмашили су у неким земљама тираже и најчувенијих поп-група и певача. Да ће то исто учинити и са новом плочом „СУНЦЕ, СУНЦЕ“ готово је сигурно. На другој страни плоче, коју је издао „Југотон“, налази се композиција „ДА МЕ ПОДСЕТИ“. Цена је 9,30 динара.

ENERGOINVEST НАГРАДНА ИГРА

3+3

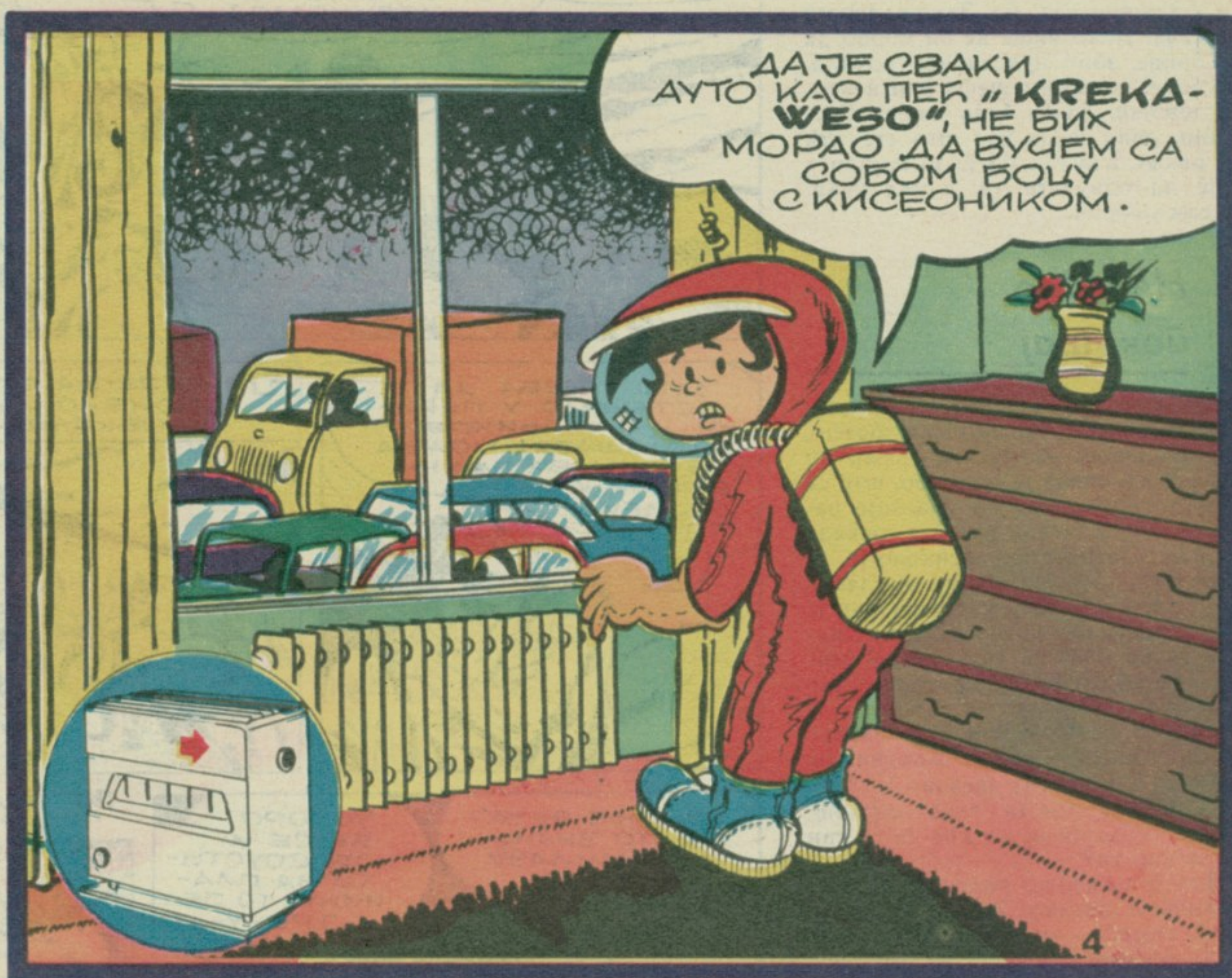
ПОКЛОН ЗА 8. МАРТ

сваке недеље двоструке награде:

3 ПУТОВАЊА У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД
ЗА МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ
+3 ЗИМСКА СПОРТСКА РЕКВИЗИТА
ЗА УЧЕСНИКЕ ИГРЕ!

Значку Енергоинвеста добијају на крају игре сви учесници који
изаберу цртеж са највећим бројем гласова — маскоту!

Због све већег броја аутомобила и фабрика данас је у великим градовима ваздух загађен разним материјама и гасовима штетним по здравље људи. Те штетне материје и гасови ослобађају се већином приликом разних сагоревања: рад аутомобилских мотора, разне врсте грејања, фабрички димњаци. Главни узрок ослобађања гасова и материја које опасно загађују ваздух јесте недовољан проценат сагорљивости горива. Енергоинвестова пећ Kreka-Weso омогућује максимално искоришћење од 80% калоричне вредности горива, те тако ослобађање отпадних гасова и материја своди на најмању меру. То се постиже тзв. двоструким сагоревањем — горива на решетки ложњишта и ослобођених гасова у комори за додатно сагоревање. Тиме се омогућује максимално искоришћење калоричне вредности горива и ослобађање минималне количине отпадних материја (дим, чађ и пепео). **Уверите се у то ако решите следећи задатак:** при нормалној употреби пећи Kreka-Weso ослобађа се 1 дцм³ пепела за 1 дан; израчунајте сами у ком се периоду мора одстрањивати пепео из ових пећи ако пепељара има за премину од 3 дцм³!

ИГРАМО ЗА ОНЕ КОЈЕ ВОЛИМО: МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ, СТАРИЈУ ОД 18 ГОДИНА.

БИРАМО МАСКОТУ ЗА 1973!

(ТО ЈЕ У СТВАРИ УКРАС КОЈИ ЖЕЛИМО ДА БУДЕ НА ПРОИЗВОДУ ГОРЕ У КРУГУ)

ПРАВИЛА ИГРЕ: право учешћа у игри имају сви они који желе да за 8. март обрадују и изненаде маму, сестру или другарицу, старију од 18 година, изванредним поклоном — путовањем у далеку земљу, а за себе освоје клизаљке, скије или санке!

УПУТСТВО: сваке недеље, од данас до 8. марта 1972, на овој страни биће објављена по три цртежа, укупно 24. Један од тих цртежа постаће маскота Енергоинвеста. Исечи сваке недеље један цртеж који ти се највише допада, обој га, залепи га на дописницу и из пољини читко испиши своју адресу и адресу особе за коју играш. Дописницу пошаљи на адресу: **ЕНЕРГОИНВЕСТ — за квиз — 71001 Сарајево**. Дописнице треба да стигну до идућег четвртка.

НАГРАДЕ се извлаче сваке недеље на тај начин што се прво издвоје дописнице са цртежом за који се одлучио највећи број читалаца, па се од њих бирају три најлепше обојене. Победници добијају за маму, сестру или другарицу наградно путовање у Москву и Лењинград, а за себе један вредан реквизит за зимски спорт, скије, санке или клизаљке.

СВИ РЕЗУЛТАТИ ће редовно бити објављивани у „Политикином Забавнику“!

КАКО СЕ БИРА МАСКОТА: На крају игре између свих дописница на којима је цртеж за који се одлучио највећи број читалаца изабраће се маскота 1973!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 16 година. Скупљам салвете, репродукције и маркете. Волим забавну и озбиљну музику и књижевност. Молила бих и фотографију у писму. Јелијана Станојевић, Моше Пијаде бр. 11. ул. 26, 18000 Ниш.

Ученик сам Ваздухопловно-техничке школе. Желим да се дописујем са младима из наше земље и молим фотографију уз писмо. Волим бит музику и навијам за „Вардар“. Илија Христов, В. П. 5358/3, 71211 Рајловац.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Волим певача Драгослава Михајловића-Канаринца. Жарко Николић, Трг 6, 36310 Сјеница.

Имам 16 година. Желио бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Навијам за „Првену звезду“. Волим забавну музику. Скупљам марке и салвете. Радислав Јовановић, Петра Кобека 3/П, 51000 Ријека.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 15 година. Скупљам салвете и фотографије певача. Радмила Никетић, Београдска 46, 11273 Батајница.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и СССР. Навијам за „Првену звезду“. Нада Николић, О. Ш. „Петар Драпшин“, 21215 Турија

Желим да се дописујем са младима из Југославије и иностранства. Волим музику и спорт. Имам 14 година. Јелијана Дујмић, Секулића 27, 56000 Винковци.

Имам 17 година и желим да се дописујем са младима. Навијам за „Партизан“. Зоран Недељковић, село Јасиковица, 37243 Почковина.

Желела бих да се дописујем са другарицама из наше земље. Волим музику и скупљам салвете. Вера Жбона, Трг Слободе 2, 24000 Суботица.

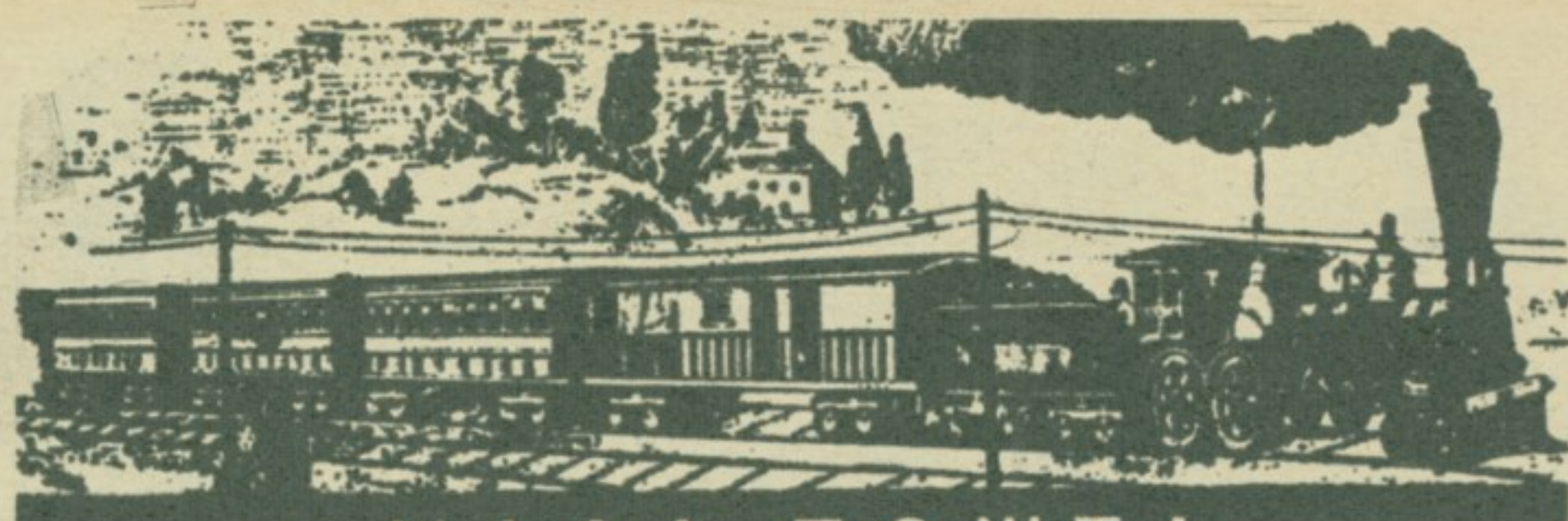
Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм домовине. Имам 18 година. Хоби ми је дописивање. Скупљам „Кандид“ маркете и разгледнице. Милорад Видић, уч. П-4 СШУП, 21208 Сремска Каменица.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм света. Имам 16 година. Језик дописивања: српскохрватски, француски, италијански и енглески. Кети Стивенс, Н. Одред 33/2, 18300 Пирот.

Имам 11 година. Скупљам салвете, марке и значке. Волим спорт. Навијам за „Војводину“. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Маргарета Перих, Илирска 7/1, 21000 Нови Сад.

Имам 17 година. Желио бих се дописивати са младима из наше земље. Мирослав Савановић, ВП 3566—2А, 41002 Загреб.

НАЈВЕЋИ ГРАДОВИ НА СВЕТУ

Драга редакцијо!

Редовно читам ваш лист и много ми се допада. Верујем да ћете ми ви моћи одговорити који је град највећи на свету, Токио или Њујорк?

ТОМИСЛАВ РАДИСАВЉЕВИЋ,
Сарајевска 8, Светозарево

Највећи град на свету је Токио који има 9 милиона становника, а са ближом околином 11,5 милиона. Други по величини је Њујорк са 8 милиона становника, односно са близу 11,5 милиона ако се рачуна шире подручје. Следећи је Лондон који има преко 7 милиона, затим Москва и Шангај са око 7 милиона становника.

СТЕНОГРАФИЈА

Драги Забавниче!

Ти си мој најдражи лист па те молим да ми испуниш једну жељу: хтео бих да знам нешто о стенографији и да научим њене знакове, али сам и без литературе не могу ништа постићи.

ДУШАН АРСЕНОВ,
Ж. Зрењанина 8,
26206 Сакуле

Реч стенографија значи вештину брзог писања говора употребом упростићене азбуке и скраћивањем извесних делова речи у реченици. Просечан канцеларијски стенограф забележи 70—80 речи а дебати, на разним састанцима и конференцијама где се стенографија најчешће употребљава, забележи више од 160 речи у минути. За детаљнија обавештења најбоље је да се обратиш неком удружењу стенографа, на пример: Друштву стенографа Београда, Бранкова 21, 11000 Београд.

НАПОЛЕОН I БОНАПАРТА

Драги Забавниче!

Молим те да ми одговориш кад је рођен и кад је умро велики војсковођа Наполеон I Бонапарта.

Суад Џубур, Гацко

Наполеон I Бонапарта, један од највећих војсковођа света и први цар Француске (од 1804. године), рођен је 1769. у Ајачију на Корзици као други син Летиције и адвоката Шарла Бонапарте. После пораза код Ватерлоа 18. VI 1815. био је принуђен да се преда Енглезима. Тада је прогнан на острво Света

Ћен је 1769. у Ајачију на Корзици као други син Летиције и адвоката Шарла Бонапарте. После пораза код Ватерлоа 18. VI 1815. био је принуђен да се преда Енглезима. Тада је прогнан на острво Света

Јелена где је након заточења од неколико година умро 1821. године.

ВОЛИМ СТОНИ ТЕНИС

Драги Забавниче!

Молим те, објави адресу Стонотениског савеза јер бих желела да тренирам стони тенис. Унапред много хвала.

НАДА МОЈОВИЋ, Палмотићева 12, Београд

Ево адресе:

Стонотениски савез Србије, Кнез Михаилова 20, Београд.

ФАНТОМ ЈЕ БОЉИ!

У 1043. броју Забавника објавили смо позив читаоцима да нам пишу који им се стрип више свиђа: „Фантом“ или „Супермен“ и „Бетмен“. За „Фантома“ су за кратко време стигла 364 гласа а за друга два стрипа 182. Захваљујемо свима онима који су учествовали у овом „Великом гласању“.

ЗОРАНЕ, ЈАВИ СЕ!

Драги Забавниче,

Кад сам љетос била на мору упознала сам дјечака из Новог Сада. 10 дана били смо заједно, а разишли смо се да нисмо нити адресе измијенили. Знаш: од сјео је у „Новосадском одмаралишту“ а одлазио је увече у „Еспленад“, зове се Зоран и има 14 година. Послије основне школе жели ићи у зракопловну школу у Мостару.

Ако ово прочиташ, Зоране, јави ми се на адресу:

ВЕСНА ПАВЛОВИЋ, Трг жртава фашизма 11, 41211 Запрешје

* укршћене речи *

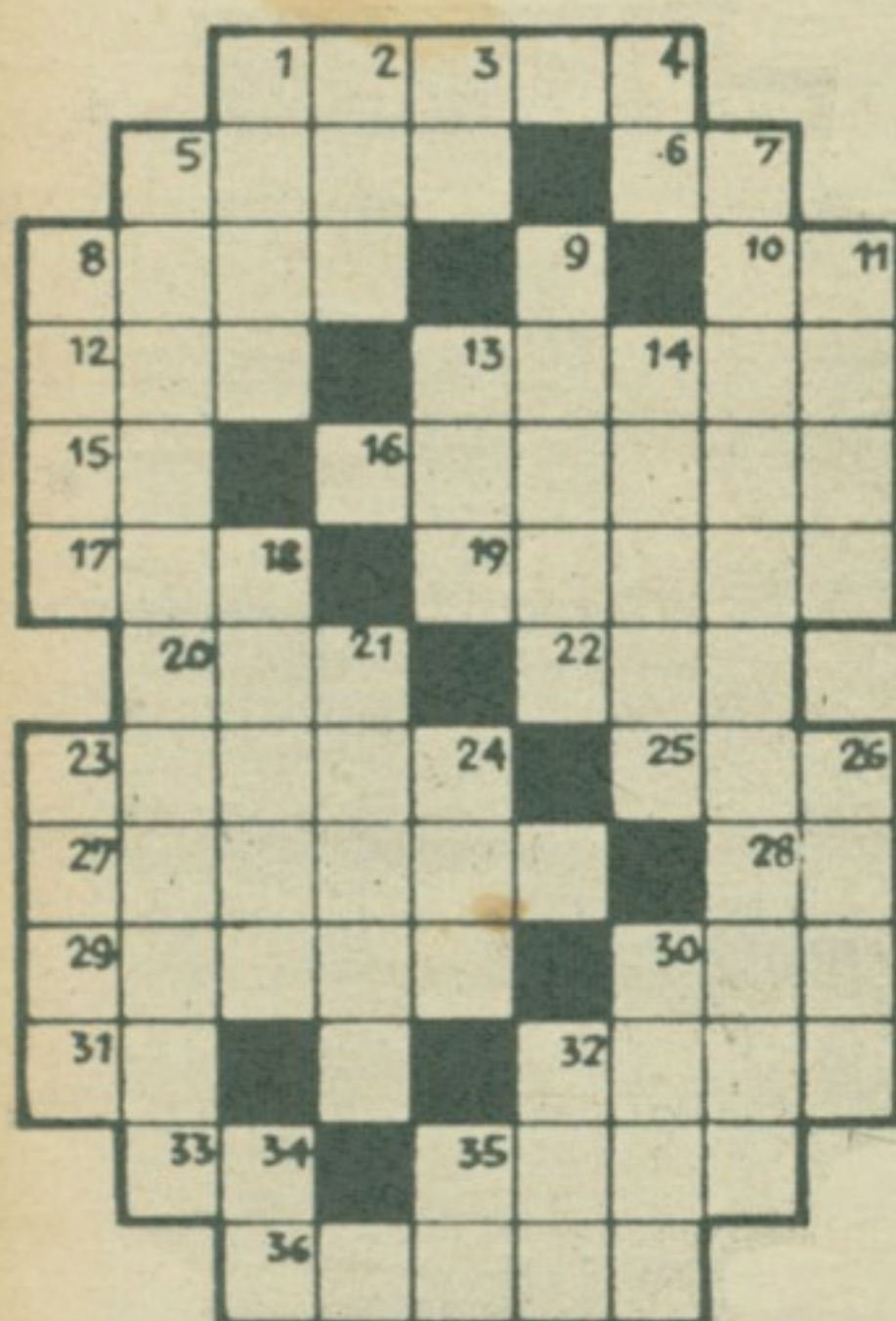
Водоравно: 1) живци; 5) мања стајаћа вода; 6) негација; 8) шумска животиња; 10) дршка на виолини; 12) позади; 13) садржина неког списа; 15) хемијски знак за молибден; 16) опера од Чајковског; 17) бања у Белгији; 19) иницијатор и вођа немачке реформације (Мар-

тин); 20) повртарска биљка; 22) мања војна формација; 23) мера за дужину; 25) град у Србији; 27) дан у недељи; 28) слово латинице; 29) име глумца Радмиловића; 30) горостас; 31) првак; 32) индустријска биљка; 33) прилог за место; 35) посуда за цвеће; 36) шаргарепа.

Усправно: 1) лековита биљка; 2) временско раздобље; 3) египатско божанство; 4) река у Аустрији; 5) непажљивост, сметеност; 7) научно-истраживачко путовање у неиспитане крајеве; 8) истурени део на фасади грађевине; 9) вулкан у Италији; 11) средство за наркозу; 13) део имања; 14) органско хемијско једињење; 18) творац неког дела; 21) мера за драгоцености; 23) митолошка заштитница поезије, науке и уметности; 24) превремен; 26) птица певачица; 30) одређена количина лека; 32) целокупан; 34) памет; 35) аутомобилска ознака за Винковце.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) кил; 4) лав; 7) Урал; 9) Алеп; 11) хумур; 12) аре; 13) Анук; 14) бунт; 15) казан; а; 17) пт; 19) вал; 20) бр; 21) Лаос; 22) апел; 23) ам; 24) тил; 26) су; к; 27) Аврам; б; 29) Арно; 31) јара; 33) ној; 34) ексер; 35) амор; 37) алод; 38) Ана; 39) она.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у странијој валути: DM 52.— \$ 14.— £ 78,40.— Sfr 61,60.— Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

WALT
DISNEY
МИКИ

